ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை

(மத்திய அரசின் பரிசு பெற்ற நூல்)

56
-5 MAR 1985
MADRAS

எஸ். நவராஜ் செல்லையா
M.A., D.P.E., M.P.Ed.

REFERENCE

ராஜ்மோகன் பதிப்பகம்
8, ரங்கநாதன் தெரு
தி. நகர், சென்னை-17

முதற் பதிப்பு : ஏப்ரல் 1972
இரண்டாம் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 197
மூன்றாம் பதிப்பு : பிப்ரவரி 1976
நான்காம் பதிப்பு : பிப்ரவரி 1977
ஐந்தாவது பதிப்பு : பிப்ரவரி 1975
ஆறுவது பதிப்பு : மார்ச்சு 1988

339327

விலை ரூபாய் 5-00

உரிமை ஆசிரியருக்கே

796.48
NAV

அச்சிட்டோர்
கிரேஸ் பிரிண்டர்ஸ்
சென்னை - 600048

-5 MAR 1985

தமிழ்நாடு முன்னாள் உடற் கல்வித் தலைமை ஆய்வர்

திரு. V. M. இரகுபதி பி. ஏ., பி. டி; டி. பி. இ.

அவர்களின் அணிந்துரை

"இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்"

என்று புதுமைக் கவி பாரதியார் அன்று பாடினார்.

அக் கவிஞரது பாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இன்று விளங்குகிறது நண்பர் நவராஜ் செல்லையா எழுதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் 'கதை' என்ற நூல்.

தமிழில் தேர்ந்த புலமையும், விளையாட்டுத் துறையில் ஆழ்ந்த அனுபவமும், அதிக ஈடுபாடும், எழுச்சி மிக்க எழுத்தாற்றலும் இருந்தால்தான், இறவாத புகழுடைய பல புதுநூல்களைத் தமிழ் மொழியில் இயற்றத்தர முடியும்.

விளையாட்டு இலக்கியத் துறை, தமிழுக்குப் புதிய துறை இறவா வரம் பெற்ற விளையாட்டுக்களை இனிய தமிழில் கொண்டுவர, அத்துறையில் மிகுந்த ஆர்வமும் அனுபவமும், திறமையும் பொறுமையும் வேண்டும். அதிலும், பன்னாட்டாரும் பாராட்டிப் போற்றிப் புகழ்கின்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் வரலாற்றினைத் தமிழில் சுவையாக வடித்துத் தரவேண்டுமானால், அது ஓர் அரிய பெரிய முயற்சிதான் என்பதில், எள்ளளவும் ஐயமே இல்லை.

"அகில உலக நாடுகள் அனைத்தும் அமைதியோடும் அன்போடும், நேசத்தோடும், ஆனந்தத்தோடும் ஒன்றுகூடிச் சேர்ந்து வாழ வேண்டுமானால், அதற்குப் பாலமாக அமைவது — விளையாட்டுகளாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, வேறு எந்த எதனாலும் முடியுவே முடியாது."

ஒலிம்பிக் கதையின் மூலமாக உலக தத்துவத்தை உண்மை வாழ்க்கை முறையை, சிறந்த கல்வி அமைய வேண்டிய நிலையை ஆசிரியர் அழகாகக் கூறிச் செல்கின்றார். கருத்தாழங்கொண்ட கருவூலமாக 'ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை' எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. கிரேக்கத்தின் பழைய பல கதைகளை, சான்றுகளுடன் தொகுத்து, தொடர்பாகவும் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாது சுவையாகவும், மனதைக் கவரும்படியாகவும், அழகுத் தமிழில், எளிய நடையில் சொற் கோர்வையுடன், 'உடற்கல்வி ஆசிரியர்களும் எழுதுவதில் வல்லவர்கள்' என்று எடுத்துக்காட்டி, ஆசிரியர் அற்புதமாக இக் கதையை எழுதியுள்ளார்.

மல்லிகைப் பூ மலரும்போது மணக்கும்; மகிழம் பூவோ மலர்ந்தாலும் வாடினாலும் மணக்கும், மகிழ்விக்கும். நண்பர் நவராஜ் செல்லையா எழுதிய இந் நூலைப் படிக்கும்போதும், படித்து முடித்த பிறகும்கூட இனிக்கும், நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும்.

விளையாட்டு சம்பந்தமான நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்வதோடுமட்டுமல்லாமல், இனிய தமிழ் நடைகொண்ட ஓர் இலக்கிய நூலைப்படித்தோம் என்ற மனநிறைவு எனக்கு உண்டாவது போலவே, தமிழறிந்த சான்றோர்களையும் விளையாட்டுத்துறை தொடர்பான ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் அனைவரையும் இந் நூல் மகிழ்விக்கும் என்பது என் துணிபு.

இன்னும் பல இனிய நூல்களை உருவாக்கித்தர நண்பர் நவராஜ் செல்லையாவை வாழ்த்துகிறேன். அரிய முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன்.

V. M. இரகுபதி

முன்னாள் உடற் கல்வித் தலைமை ஆய்வாளர்
சென்னை - 6, தமிழ்நாடு.

- 5 MAR 1985
MADRAS

என்னுரை

உலகம் புகழும் ஒப்பற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதையை, தெளிவான வரலாற்றைத் தமிழறிந்த தகைமையாளர்களுக்கெல்லாம் சுவையாகச் சொல்ல முயன்றிருக்கிறேன்.

சுவைக்கு, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் போதாது. வடித்தெடுக்கும் விதத்தில் சொற் கூட்டமும், நடைஓட்டமும், கற்பனை ஏற்றமும் வேண்டுமெனக் கருதி எழுதியிருக்கிறேன்.

'விளையாட்டுத் துறையில் தமிழிலக்கியம் தேவை' என்ற என் நோக்கத்தைப் பல நூல்களில் புகுத்தியுள்ளேன். வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என் முயற்சி என அறிந்தபோது. வீறுகொண்ட தமிழ் நடையை இக் கதையிலும் இணைத்துள்ளேன்.

இந் நூலுக்கு மிக அருமையான அணிந்துரையை எனது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்குமுரிய தமிழகத்தின் உடற் கல்வித் தலைமை ஆய்வர் திரு. V M. இரகுபதி பி. ஏ., பி டி., டி.பி. இ. அவர்கள் தந்திருக்கின்றார்கள். என் நன்றி கலந்த வணக்கங்களை அவருக்கு உரித்தாக்குகிறன். அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த கிரேஸ் பிரிண்டர்ஸாருக்கும், உதவிய திரு, R. சாக்ரடீஸுக்கும் என் நன்றி.

கதை நூல் உங்கள் கையில், படித்து மகிழுங்கள். துடித்தெழும் தமிழக இளைஞர் கூட்டம் ஒலிம்பிக் பந்தயம் சென்று, வென்று வரவேண்டும் என்ற பேரார்வத்தோடு உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

ஞானமலர் இல்லம்
சென்னை - 600017

எஸ். நவராஜ்செல்லையா

-5 MAR 1985
MADRAS

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1 விளையாட்டுக்களின் விதிகள்
2 விளையாட்டுக்களின் கதைகள்
3 விளையாட்டு விழா நடத்துவது எப்படி ?
4 விளையாட்டுக்களில் விநோதங்கள்
5 விளையாட்டுக்களில் வினாடி வினா விடை
6 விளையாட்டு விருந்து
7 கால் பந்தாட்டம்
8 கைப் பந்தாட்டம்
9 கூடைப் பந்தாட்டம்
10 வளைகோல் பந்தாட்டம்
11 கேரம் விளையாடுவது எப்படி ?
12 ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை
13 நீங்களும் ஒலிம்பிக் வீரராகலாம்
14 நீங்களும் உடலழகு பெறலாம்
15 பெண்களும் பேரழகு பெறலாம்
16 எதற்காக உடற்பயிற்சி செய்கிறோம் ?
17 தொந்தியைக் குறைக்க சுலபமான வழிகள்
18 கூடி விளையாடும் குழு விளையாட்டுக்கள்
19 பயன் தரும் யோகாசனப் பயிற்சிகள்
20 பாதுகாப்புக் கல்வி
21 உடலழகுப் பயிற்சி முறைகள்
22 விளையாட்டுத் துறையில் ஆங்கிலம் — தமிழ் அகரா
23 நீங்களும் உயரமாக வளரலாம்
24 நீங்களும் நோயில்லாமல் வாழலாம்
25 விளையாட்டுத் துறையில் சொல்லும் பொருளும்
26 கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் கேள்வி பதில்
27 கிரிக்கெட் ஆட்டத்தின் கதை
28 ஒரு நூறு சிறு விளையாட்டுக்கள்

29 பொழுது போக்கு விளையாட்டுக்கள்
30 வழிகாட்டும் விளையாட்டு வீரர்கள்
31 விளையாட்டு உலகில் வீரக் கதைகள்
32 சதுரங்கம் விளையாடுவது எப்படி?
33 பூப்பந்தாட்டம்
34 மென் பந்தாட்டம்
35 வளையப் பந்தாட்டம்
36 கோ கோ ஆட்டம்
37 சடுகுடு ஆட்டம்
38 இந்திய நாட்டுத் தேசப் பயிற்சிகள்
39 General knowledge in sports and games
40 Quotation on sports and games
41 How to break ties in sports and games
42 செங்கரும்பு
43 நல்ல நாடகங்கள்
44 நல்ல கதைகள் I
45 நல்ல கதைகள் II
46 நல்ல கதைகள் III
47 நல்ல பாடல்கள்
48 நல்ல நல்ல கதைப் பாடல்கள்
49 தெய்வ மலர்
50 கடவுள் கைவிட மாட்டார்
51 பண்பு தரும் அன்புக் கதைகள்
52 வேஷங்கள் விளையாடுகின்றன
53 மனைவியுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வது எப்படி?
54 நவனின் நாடகங்கள்
55 சுவையான நாடகங்கள்
56 மாணவர்க்கேற்ற மேடை நாடகங்கள்
57 ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை
58 விளையாட்டுகளுக்குப் பெயர் வந்தது எப்படி?
59 வாழ்க்கைப் பந்தயம்
60 விளையாட்டு ஆத்திசூடி

-5 MAR
MADRAS

பொருளடக்கம்

1 கதையும் காரணமும்
2 பந்தயம் பிறந்த கதை
3 பந்தயத்தில் பங்குபெற பயங்கர விதிமுறைகள்
4 பந்தயக் களமும் பார்வையாளர்களும்
5 போட்டிக்கு முன்னே !
6 உறுதியான உடல் வந்த காரணம்
7 பந்தயம் நடந்த விதம்
8 ஐந்து நாள் விழா
9 பிறந்தமேனியுடன் போட்டி
10 வெற்றியும் வெகுமதியும்
11 வலிமையும் திறமையும்
12 ஒலிம்பிக் பந்தயங்களின் வீழ்ச்சி
13 புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் பிறந்த கதை
14 ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் தொடக்கம்
15 பந்தயத்தின் நோக்கம்
16 ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் உறுதிமொழி
17 போட்டிகளும் நிகழ்ச்சிகளும்
18 பெண்களுக்கான போட்டி நிகழ்ச்சிகள்

-5 MAR 1985
MADRAS

1. கதையும் காரணமும்

உள்ளத்திற்கு உணர்ச்சியும், உடலுக்கு எழுச்சியும், வாழ்வுக்கு மலர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் தருவன விளையாட்டுப் பந்தயங்களே. சாதி மத பேதங்கள் சாடாத, ஏற்றத்தாழ்வு ஏறிட்டுப் பார்க்காத இனியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கித் தருவது விளையாட்டுப் பந்தயங்களே. மனித இனத்தின் வலிமைக்கு வடிகாலாக, தனி மனிதன் திறமைக்கு ஊன்றுகோலாக விளங்குவதும் விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் தாம்.

நூற்றுக்கணக்கான நாடுகள் நேயத்துடன் கலந்து கொள்ள, ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களும், வீராங்கனைகளும் ஆர்வத்துடன் போட்டியிட, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து அமைத்தப் பந்தயக் களத்திலே, கோடிக் கணக்கான மக்கள் குதூகலத்துடன் கண்டுகளிக்குமாறு, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை உலக நாடுகள் எல்லாம் குறித்த ஓரிடத்தில் கோலாகலமாகக் கொண்டாடி நடத்தப் பெறும் பந்தயத்திற்கே ஒலிம்பிக் பந்தயம் என்று பெயர்

விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் என்று அழைக்காமல், 'ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள்' என்று ஏன் அழைக்க வேண்டும்? என்ற சந்தேகம் வருவது இயற்கையே. இந்தக் கேள்விக்கு விடை தெரிய வேண்டுமானால், நாம் பல நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கிச் செல்லத்தான் வேண்டும்.

'நல்ல உடலிலே நல்ல மனம்' என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, வலிவும் வனப்பும்தான் வாழ்வுக்குத் தேவை'

என்று வாழ்நாள் முழுவதும் செயலாற்றி வந்த நாடு கிரேக்க நாடு இந்த நாட்டிலே உள்ள புனிதமான இடம் ஒலிம்பியா வாகும். இப்புனித மண்ணிலே தோன்றிய விளையாட்டுக் களைத்தான் 'ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள்' என்று அந்நாட்டினர் அழைத்தனர்.

ஒலிம்பியாவிலே, கிரேக்க நாட்டுக் கடவுளர்களில் 'சியஸ்' என்று அழைக்கப் பெறும் தலைமைக் கடவுளின் கோயில் இருந்தது. (நம் நாட்டுக் கடவுளான சிவனைப் போல). சீயஸ் சிலையமைந்த அக்கோயிலின் முன்னே அமைக்கப் பெற்ற விளையாட்டு அரங்கத்திலே தான். அத்தனைப் பந்தயங்களும் அந்நாளில் நடந்தேறின

சீயஸ் என்ற கடவுளுக்கும், விளையாட்டுப் பந்தயங் களுக்கும் என்ன தொடர்பு என்று கேட்கலாம் கடவுளைக் காட்டித்தான் இந்தக் கதையே தொடங்குகிறது உலகத் தின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றாகவும், 40 அடி உயரம் அமைந்ததாகத் திகழும் சீயஸ் பீடத்தின் முன்னே நிகழ்கின்ற விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும், கடவுளால் தான் தொடங்கப் பெற்றன என்பதற்கு பல கதைகள், பல புராண வரலாறுகள், தேவைக்கு அதிகமாகவே உள்ளன.

பொலிவான. வலிவான உடல் மட்டும் கொண்டவர்கள் அல்லர் கிரேக்கர்கள் கவின் மிக்கக் கற்பனைகளோடு கதை புனைவதிலும், சிலை வடிப்பதிலும் வல்லவர்கள் நம் நாட்டுப் புராணக் கதைகளுக்கும் சற்றும் சளைத்தவையல்ல அவர்கள் கூறும் கதைகள். விளையாட்டுப் பந்தயங்களைத் தொடங்கி வைத்தது மட்டுமல்ல, விளையாட்டரங்கத்தை அளந்து கட்டி முடித்தவரும் கடவுளேதான் என்று கூறும் அளவுக்கு அவர்கள் கதைகள் அழகாகச் செல்லுகின்றன.

கதையின் காரணத்தை அறியப் புகுந்தால், அவர் தம் வாழ்க்கைமுறை அவ்வாறு இருந்ததுதான் காரணம்

என்பதை நாம் அறியலாம். கிரேக்கர்கள் இயற்கையின் அழகைப் புகழ்ந்தனர் போற்றினர். பக்தியுடன் வணங்கினர். இயற்கையின் வடிவிலே இறை உருவை அமைத்தனர். இயற்கை வழி இயங்கும் இறைவன் நினைவைத் தாங்கும் உடலை, உள்ளத்தை, வலிமையோடும் திறமையோடும் வைத்திருக்கும் வாழ்வைத் தொடங்கினர்— தொடர்ந்தனர். அதன் காரணமாகவே, உடலைப் பேணும் உயர்ந்த நெறியைக் காத்தனர்.

நம் நாட்டு சித்தர் திருமூலர் கூறிய கருத்தின்படியே அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

அதாவது,

"உடம்பின் உள்ளே உத்தமன் கோயில்
கொண்டான் என
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே."

என்பது போல.

இதய நிலை மட்டும் அப்படி அவர்களுக்கு அமையவில்லை. இயற்கைச் சூழ்நிலையும் அவ்வாறுதான் அமைந்திருந்தது. கிரேக்க நாட்டைச் சுற்றிலும் உள்ள நாடுகள் அனைத்தும், தாங்களே தலைமை ஏற்று மற்ற நாடுகளை ஆள வேண்டும் என்று விரும்பின பிறரை ஆளவேண்டும் என்றால் அடக்குமுறைதானே முன்னே எழும்! ஆசை ஆவேசத்தைத் தூண்டிவிட்டது

விருப்பத்தை நிறைவேற்ற, எல்லா நாடுகளும் போரையே சரண்புகுந்தன. போருக்குத் தேவை படைக்கலன்கள் என்றாலும், படைக்கலன்களைப் பயன்படுத்த பலமான உடலும் தேவையன்றோ! இக்காலம்போல, பீரங்கியும் வெடிகுண்டும், விமானத் தாக்குதலும் அக்காலத்தில் இல்லையே!

ஆகவே, ஒவ்வொரு அரசும் தங்கள் குடிமக்களைப் பலம் வாய்ந்தவர்களாக மாற்ற முயன்றது. அதற்குத் துணைதரும் உடலழகுப் பயிற்சிகளை உற்சாகத்துடன் செய்து, உடலை வளர்க்கத் தூண்டியது தங்களைக் காத்துக்கொண்டால் தானே. பிற நாடுகளையும் அடக்கித் தலைமை ஏற்க முடியும்! ஆகவே, தற்காப்புக்காகவும், தாய்நாட்டைக் காக்கவும் பெற்ற உடல்வளத்தில் விளைந்த திறமையை, வெளிப்படுத்த விரும்பினர். அதற்கு மேடையாக அமைந்ததுதான் இந்த ஒப்பற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள்.

ஒப்புவமை இல்லாத ஒலிம்பிக் பந்தயம் கிரேக்க மக்களை எத்தகைய நிலையில் வாழச்செய்து வாழ்வில் மிளிரச் செய்தது, என்பதை இனி வரும் பகுதிகளில் காண்போம்.

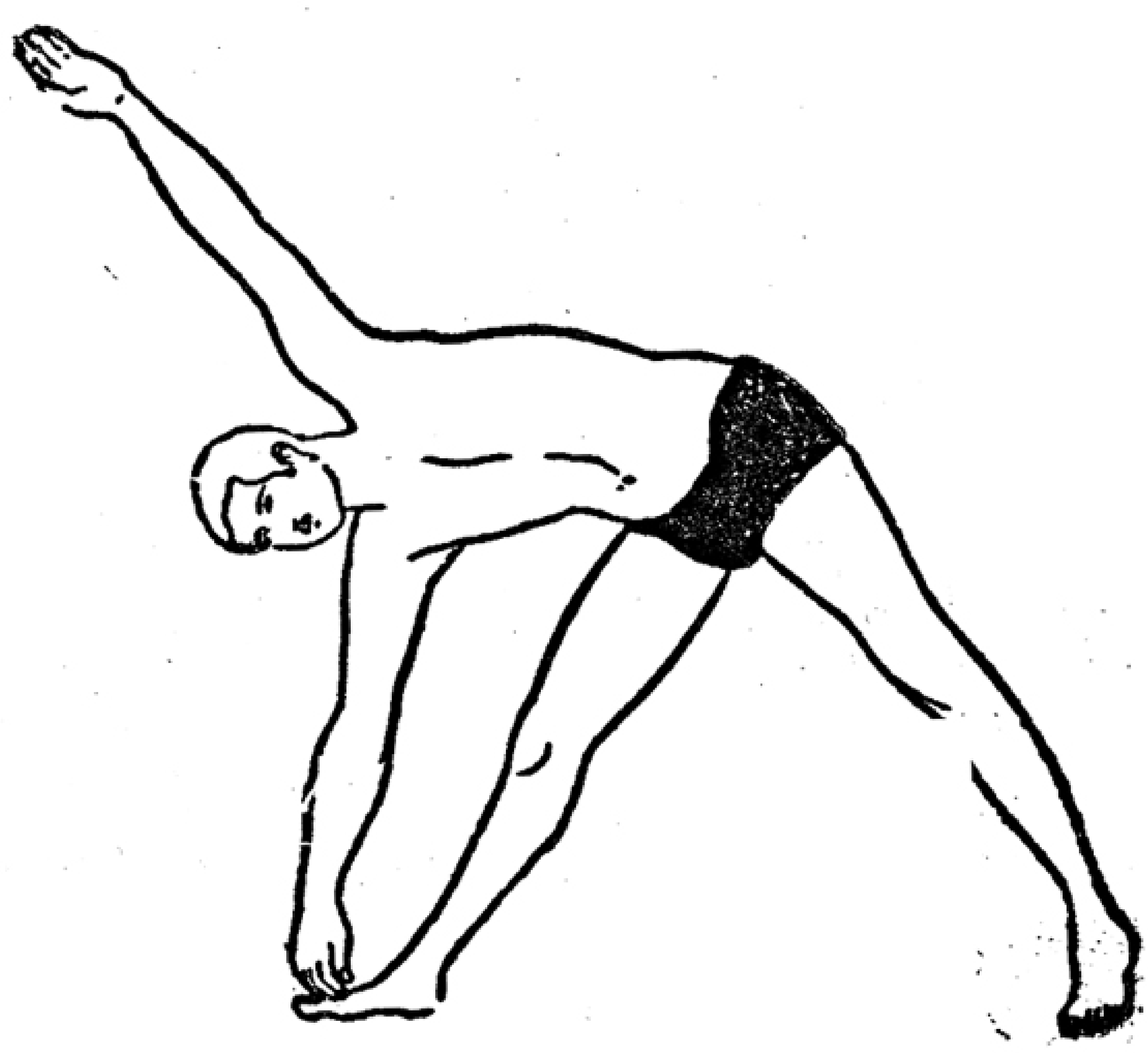

2. பந்தயம் பிறந்த கதை

கிரேக்க நாட்டிலே கடவுளுக்குக் குறைச்சல் இல்லை. வீரத்தில் அவர்கள் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை விட, மதத்தில் அவர்கள் ஆழ்ந்த பற்றும், அதிக நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார்கள். அதனாலேயே, அழகு என அவர்கள் ரசித்ததற்கும், அலங்கோலம் என்று அருவெறுப்பு அடைந்ததற்கும்கூட உருவம் அமைத்தனர். அவற்றையெல்லாம் வல்லமை உள்ள 'கடவுள்' என்று வணங்கினர். அந்தக் கடவுளர்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதுதான் சீயஸ்' என்னும் பெயரமைந்த கடவுள்.

'சீயஸ், கரானஸ் என்ற இரண்டு தலைமைக் கிரேக்கக் கடவுளர்கள், பூமியை யார் ஆள்வது என்று போட்டியிட்டனர். அந்தப் போட்டியில், சீயஸ் தன் பகைவனை கரானசைக் கொன்று வெற்றி கண்டதற்காகவே இம் மாபெரும் போட்டியினைத் தொடங்கி வைத்தார்'' என்பது ஒரு புராண வரலாறு. பந்தயம் தோன்றியதைப் பற்றி ''பிண்டார்'' என்ற புலவரும், மற்றவர்களும் மேற்கூறிய கதையைப் பாடிவைத்துச் சென்றிருக்கின்றனர்.

'மதம் வாழ்க்கைக்கு முகம்போன்றது' என்று வாழ்ந்து வந்த கிரேக்க மக்களிடையே, ஒரு காலத்தில் மன வேற்றுமை எழுந்தது, மதக் குழப்பம் மிகுந்தது. இவ்வாறு குழப்பத்தால் துன்புறுகின்ற நேரத்தில் ''பிளேக்'' என்ற கொடிய நோயும் மக்களிடையே பரவி அழித்தது, வதைத்தது. அலறிப்புடைத்த மக்கள் ஆண்டவனைத் தொழுதனர். அந்நாளில், வானத்தில்

இருந்து அசரீரி ஒன்று எழுந்தது. அந்த ஆணையின் படியே. அந்நாட்டை ஆண்ட அரசனான 'இபிடஸ்' என்பவன் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தைத் துவக்கினான்.

இப்படி ஒரு கதையை, கிரேக்கப் புராணம் கூறுகிறது. கதை என்றால் வளரும் அல்லவா! இன்னொரு புராணக் கதையும் ஒலிம்பிக் பிறப்பிற்கு உண்டு.

"ஹிராகிலிஸ் என்ற அரசனுக்கும், 'அகஸ்' எனும் அவனது பகைவனுக்கும். மல்யுத்தப் போட்டி ஒன்று நடந்தது. அந்தப் போட்டியில், 'அகஸை' ஹிராகிலிஸ் வென்றதோடல்லாமல், கொன்றும் விட்டான். அந்நிகழ்ச்சியைக் கொண்டாடி மகிழ்வதற்காக, தனது தந்தை 'சீயஸ்' என்பவருக்கு 'ஒலிம்பியா' என்ற இடத்தில் கோயில் ஒன்றைக் கட்டினான். அந்தக் கோயிலின் முன்னே. விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் நடக்க விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்றைத் தானே அளந்து கட்டி முடித்தான்.

மேலே கூறிய புராணக் கதையைவிட, பொருத்தமான அதே சமயத்தில், சுவைமிக்க இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் உண்டு. அதையும் கீழே காண்போம்.

கி மு 9-ம் நூற்றாண்டு, கிரேக்க நாட்டிலே ஓடும் கீர்த்தி மிக்க நதியான ஆல்பியஸ் கரையில் அமைந்த, அழகான பகுதியான ஒலிம்பியாவில் உள்ள 'பிசா' (Pisa) எனும் நாட்டை, ஒனுமஸ்' (Oenomaus) என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு அழகும் அறிவும் நிறைந்த பெண் ஒருத்தி இருந்தாள். அவள் பெயர் ஹிப்போடோமியா. அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள அந்நாட்டு இளைஞர்கள் அனைவரும் விரும்பினர். அடுத்தடுத்து முயன்றனர். மங்கையோடு மகுடமும், மன்னர் பதவியும் அல்லவா சேர்ந்து வருகிறது!

தன் கண்ருறுன மகளின் கரம் பிடிக்க வந்த கட்டிளங் காளையர்க்கெல்லாம் கட்டளை ஒன்றைப் பிறப்பித்தான் மன்னன். இது விசித்திரமான கட்டளை மட்டுமல்ல. கொடுமையானதுங்கூட.

"திருமணம் செய்து கொள்ளத் தயாராக வரும் இளைஞன், அந்த இளவரசியின் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று அவளைக் கவர்ந்து தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு நாட்டின் எல்லையைக் கடந்துத் தப்பி ஓட வேண்டும். பின்னுல் துரத்தி வரும் மன்னன் கைகளில் அந்த இளைஞன் தப்பி விட்டால். திருமணம். சிக்கி விட்டால் மன்னன் கையிலுள்ள கூர் ஈட்டி அவன் மார்பில் பாயும். மணம் அல்லது மரணம் இது தான் அவனுக்குக் கிடைக்கும் பரிசு,"

பாராண்டவன் போட்ட நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டு பதின்மூன்று காளையர்கள் போட்டியில் கலந்து கொண்டனர் பாதி வழியிலே பிடிபட்டு, பரலோகம் சென்றனர். ஆமாம்... ஈட்டியை வீசி எறிவதில் எமனையும் விடக் கொடியவன் மன்னவன். போட்டியில் கலந்து கொண்டோர் அனைவரும் பயங்கரமாகக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் கண்டும் கேட்டும் நாடே அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்தது...மக்கள் இதயத்தில் மயக்கம் சூழ்ந்தது 'இளவரசியை மணக்க இனி யாரும் துணிய மாட்டார்கள்' என்று எல்லோரும் எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், ஒரு இளைஞன் வந்தான். விளக்கினைத் தேடி வருகின்ற விட்டில் பூச்சியாக அவன் வருவதைக் கண்டு. பார்த்தவர்கள் பரிதாபப் பட்டார்கள். அவன் பெயர் பிலாப்ஸ்

அவன் வாலிபன் மட்டுமல்ல. கட்டுடல் கொண்டவன். கூரிய மதியும் வீரிய செயலும் கொண்டவன் போலவே தோன்றினுன். இல்லையேல். பூக்காடு என்று எண்ணிக் கொண்டு சாக்காட்டை நோக்கி வேகமாக வந்திருக்க மாட்டானல்லவா?

போட்டி தொடங்கி விட்டது. பேரழகி ஹிப்போ டோமியா பக்கத்தில் இருக்க, தேரிலே புறப்பட்டு விட்டான் பிலாப்ஸ், எல்லையைக் கடக்கப் போகிறானா? அல்லது ஈட்டியால் கொல்லப்படப் போகிறானா? இறைவனுக்கே வெளிச்சம்.

போட்டி பயங்கரமாகத் தொடங்கி விட்டது. தேர் புழுதி மீற புறப்பட்டது. புயல் வேகத்தில் போகிறது அவனது தேர், பின் தொடர்கிறது மன்னன் ஒனுமளின் அழகுத் தேர். கையிலே ஈட்டி, கண்களிலே கொடூரம். முகத்திலே கர்வம். ஏன்? உலகில் உள்ள குதிரைகளிலே தன் குதிரைகள் தான் ஒப்பற்றவை. வலிமையுள்ளவை. விரைவாக ஓடக் கூடியவை என்பது அவன் நம்பிக்கை. அவனுடைய ஈட்டி தான் அகில உலகிலும் கூர்மையானது. குறி தவறாதது என்ற ஓர் ஆணவ எண்ணம். குதிரைகள் பாய்கின்றனவா, பறக்கின்றனவா என்றவாறு மன்னன் தேர் முன்னேறி, முன்னே போகும் தேரை விரட்டிப் பிடிக்க, இரு தேர்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் குறைய, 'இதோ பிடிப்பட்டான் பிலாப்ஸ்' என்ற நிலையிலே!

திடீரென ஓர் சத்தம்... ஆமாம்! மடமடவென்று அச்சாணி முறிந்தது, படபடவென்று சக்கரங்கள் பிய்த்துக் கொண்டு பறந்தோடின. மமதையோடு தேரோட்டிய மன்னன், முகம் குப்புற மண்ணிலே விழுந்தான். கழுத்து முறிந்து இறந்தான். பழி வாங்கப் பாய்ந்துவந்த மன்னன், பாதி வழியிலே விழுந்து பயங்கர விபத்துக்கு உள்ளானான். விதிதான் அவனை வீழ்த்தியதா? இல்லை......... சதியா? ஆமாம்! பிலாப்ஸின் சதி.

பிலாப்சின் சதியல்ல...... மதி. அவனது மதி செய்த சதி மன்னனது தலைவிதியை நிர்ணயித்தது. போட்டியிட வந்த பிலாப்ஸ், வீரத்தை மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை. விவேகத்

தையும் பயன்படுத்தினுன். "பேரழகியைப் பெறுகின்ற இந்த உயிர் போகும் போட்டியில் தான் வெற்றி பெற்ருல், தான் பெறப் போகின்ற ராஜ்யத்தில் பாதிப் பங்கு தருவதாக மன்னனது தேரோட்டியான 'மிர்டிலாஸ்' என்பவனிடம் கூறி, தனது சதிக்கு உடந்தையாக்கினுன். சதிக்கு உள்ளான தேரோட்டி, மன்னன் போட்டிக்குப் புறப்படு வதற்கு முன்னர், தேரின் அச்சாணியைக் கழற்றி விட்டு பாதி ராஜ்யம் பெற பகற் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தான்.

இந்த சாரதியின் சதியால் தான், தேர் கவிழ்ந்தது. மன்னன் மடிந்தான். மங்கை பிலாப்சுக்கு மாலையிட்டாள். மணாளனுக மாறிய பிலாப்ஸ், மன்னனுகவும் மாறி விட்டான். மாமனுரைத் தான் இந்தப் போட்டியில் இழந்தானே தவிர. மகுடத்தை அவன் இழக்கவில்லை. வெற்றி பெற்ற வேகத் தோடு, அரச பாரத்தைச் சுமந்த மன்னன், அடுத்து ஒரு பெரும் பழியையும் சுமந்து கொள்ள ஆயத்தமானுன். அதுதான் சதிக்குக் கிடைத்தப் பரிசு. மிர்டிலாசை ஆசை காட்டிக் கூட்டிச் சென்று, மலையுச்சியிலிருந்து கீழே தள்ளி அவனையும் கொன்று விட்டான் பிலாப்ஸ்.

வெஞ்சினத்தால் வீர இளைஞர்களைக் கொன்ற மன்னனை வஞ்சனையால் கொன்ருன், வஞ்சத்தால் எஜமானனைக் காட்டிக் கொடுத்தக் கயவனை, கபடத்தால் கொன்ருன். மண்ணும் பெண்ணும் கிடைத்த மாபெரும் மகிழ்ச்சியை. மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டாமா? ஆகவே. பிசா எனும் நகரத்திற்கு சில மைல் தூரத்திற்கு மேற்கே, 'ஹெலாஸ்' என்ற அழகான பகுதியின் அருகே இருக்கும் எல்லிசில் உள்ள பள்ளத்தாக்குப் பகுதியான ஒலிம்பியாவில். அந்தப் புனிதமான இடத்தில், தான் பெற்ற வெற்றியைக் குறிக்க விளையாட்டுக்களை ஆரம்பித்தான். அதோடு மத விழா வாகவும் கொண்டாடினுன்.

இவ்வாறு ஒலிம்பிக் பந்தயம் உண்டானதன் காரணத்தை பல்வேறு கதைகள், புராணங்கள் பலபடக் கூறுகின்றன என்றாலும். நம் கண் முன்னே காணுகின்ற ஒலிம்பிக் பந்தயம் போலவே. அந்நாளில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றிருக்கின்றன என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் நிறைய உள்ளன.

கிரேக்கர்கள், நாகரீகம் மிகுந்தவர்களாக வாழ்ந்த போதிலும், சிந்தையிலே தெய்வ பக்தி நிறைந்தவர்களாகவே வாழ்ந்திருக்கிருர்கள். தெய்வம் போற்றி. சுவை மணம் மிகுந்தப் பொருட்களைப் படைக்கும் நம்மவர் பழக்கத்திற்கு பதிலாக, விளையாட்டுப் பந்தயங்களை விமரிசையாக நடத்தி வந்தனர். ஆண்டவன் பேரால் மட்டுமல்ல ஆண்மையுள்ள வீரனின் வெற்றித் திரு நாளிலும். வீர மரணம் எய்திய பெருநாளிலும் கூட, பந்தயங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

ஆரம்ப நாட்களில், ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை 'பிசா' நாட்டினர் மட்டுமே நடத்தி வந்தனர்; ஏனெனில். தொடக்கத்திற்கான தகுந்த கதையின் கருவே அந்நகரில் தானே அமைந்து இருக்கிறது. ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல. அந் நாட்டின் அருகாமையில் வாழ்ந்த 'எல்லிஸ்' நகர மக்கள் அவர்களுக்குத் துணை போயினர். சேர்ந்து பந்தயங்களை நடத்தினர். பந்தயத்தின் மகிமை பெருகப் பெருக 'ஸ்பார்டா' எனும் நாட்டினரும் பங்கு பெற்றனர். இவ்வாருக. ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் உள்ளம் ஈடுபட்ட நாட்டினர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து. போட்டிகளில் கலந்து கொண்டனர். ஆனல், பங்கு பெறுவோர் அனைவரும் கிரேக்க நாட்டினராகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாய விதியும் கூடவே இருந்தது. கட்டாயமாகவே தொடர்ந்தும் வந்தது.

நாடுகளுக்குள்ளே எழுந்த போட்டி மனப்பான்மையும். தலைமைத் தன்மையும். பந்தயம் நடக்கவும். பலமான இடம்

பெறவும் காரணமென்று முன்னரே குறிப்பிட்டிருந்தது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம், இருந்தும், எவ்வாறு பகை நாடுகள் கூடி, பந்தயங்களை நடத்தின என்றும் நீங்கள் கேட்கலாம்?

போர் என்பது அவர்களுக்குப் பொழுது போக்குப் போல. எப்பொழுது பார்த்தாலும் யாருடனாவது யுத்தம் செய்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள். அதற்காக, பந்தயங்களை நிறுத்தி வைத்துவிட முடியுமா? ஆகவே, அவர்களுக்குள்ளே ஓர் ஒப்பந்தமும் உடன்படிக்கையும் செய்து கொண்டனர். "ஒலிம்பிக் பந்தயம், 'கிரோமினியா' என்ற மாதத்தில் மட்டுமே நடைபெறுவதால், அந்த மாதத்தில் யாருமே போர் செய்யக்கூடாது. யுத்தத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும். அமைதியாக இருந்து, ஆற்றல் மிகுந்த பந்தயக் களத்தில் பங்கு பெற்றிட வேண்டும். சண்டைபோடும் நாடுகள் பந்தயம் நடக்கும்போது சமரசமாகவே இருக்க வேண்டும்" என்ற சபதத்தை கி. மு, 884-ல் எடுத்துக் கொண்டதாகவும், அந்த விதி 1278 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வந்ததாகவும் சரித்திரச் சான்றுகள் பகர்கின்றன.

இந்த அடிப்படையிலேதான் அனைத்து நாடுகளும் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டன, போட்டியிட்டன. ஆனால், "போர் புரியும் கருவிகளுடன் யாரும் பந்தயத் திடலுக்குள் நுழையவே கூடாது. அவ்வாறு, போர்க் கருவிகளுடன் ஒலிம்பியாவுக்குள் வர நேர்ந்தால், அவர்கள் எல்லிஸ் என்ற இடத்திற்குச் சென்று, கருவிகளைப் பத்திரமாகக் கொடுத்து வைத்துவிட்டு, பந்தயம் முடிந்த பிறகு மீண்டும் போய் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பகைவர்களோடு கலந்துறவாடவும், நெருங்கி நிற்கவும், பேசவும் பார்க்கவும் போன்ற நிலைமை ஏற்படும். என்றாலும், நண்பர்களாகவே பழகவேண்டும். எந்தவிதமான அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகளும் நடக்கக்கூடாது" என்று அவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு இருந்தபோதிலும், சில சமயங்களில், எல்லை மீறிய நிகழ்ச்சிகள் அவ்வப்போது நடந்து இருக்கின்றன.

இருந்தாலும், கிரேக்கர்கள் சத்தியத்திற்கும், சம்பிரதாயத்திற்கும் கட்டுப்பட்டே, சண்டையின் வெறியை மறந்து, சமதானத்தோடு பந்தயங்களில் கலந்துகொண்டு பேரின்பம் அடைந்தார்கள்.

எதிரிகளாக இருந்தாலும் எதிரிகளுடனே பந்தய வீரராகப்போரிட்டாலும் அமைதி காத்தனர். ஆங்காரத்தை நீத்தனர், அழகும் ஆண்மையும் பண்பாடும் பந்தயக்களத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

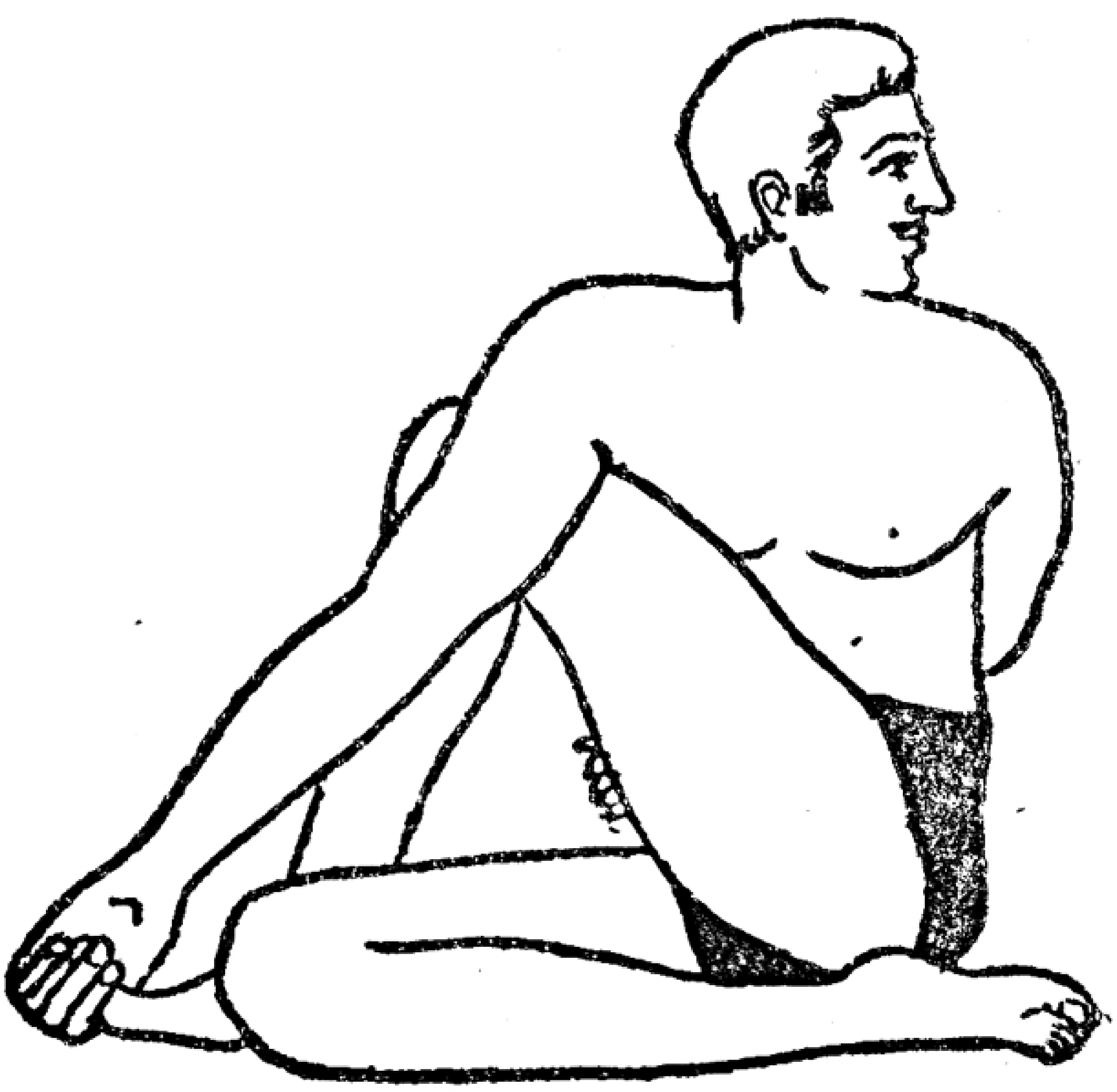

3. பந்தயத்தில் பங்குபெற பயங்கர விதிமுறைகள்

மதச் சடங்கு போலவும் அதே சமயத்தில் வீர விழா போலவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பெறும் விளையாட்டுக்களில் வீரர்கள் போட்டியிட வேண்டுமென்றால், அதற்குரிய விதிகள் மிகவும் கடுமையாகவே இருந்தன. அந்த விதிகளைப் பின்பற்றுகின்ற வீரர்கள் தான் பந்தயக் களத்திற்குள்ளே நுழைய முடியும். பங்குபெற முடியும். விதிகள் அவ்வாறு கடுமையாக அமைந்திருந்தன.

போட்டியிலே கலந்து கொள்கின்ற வீரன், கலப்பற்றவனாக, தூய்மையான கிரேக்கக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும். நான்காண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடக்க இருக்கும் பந்தயங்களுக்காக, அவன் பத்து மாதங்கள் இடைவிடா முயற்சியுடன் சிறப்பான பயிற்சியும் செய்திருக்கவேண்டும். திருமணமானவர்கள், குற்றவாளிகள் பட்டியலில் இடம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் போட்டியில் கலந்து கொள்ளத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இவ்வாறு தன்னைத் தகுதியுடையவனாக மாற்றிக் கொண்ட வீரன், தன் பெயர், முகவரி, மற்றும் பரம்பரை பற்றிய உண்மை முழுவதையும் விளக்கி, எல்லிஸ் என்னும் இடத்திற்குச் சென்று, தன் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பெயர்ப் பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு, 'கலை நாடிகை' எனும் ஒலிம்பிக் அதிகாரிகள் பத்து பேர் அடங்கிய குழு ஒன்று முகவரி அறிந்து, வீரனைப் பற்றிய முழு உண்மைகளையும் பரிபூரணமாக ஆராய்ச்சி

செய்யும். அவ்வீரனுடைய பரம்பரை, அவனது குலஜாதி சயம், இயற்கையான உடல் திறமை, வலிமை, பெருமை அத்தனையையும் தீர விசாரித்து, தெரிந்த பிறகு, "அவன் தூய்மையான கிரேக்கன், கலப்பற்றவன் ஒழுக்கசீலன், வலிமையுள்ள உடலாளன் (Athlete) என்று முடிவு செய்து பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்குப் பரிந்துரை செய்யும். போட்டியில் பங்குபெற்ற அனைவரும், நாடுகள் சார்பாகப் போட்டியிடாமல், தனிப்பட்ட முறையிலேதான் ஆர்வத்துடன் போட்டியிட முன் வந்தனர்.

ஒலிம்பிக் அதிகாரிகளின் கடுமையானத் தேர்விலே வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் அனைவரும், ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னே, எல்லிஸ் நகரத்தில் வந்து கூடுவர். அந்த ஒரு மாத காலத்தில், அவர்கள் ஒலிம்பிக் அதிகாரிகளின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ், கடுமையான பயிற்சிகள் பெறுவர். உடலுக்கான பயிற்சிகள் மட்டும் கடுமையானதாக இல்லை. உணவு முறையும் அப்படித்தான் அமைந்திருந்தது. மாதக் கணக்காக அவ்வீரர்கள், வெறும் பழங்களையும், தண்ணீரையுமே ஆகாரமாக உட்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பிறகு, காலம் மாற மாற, உணவு முறையில் உள்ள கடும் விதிகள் தளர்ந்தன. வெறும் பழங்கள் மட்டுமல்லாமல், கறியும் மதுவும் தரப்பட்டன. இத்துடன், தங்கள் தசைகள் எழிலாகத் தோற்றமளிக்கவும் ஏற்ற முறையில் போட்டிகளில் ஒத்துழைக்கவும் உடல் முழுவதும் ஒருவகை எண்ணெய் தடவிக்கொண்டே பயிற்சிகள் செய்தனர். அந்தக் கால அளவிற்குள், சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற வீரர்களில் சிறந்தவர்களையும், வல்லவர்களையும் மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து, பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ள அந்த அதிகாரிகளும் பயிற்சியாளர்களும் அனுமதித்தார்கள். அத்தகைய வீரர்களே போட்டியிட முடிந்தது.

4. பந்தயக் களமும் பார்வையாளர்களும்

ஒலிம்பிக் பந்தயம் என்ருல் கிரேக்க நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் விருப்பம். பந்தயம் நடக்க இருக்கும் நாளுக்கு, பல மாதங்களுக்கு முன்னமேயே பார்வையாளர்கள் தங்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டு விடுவார்கள். ஒலிம்பிக் பந்தயம் பார்ப்பது என்பது, புனிதமான இறைவன் ஆலயத்திற்குப் போய்வரும் மதச் சம்பிரதாயம் போன்று அவர்கள் எண்ணியே நடந்தனர், விரைந்தனர். பார்த்து மகிழ்ந்தனர். உழவர் முதல் உழைப்பாளிகள் வரை, உல்லாசபுரியில் வாழ்கின்ற செல்வர் முதல், அரசர்கள், வணிகர்கள் வரை அத்தனை பேரும் பந்தயம் பார்க்கக் கூடி விடுவார்கள். ஒலிம்பியா பள்ளத்தாக்கு முழுவதுமே கூடாரமாகத்தான் காட்சியளிக்கும். ஒலிம்பிக் போட்டிகள் கோடை காலத்தில், அதாவது ஏப்ரலில் இருந்து ஜூலை மாதம் வரை உள்ள இடைப்பட்ட நாட்களில் தான் எப்பொழுதும் நடந்தன. பார்வையாளர்கள் அனல் கக்கும் வெயிலில் அமர்ந்து கொண்டு, அவதிப்பட்டுக் கொண்டே ஆனந்தத்துடன் பந்தயங்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

எங்கும் இளமை பவனிவரும் இன்ப நேரமல்லவா? எங்கும் எழுச்சியும் மகிழ்ச்சியும்தான் எதிரொலிக்கும். தமிழ்நாட்டில் பொங்கல் விழாவின்போதும், ஏறு தழுவும் விழாவின்போதும் நம் தமிழகக் காளையர்கள் நடந்து கொள்ளுவது போலத்தான்.

விழா நாட்களைக் குறித்து விமரிசையாகப் பாடி மகிழ்வார் புலவர்கள். விழி மயக்கும் ஓவியங்களைத் தீட்டி மக்களைக் கவர்வர் ஓவியர்கள். சிந்தனைக்கு உயிர் கொடுத்து, செழுமை சிந்து பாடும் சிறந்த வீரர்களைச் சிலை வடித்துக் களிப்பார்கள் சிற்பிகள். பார்ப்போருக்கும் பங்கு பெறுவோருக்கும் படைக்கப்பட்ட வீர விருந்துதான் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள். வீரமும் விவேகமும் ஆற்றலும் ஆண்மையும் ஒன்றுடன் ஒன்று அலைபோல மோதிக்கொள்ளும் அருமையான களமல்லவா பந்தயக் களம்! போட்டி தொடங்குவதற்கு முன் எத்தனை எத்தனை ஆர்ப்பாட்டங்கள்.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் திடல் 215 கெஜ நீளமும், 85 கெஜ அகலமும் கொண்டதாகும். அந்த பந்தயத் திடலைச் சுற்றி நாற்பதினாயிரம் மக்களுக்குமேல் அமர்ந்து வேடிக்கை பார்க்கக்கூடிய உட்காரும் இடம், புல் தரையி னாலும் படிக்கட்டு போன்ற அமைப்புக்களுடனும் கட்டி முடிக்கப் பெற்றிருந்தன. இந்தப் பந்தயத் திடல் நாற்பது அடி உயரமுள்ள சீயஸ் என்ற கடவுளின் சிலையிருக்கும் பீடத்திற்கு எதிரிலேயே எழிலாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

பந்தயம் நடத்துவதற்குரிய செலவுகள் அனைத்தும், பொதுமக்கள் மனமுவந்து வாரி வழங்குகின்ற பெருங் கொடையின் மூலமும். நகரங்கள் நல்குகின்ற தானத் தாலும். போட்டியில் பங்கு பெறுகின்ற வீரர்கள் இழைக் கின்ற தவறுகளுக்குரிய அபராதத்தின் மூலமும் மற்ற விரும்பத்தகாத காரியங்களுக்கான அபராதத்தின் மூலமும் சேர்ந்த தொகைகளால்தான் சரிகட்டப் பெற்றன.

5. போட்டிக்கு முன்னே!

ஒலிம்பிக் பந்தயம் தொடங்குவதற்குள், கிரேக்க ஈடே சுறுசுறுப்படைந்துவிடும். பந்தய மைதானத்தில் பொதுமக்கள் புகுந்து, தங்கள் இடத்தை அடைந்து, பரபரக்கும் விழிகளோடு, துறுதுறுவென்று அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் குறுகுறுத்த விழிகளிலே சிக்கிய வீரர்களுக்கு, ஒலிம்பிக் பந்தய அதிகாரிகளும், வீரர்களின் பெற்றோரும், உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் அனைவரும், *சீயஸ்* பீடத்தின் முன்னே அணிவகுத்து நின்று கொண்டிருப்பார்கள். ஆமாம். பந்தயம் தொடங்குவதற்கு முன் அழகான அணிவகுப்பு கடவுள் பீடத்தின் முன் கவின்பெற நடக்கும். அத்தனை பேரும் வீர சபதம் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

சீயஸ் பீடத்திலே. பன்றி ஒன்று பலியிடப்படும். பன்றியின் ரத்தத்தைத் தொட்டு, பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ளும் வீரர்கள், முதலில் உறுதி கூறுவார்கள். அதாவது, ''நாங்கள் எல்லோரும் கலப்பற்ற தூய கிரேக்கர்களே! பந்தயத்திலே போட்டியிடுவதற்காக பத்து மாதம் உரிய பயிற்சிகளை உண்மையோடு செய்திருக்கிறோம். போட்டியிட வந்திருக்கும் நாங்கள். போட்டியிலே வெற்றி பெறுவதற்காக விரும்பி எந்தவிதக் கீழ்த்தரமான செய்கைகளையும், முறைகளையும் பின்பற்றமாட்டோம்''

உடலாளர்களான வீரர்கள் மட்டும்தான் உறுதி எடுப்பார்களா, கடவுள் முன் சத்தியம் செய்வார்களா என்றால் இல்லை. போட்டியை நடத்துகின்ற பந்தய

அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் பன்றியின் ரத்தத்தின்மீது கீழ்க்கண்டவாறு உறுதி கூறுவார்கள். "நாங்கள் ஒலிம்பிக் போட்டி நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் நியாயமான வழியிலே, பாரபட்சமற்ற முறையிலே நடத்துவோம்," சொல்லோடு மட்டும் அல்லாது செயலளவிலும் அவர்கள் சிறப்பாகச் செய்து காட்டினார்கள்.

அவ்வாறு உறுதி எடுக்கும் அதிகாரிகள் அனைவரும், எல்லிஸ் நகரத்தில் வாழ்கின்ற மதிப்பும் சிறப்பும் மிக்கப் பெருந்தகையாளர்கள் ஆவார்கள் அவர்கள் உரியவர்களால் பத்து மாதங்களுக்கு முன்னரே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கியுள்ள தனிச்சிறப்புமிக்க வீடு. களில் தங்கி, நடுவராகப் பணியாற்றும் பொறுப்பினைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவே இறுதியானதாக இருக்கும். அதை யாரும் எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய முடியாது. நடுவர்கள் தவறிழைத்தால், அவர்களைத் தண்டிக்கும் உரிமை நாடாளு மன்றத்திற்குத்தான் உண்டு முதன் முதலில் ஒருவரே நடுவராகப் பணியாற்றினார். பிறகு 10 பேர்கள் வரை நடுவராகப் பணியாற்றும் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப் பட்டனர். அவர்களில், வயதிலும் அனுபவத்திலும் மூத்த வரான ஒருவரே, நடுவர்களின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்

மேற்கூறியவாறு, உறுதியும் சபதமும் எடுத்த பிறகு, ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள் ஆரம்ப காலத்தில் ஒரே நாள் மட்டும்தான் நடைபெற்றன. பிறகு, விளையாட்டுக்களிலே மக்கள் காட்டிய ஈடுபாடும், விளையாட்டுத் துறையிலே பெற்ற அனுபவங்களும், அபூர்வ கண்டுபிடிப்புகளும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் நிறையப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளைப் புகுத்திய தன் காரணமாக, பந்தயங்கள் 5 நாட்கள் நடை பெறக்கூடிய அளவுக்கு விரிந்தன; வளர்ந்தன.

ஒலிம்பிக்பந்தயம் தோன்றிய காலம் 3000ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஹூகன் முதலாகத் தொடங்கிய ஒலிம்பிக் பந்தயம், கி. மு. 1253-ம் ஆண்டிற்கும் கி, மு, 884-ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திற்குள்தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் கி. மு. 776-ம் ஆண்டு நடந்த பந்தயத்தில் இருந்துதான், வரலாற்று ஆதாரங்கள் காட்டப் பெற்று, அதுவே முறையான முதல் பந்தயம் என்றும் கருதப்படுகிறது.

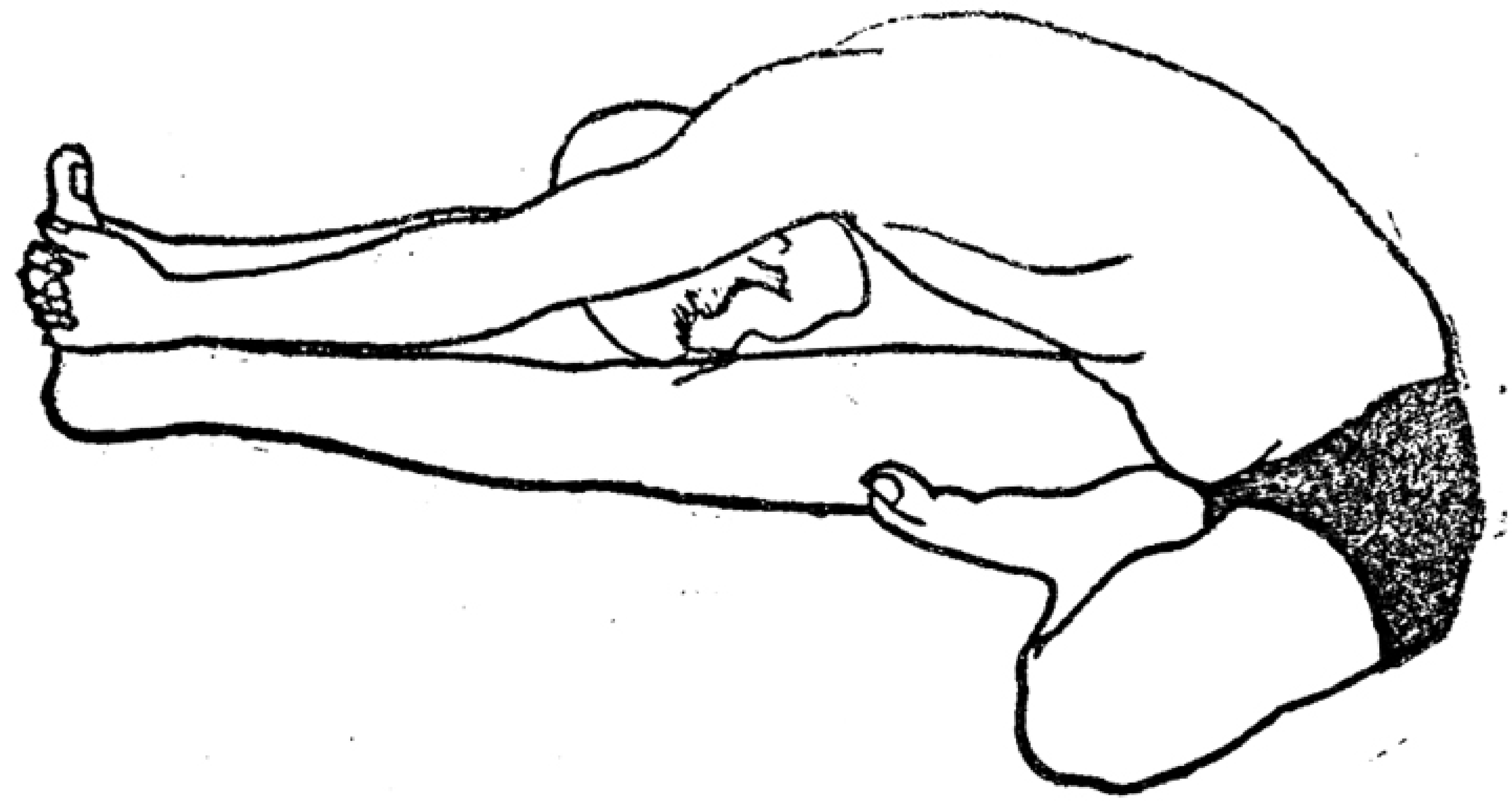

6. உறுதியான உடல் வந்த காரணம்

பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ளும் போட்டியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் கடுமையான சூழ்நிலையையும், கட்டுப்பாடு நிறைந்த விதிகளையும் முன் கண்டோம். அதே சமயத்தில், போட்டியாளர்களிலே உள்ள வீரர்களை 'வாலிபர்கள், 'மனிதர்கள்' என்று இரு பிரிவாகப் பிரிக்க அதிகாரிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். காரணம், அவர்களுடைய உடல் வளர்ச்சியே. ஆகவே வயது வித்தியாசத்தில் அவர்களால் பிரிக்க முடியாததால், அவர்களது உடல் வளர்ச்சியை உன்னிப்பாக உணர்ந்து, ஆராய்ந்த பிறகுதான் பகுக்க முடிந்தது. இவ்வாறு உடல்திற நிலையில் கிரேக்கர்கள் வலிமையோடும், வனப்போடும் வாழ்ந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று அறிந்தோமானால், நாம் உண்மையிலேயே வியப்பில் மூழ்கி விடுவோம். கிரேக்கர்களின் வாழ்க்கைமுறை அப்படி வரை முறையோடு இருந்தது.

குறையுடலோடு பிறந்தாலும், நோயோடு தோன்றினாலும், அக் குழந்தைகள் சமூகத்திற்கும், இனத்திற்கும் இழுக்கு என்று வாளால் கொன்று புதைத்தத் தன்னிகரில்லா தமிழினம் போன்று, கிரேக்கர்களும், ஓர் உயர்ந்த முறையைக் கையாண்டார்கள்.

"குழந்தை பிறந்த ஒருசில நாட்கள் கழித்து, பெற்றோர்கள் அந்நகரத்தை ஆளும் பெரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று தங்கள் குழந்தையைக் காட்டுவார்கள். ஆய்வுக்காக வந்த அக் குழந்தையை ஆவலோடும் ஆராய்ச்சிக் கண் கொண்டும் பார்த்து, அக் குழந்தை

வலிமையான தேகத்தோடு இருந்தால், பெற்றோர்கள் கையில் கொடுத்து அனுப்புவார்கள். நோய் கொண்டோ அல்லது குறையுடல் கொண்டு பிறந்திருந்தாலோ, அக் குழந்தையை மலைச்சரிவுக்குத் தூக்கிச் சென்று, அங்கே போட்டுவிட்டு வந்து விடுவார்கள். அங்கே அனாதையாக அக் குழந்தை கத்திக்கத்தி மெல்லச் சாகும் குழந்தைக்கு அது கொடுமையான சாவாக இருந்தாலும், கொடுமையான ஆண்மையில்லாத தன்மையுள்ள இளைஞர்களை அந் நாட்டினர் கனவிலும் விருப்பவில்லை என்பதாலேயே கடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு, வாழ்வதற்கு :உரிமை பெற்ற பெற்றோருடன் வந்த ஒரு குழந்தை, ஏழு வயது வரைதான். தன் வீட்டிலே வாழும். அதற்குப் பிறகு, அப் பாலகன் கடுமையும் சோதனையும் நிறைந்த இராணுவ வாழ்க்கை போன்ற அமைப்புக்கு அனுப்பப்படுகிறான். அங்கே, உடல் வலிமை, திறமை, ஆண்மை, செழுமை பெறத்தக்க உடலியற் பயிற்சிகளை அவன் அனுதினம் செய்கிறான்.

ஏழு வயது பாலகனாகப் போனவன், முப்பது வயது வாலிபனாக வெளியே வருகிறான் என்று ஸ்பார்ட்டா நாட்டின் சரித்திரம் கூறுகிறது.

அவர்கள் அனைவரும் சோம்பேறி வாழ்க்கையை வெறுத்தவர்கள். அழகில்லா, ஆண்மையில்லா உடலோடு வாழ்வது பாவம், கேவலம் என்று ஒவ்வொரு இளைஞனும் எண்ணினான். பெற்றோர்களும் அவ்வாறே கருதினார்கள். அதனால்தான், அழகான உடல் கொண்ட போட்டியாளர்களை, வயதைக் கொண்டு பிரிக்க இயலாமல், உடலின் ஆற்றலைக் கொண்டு போட்டிக்காகப் பிரித்தார்கள்.

7. பந்தயம் நடந்த விதம்

முதன் முதலாகத் தொடங்கிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் ஒரே நாள் மட்டும்தான் நடந்தது. என்றால், போட்டியும் ஒன்றே ஒன்றுதான் நடந்தது. அதுதான் ஓட்டப் போட்டி (Foot race). அந்த ஒரு போட்டியில் வெற்றி பெறு வதற்குள், வீரர்கள் பலமுறை அதாவது கால் இறுதிப் போட்டி, அரையிறுதிப் போட்டி, இறுதிப் போட்டி என்று அடைய மிகவும் சிரமப்பட்டுத்தான் ஓடவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் ஓடிய தூரம் 215 கெஜ தூராம்தான்.

அதிகாலையிலேயே ஓட்டப் போட்டி ஆரம்பமாகிவிடும். அதிகாரிகள் அனைவரும், பந்தயம் முடிவு பெறுகின்ற இறுதிக் கோட்டில், தங்களுக்கென அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மரத்தாலான உயர்ந்த முக்காலிகளில் அமர்ந்துகொண்டு விடுவார்கள். ஒரு தேர்வோட்ட முறையில் (Heat) ஓடுவதற்கு 4 பேர்தான் அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆகவே, அந்த நான்கு பேர் யார் என்பதற்காகச், சீட்டுப் போட்டு பெயர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அவர்களே ஓடவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

ஓடத்தொடங்கும் கோட்டில் வந்து அவர்கள் நிற்பார்கள். அந்தக் கோடு வெண் சலவைக் கல்லால் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. அதேபோல, ஓட்ட முடிவெல்லைக் கோடும் (Finishing Line) தங்கமுலாம் பூசியக் கற்களால் பதிக்கப்பெற்றிருந்தன. அங்கேதான் அதிகாரிகள் வீரர் களைத் தேர்ந்தெடுக்க வீற்றிருந்தனர்.

ஓட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்க இப்பொழுது விசில் அல்லது துப்பாக்கி வெடிச் சத்தத்தைப் பயன்படுத்து கின்றார்கள். அந்தக் காலத்தில், விசிலோசைக்கும் வெடி யோசைக்கும் பதிலாக, முரசத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். 'முரசம் முழங்கினால் ஓடவேண்டும்' என்ற விதிக்கேற்ப வீரர்கள் ஓடி வெற்றி பெற்றார்கள்.

வீரர்கள் ஓடிய வேகத்தையும் நேரத்தையும் குறிக்க, இன்றுபோல் அன்று 'நிறுத்துக் கடிகாரம்' (Stop watch) இல்லை. ஆகவே, ஓட்ட நேரத்தை, முயல் ஓடியது போல வேகமாக ஓடினான், குதிரைபோல விரைவாக ஓடினான் என்பதற்காக, முயல் வேகம், குதிரைவேகம் என்று கணக்கிட்டுக் கொண்டனர். இவ்வாறு நடத்திய முதல் ஒலிம்பிக் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற முதல் வீரனின் பெயர் கரோபஸ் என்பதாகும்.

ஒரே ஓட்டப் பந்தயம் என்று இருந்தது 13வது ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் மாறியது. ஓட்டத்தின் எல்லையைப் பல அளவுகளில் நிர்ணயித்தது. பல பிரிவுகளாக்கி, அவற்றிலே போட்டிகள் நடத்தினர். இதனால், பந்தயங்கள் நடக்கும் நேரமும் அதிகமாகியது. இளைஞர்களுக்கு ஓட்டப் பந்தயமும், அத்துடன் குத்துச்சண்டை, மல்யுத்தம், தட்டெறிதல், தேரோட்டும் போட்டிகளும், ஒலிம்பிக் நிகழ்ச்சிகளில் சேர்ந்துகொண்டன.

காலம் செல்லச் செல்ல, நிகழ்ச்சிகள் கூடலாயின. 76வது ஒலிம்பிக் பந்தயங்களின்போது, போட்டி நிகழ்ச்சிகள் பெருகிப் போகவே, நடத்துகின்ற நேரமும் மாறிக்கொண்டே வந்தது. போட்டி நிகழ்ச்சி எப்பொழுது நடைபெறுகின்றது என்பதை நிர்ணயிக்க முடியாததால், இரவு நேரங்களில்கூட நடத்துகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் போட்டியாளர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க அந்நிலையே காரணமாயிற்று. "பகல் முழுதும் தேரோட்டப் போட்டியை நடத்திவிட்டு, எங்களை இரவு நேரத்திலே, நிலா ஒளியிலே, குத்துச்சண்டைபோட

வைக்கின்றீர்களே என்று குத்துச்சண்டை வீரர்கள் இதயம் குமுறி, எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். இருந்தாலும் ஒலிம்பிக் நிகழ்ச்சிகளின் எண்ணிக்கை மிகுந்துகொண்டே தான் வரலாயின. அதனுல், ஒரே நாள் நடந்துவந்த பந்தயம் கி. மு. 5-ம் நூற்றுண்டில், 5 நாள் பந்தயமாக மாறியது.

நான்காண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடக்கும் இப் பந்தயங்களை அமைதியின் சின்னம் என்றே எல்லோரும் கருதினர்; அதற்குரிய காலமும் பத்துமாதம் என்றே கூறினர். தங்களுக்குள்ளே ஆயிரம் வேற்றுமையும் விரோதமும் நிறைந்திருந்தாலும், பந்தயங்களை மிக மிகப் பக்தியோடும் பண்போடும் கிரேக்கர்கள் நடத்தி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர்.

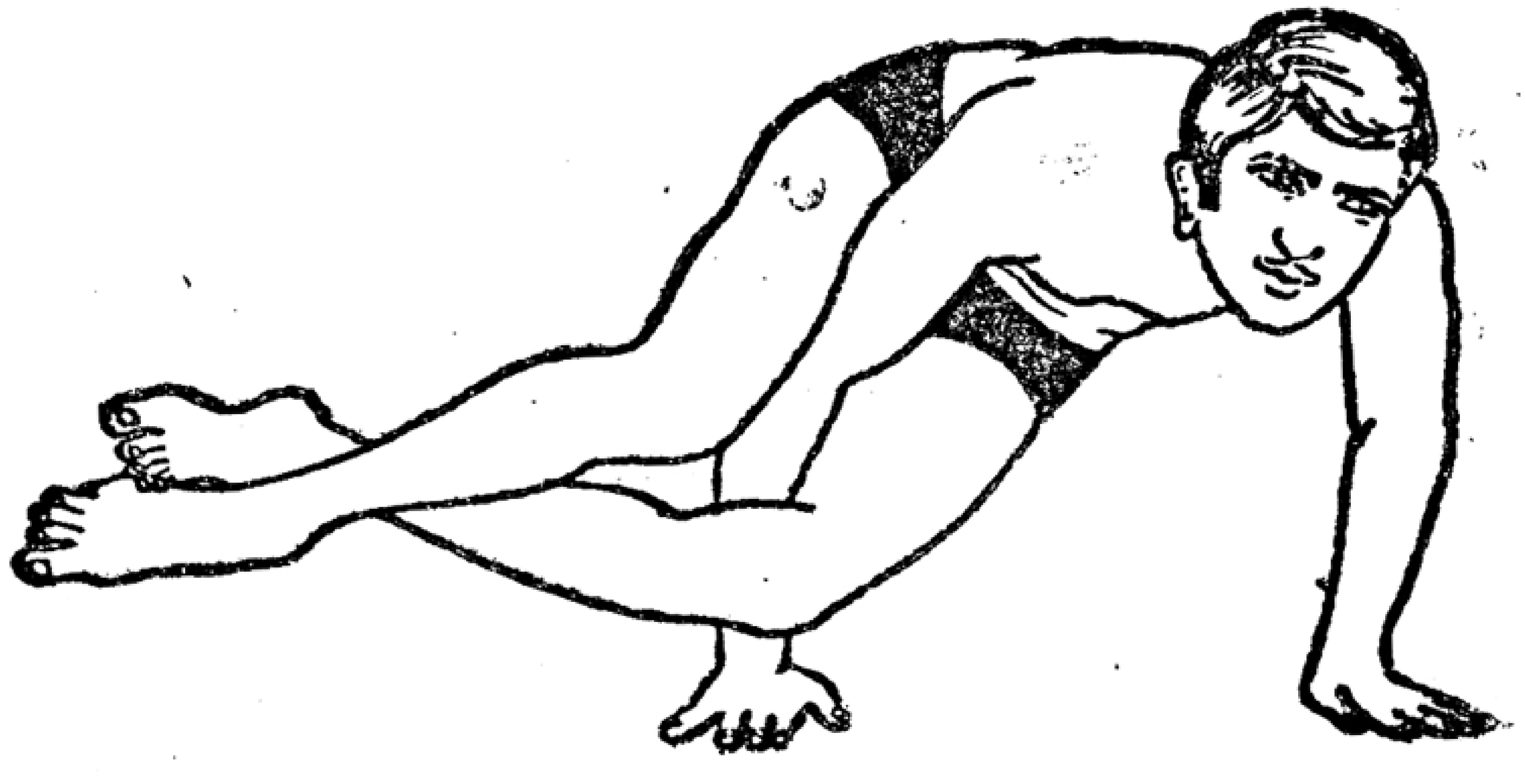

8. ஐந்து நாள் விழா !

ஐந்து நாட்கள் பந்தயங்கள் எத்தனை விமரிசையாக நடத்தப்பெற்றன என்று அறியும் ஆவல் அனைவருக்கும் எழுவது இயற்கைதான். கி. மு. 452-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயம் பற்றிய குறிப்பை ஓரளவு அறிந்தால், அக்காலத்திய மக்களின் ஆர்வமும், ஆண்மைப் பெருக்கும் ஆற்றலும் நமக்கு நன்ருகப் புரியும்.

பந்தயத்தின் முதல் நாளன்று, போட்டியிடும் பயிற்சி மிக்க வீரர்கள், அவர்களது தந்தையர், சகோதரர்கள், பந்தய அதிகாரிகள் அனைவரும் சீயஸ் பீடத்தின் முன்னே அணிவகுத்து நின்று, பன்றி ரத்தத்தின் மீது சபதமும் சத்தியமும் செய்து கொள்கின்ற நிகழ்ச்சியே பிரதான நிகழ்ச்சியாகும்.

இரண்டாம் நாளில்தான் எழுச்சிமிக்கப் போட்டிகள் நடைபெறும், காலையில் குதிரைப் பந்தயமும், தேர் ஓட்டப் போட்டியும், மாலையில் முக்கியமான உடலாண்மை நிகழ்ச்சிகளாகிய ஓட்டம், தட்டெறிதல், வேலெறிதல், எடை ஏற்றிக்கொண்டுத் தாண்டுதல், மல்யுத்தம் போன்றவற்றில் விறுவிறுப்பு மிகுந்த போட்டிகளும் நடைபெறும்.

மூன்ரும் நாள், வீரர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் பரிபூரண ஓய்வு நாள் அதாவது,

விருந்து நிகழும் விழா நாள். வீரர்கள், அதிகாரிகள், வீரர்களின் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள், பார்வையாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி ஊரெல்லாம் கொண்டாடி, ஊர்வலமாக வந்து, சீயஸ் கோயிலின் முன் சிங்காரமாக அணிவகுத்து நிற்பார்கள். அந் நிகழ்ச்சியினைப் பொதுமக்கள் ஆரவாரத்துடன் வரவேற்பார்கள். அப்பொழுது, அந்நிகழ்ச்சிதனைப் பெருமைப் படுத்தும் பொருட்டு, 100 காளை மாடுகளை பீடத்திலே வைத்துப் பலியிடுவார்கள். விழாக்கோலம் விருந்துக் கோலத்தில் மகிழும். அன்று முழுதும் ஆனந்த ஆரவாரம் நிறைந்து, கிரேக்கம் முழுமையுமே எதிரொலிக்கும்.

நான்காம் நாள் ஓட்டப் பந்தயம் நடக்கும். அதைத் தொடர்ந்து, மல்யுத்தம், குத்துச் சண்டை, இருவர் செய்கின்ற தனிச் சண்டை (துவந்த யுத்தம்) நடக்கும்.

இவ்வாறு நான்கு நாட்கள் நடந்து முடிந்த பந்தயங்களைவிட, ஐந்தாம் நாள் நடக்கும் போட்டிகளே உண்மையான உடல் திறமைக்கும், உடல் வலிமைக்கும், நெஞ்சுரத்திற்கும், சோதனைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கின.

போர்க்களத்திலே ஒரு வீரன் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்காக அணிந்துகொள்ளப் பயன்படுத்துகின்ற கவச உடைகளான, இரும்பாலான தொப்பி மார்புக் கவசம், கால் கைகளுக்குரிய ஆடைகள் அத்தனையையும் அணிந்து கொண்டு தாண்டுதல், எறிதல், ஓடுதல் முதலிய ஐந்து போட்டிகளிலும் பங்கு பெறவேண்டும்.

இவ்வாறு ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள், வடக்கே மலையும், தெற்கில் ஆல்பியஸ் என்ற ஆறும், மேற்கில் கிலாடஸ்

என்ற ஆறும் அணி செய்ய. அமைந்துள்ள ஒலிம்பியாவின் கிழக்குப் பக்கமாக உள்ள 'ஹிப்போடிரோம்' என்ற பந்தயப் பாதையில்தான் குதிரைப் பந்தயம் தேர்ப் பந்தயம் நடக்க ஐந்து நாட்கள் சிறப்பாகவும் செழுமையாகவும் நடந்தன என்று வரலாற்றுச் சான்றுகள் விரிந்துரைக்கின்றன.

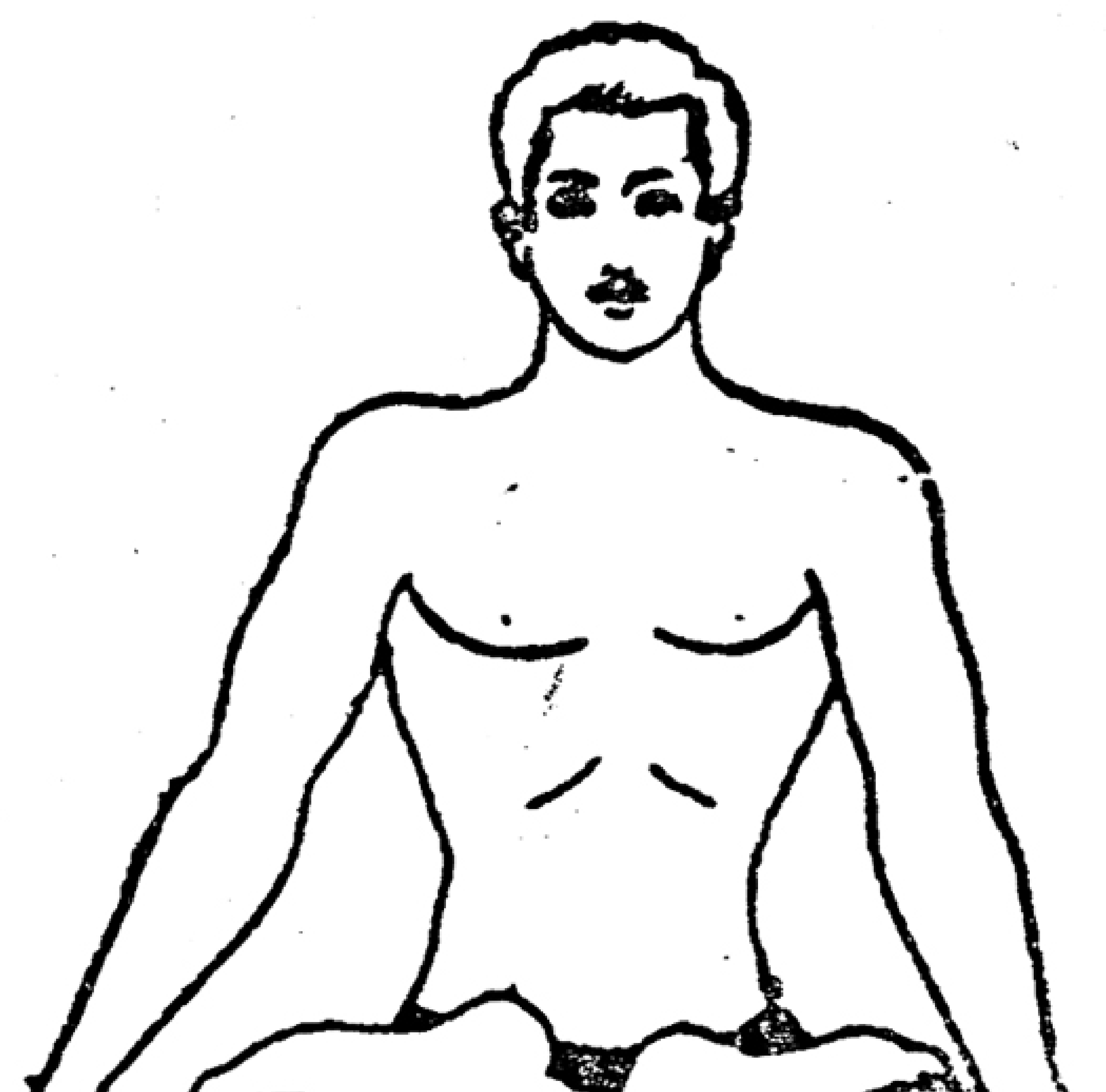

௯. பிறந்த மேனியுடன் போட்டி

ஒலிம்பிக் போட்டியில் ஓடிய, தாண்டிய வீரர்கள் அனைவரும் பிறந்த மேனியுடனேயே போட்டியிட்டனர் என்றால் நமக்கு ஒரே வியப்பாக இருக்கிறதல்லவா! பைத்தியக்காரர்கள் என்று நமக்குப் பேசத் தோன்றுகிறதல்லவா! நமக்கு வியப்பாக இருப்பது அவர்களுக்கு அது வியப்பாக இல்லை, ஏன்? வெட்கமாகக்கூடத் தோன்றவில்லை. தங்களுக்கு அதுதான் கௌரவம் என்றே எண்ணி திருப்தியுற்றனர். கேவலம் மானத்தைக் காக்கும் உடை கூடவா இல்லை என்றால், அவர்களுக்கில்லாத ஆடையா! பின் ஏன் அவர்கள் பிறந்த மேனியுடன் நிர்வாணமாகப் பந்தயத்தில் பங்கு கொண்டனர்? அதுதான் அவர்களின் குறிக்கோள். தாங்கள் பெற்றிருக்கும் பெருமை மிக்க உடலின் பேரழகை, கலையழகு சொட்டும் கட்டுமஸ்தான தேகத்தை. தான் ரசித்து அனுபவிப்பது போலவே. மற்றவர்களும் காண வேண்டும் ரசித்து மகிழ வேண்டும் என்று விரும்பினர்.

உடலழகை ஊரே பேணுகின்றது! அவரவர் காத்த உடல் அழகை, ஆடை மறைக்காத ஆற்றலுள்ள தேகத்தை, அத்தனை மக்களும் அப்படியே கண்டு ரசிக்க வேண்டும் என்றே எண்ணினர். மத சம்பந்தப்பட்ட விழாவாக இருந்தாலும், உடல் வலிமைக்கும் உகந்த விழாவாக அது இருந்ததால், நாடே ஏற்றுக் கொண்டது. போற்றி நின்றது.

ஆண் இனம் போற்றியது என்ருல், பெண் இனம் என்ன செய்தது? தடையை ஏற்றுக் கொண்டது. பெண்கள் யாரும் பந்தயக் களத்திற்குள்ளே நுழையவே அனுமதிக்கப் படவில்லை. பின். போட்டியாளர்களாக எப்படி உள்ளே நுழைய முடியும்? நாடே கோலாகலமாகக் கொண்டாடி மகிழும் போது வீரர்களைப் பெற்றெடுத்த வீராங்கனைகள். வீர மூட்டி விவேகம் ஊட்டி, வீரர்களை அல்லும் பகலும் காத்து வளர்த்த அன்னைமார்கள் அனைவரும். வீட்டிற் குள்ளேயே ஏங்கிக் கிடந்தனர். ஓங்கி உயர்ந்த புகழில் ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடக்கும் போது உள்ளத்தில் ஏக்கத் தோடு ஒதுங்கிக் கிடந்த பெண்கள், மறைந்திருந்தாவது பார்க்கக் கூடாதா என்ருல், ஏமாற்றிப் பார்க்கும் பெண் களுக்கு என்ன தண்டனை தெரியுமா? மரண தண்டனை!

விளையாட்டை வேடிக்கைப் பார்க்கச் செல்லும் வீரத் தாய்க் குலத்திற்குப் பரிசு—மரண தண்டனை! அதுவும் எப்படி என்ருல், குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்ட பெண்ணை மலையுச்சிக்குக் கொண்டு போய், அங்கிருந்து கீழே தூக்கி எறிந்து விடுவார்கள். உடல் சிதறிப் போகும் மரண தண்டனையை மாபாவிகள் நிறைவேற்றியதால்தான் அந்தத் திடல் பக்கம் போகவே அனைவரும் அஞ்சினர். அடங்கினர்.

அச்சம் எத்தனை நாள் ஆட்டிப் படைக்கும்? காலம் எத்தனை நாள் கொடுமையை செய்யும்? தடைகள் எத்தனை நாள் வழியை அடைத்து நிற்கும்? போட்டியிட வழியில்லை, பார்வையாளராக வரும் பாக்கியம் கூட இல்லையே என்ற அப்பாதையை மாற்றினுள் ஒரு பெண், மரண தண்டனையை வெறும் தூசி என்று எண்ணி அரங்கிற்குள் நுழைந்து விட்டாள் ஆண் உடையோடு. மாற்றுடை போட்டு வேடமேற்று வந்த அந்த மங்கையை யாரும் கவனிக்க வில்லை. உள்ளே சென்று எல்லோரும் அமர்ந்திருக்கும்

இடத்தில் உட்கார்ந்து, நிகழ்ச்சிகளில் மனம் லயித்து வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

குத்துச் சண்டைப் போட்டித் தொடங்கி விட்டது. 'பிசிடோரஸ்' என்ற பெயருள்ள வீரன் போட்டியில் கலந்து கொண்டான். அவன் செய்த சண்டை எல்லோருக்கும் மயிர் சிலிர்க்க வைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. தன் எதிரியை எளிதாக மட்டும் அல்ல, இலாவகத்தோடும் சண்டையிட்டு மாபெரும் வெற்றியும் பெற்று விட்டான். பார்வையாளர் பகுதியிலே மாறு வேடத்தில் பதுங்கியிருந்த மங்கைக்கோ அளவில்லாத ஆனந்தம்! ஆனந்தம் மிதமிஞ்சி வெறியாகியது. அந்த வெறி தந்த ஆவேசத்தினால், தன்னை இழந்தாள். தன் நிலையை மறந்தாள். ஓடிப் போய் அவனை ஆரத் தழுவிக் கொண்டாள். ஆசை தீர முத்தமிட்டாள். அவள் நடந்து கொண்ட ஆவேச நிலையிலே; அவள் தலைப் பாகைக் கலைந்தது. ஒப்பனை உருவிழந்தது. ஆண் பெண்ணானது கண்டு அந்த அரங்கமே அதிர்ச்சியுற்றது. ஆத்திரமடைந்தது.

ஆமாம்! பெண்ணொருத்தி உள்ளே புகுந்து விட்டாள் என்றதும், பிரளயமே வந்து விட்டது போன்ற ஓர் உணர்வு மக்கள் மருண்டனர். மயங்கினர். பரிதாபத்திற்குரிய பெண்ணைப் பலமுறை பார்த்தனர். தானாகவே சாவைத் தேடி வந்த தையலைக் கண்டு ஆத்திரப்பட்டவர் பலர். அனுதாபப்பட்டவர் சிலர்.

அதிகாரிகளின் முன்னே நிறுத்தப்பட்டாள் அந்தப் பெண். மரண தண்டனை நிச்சயம் என்ற முடிவுக்கே எல்லோரும் வந்து விட்ட நேரம். மங்கையோ, மரணவர்க்கு மூலம் போல, தன் கதையைக் கூறத் தொடங்கினாள். அதிகாரிகளும் குறுக்கிடவில்லை.

"என் பெயர் பிரனிஸ். போட்டியில் பங்கு கொண்டு வெற்றி பெற்ற பிசிடோரஸ் என் மகன். என் தந்தை 'தயாகரஸ்' மற்றும் என் சகோதரர்கள் அனைவருமே ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் தான். வெற்றி வீரர் பரம்பரையில் வந்த எனக்குக் கணவனாக வாய்த்தவரும் பெரிய வீரர்தான். அவர், தன் மகனை ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றிவீரனாக்கிவிட வேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோளோடு உழைத்தார். இராப் பகலாக உழைத்தார். ஆனால், அதற்குள் என் கணவர் அகால மரணமடைந்துவிட்டார். அவருடைய நோக்கத்தை, குறிக்கோளை நிறைவேற்றினால்தான் என் மனம் சாந்தியடையும், அவர் ஆத்மாவும் சாந்தியடையும். ஆகவே, அவர் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டு, என் மகனுக்கு தினமும் பயிற்சியை நான் கொடுத்தேன். அவனைப் பந்தயத்திற்கும் அனுப்பி வைத்தேன். அவன் எவ்வாறு சண்டை செய்கிறான் என்பதைப்பார்க்க எனக்கு ஆவல் எழுந்தது. அதை சட்டம் தடுத்தது. இருந்தாலும், என்னால் சட்டத்தை மீறாமல் இருக்க முடியவில்லை. என் மகன் வெற்றி பெற்றுவிட்டான். என் கனவு நிறைவேறியது இறப்பதற்கு இப்பொழுதும் நான் தயார். மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் மரணத்தை."

சொல்லி முடித்தாள் அன்னை தன் கதையை. என்ன சொல்ல முடியும் அவர்களால்? மன்னிக்கும் பழக்கமே இல்லாதவர்கள் கேட்டார்கள். "அன்னையர் குலத்திற்கும் வீரம் உண்டா? போட்டியில் கலந்துகொள்ளுவதற்கான பயிற்சி தரும் தீரம் உண்டா? "குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தரமட்டும் தெரிந்தவர்கள் அல்லர் குலம் காக்கும் அழகு மகளிர், வீரமகளிராகவும் வாழ முடியும்" என்ற உண்மையை அன்று உணர்ந்தனர். பிரனிசை மன்னித்தனர். பெரும் தடையை நீக்கி, பெண்கள் பார்வையாளர்களாக வரலாம். போட்டிகளில் பங்குபெறலாம். என்ற விதிகளையும் சேர்த்தனர்.

இந்த வீர நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, பெண்களும் போட்டியிட்டனர். 128வது ஒலிம்பிக் பந்தயம் ஒன்றில், தேர் ஓட்டப் போட்டியில் கலந்து கொண்ட ஒரு பெண் 'பெலிச்சி' என்பவள் வெற்றி பெற்றுள் என்றால், பெண்களுக்குரிய ஆர்வம் எவ்வளவு என்பதுபுரிகிறதல்லவா! அதற்கு முன்னே பெண்களுக்கும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஹிரா என்ற இடத்தில் போட்டி நடக்கும் என்றும், 100 கெஜ ஓட்டமே நடந்தது என்றும் ஒரு குறிப்பு கூறுகிறது. தாய்ப்பாசம் தந்த வீரம், பெண்களுக்கு விடிவெள்ளிபோல் தோன்றி, ஓர் நிரந்தர நன்மையைத் தந்துள்ளதே!

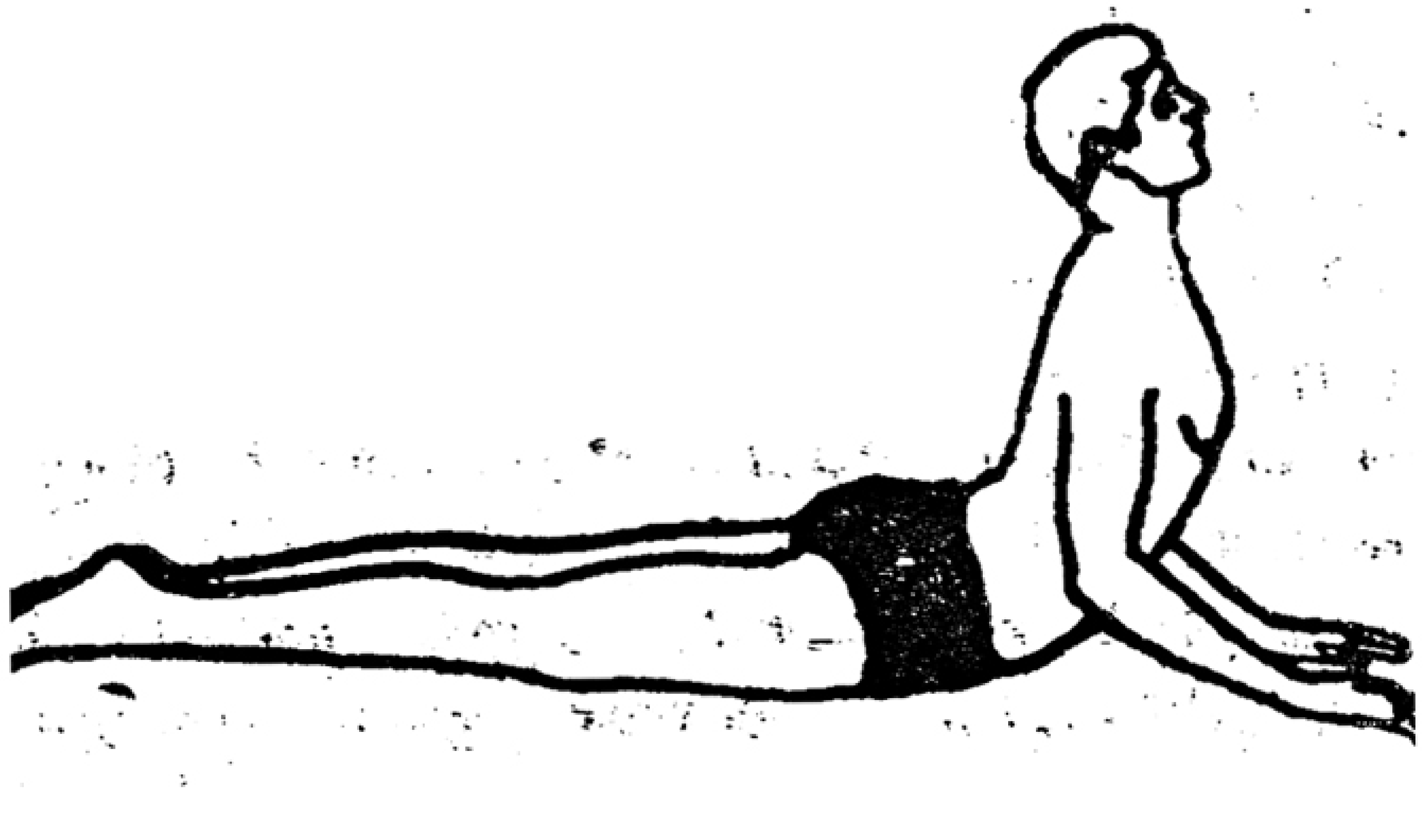

10. வெற்றியும் வெகுமதியும்

இவ்வாறு ஆர்வத்துடன் உடல் அழகைப் பெருக்கி, ஆண்மையைக் காத்து, திறமையை வளர்த்து பதிஞேரு மாதங்கள் கடுமையான பயிற்சி செய்து, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்ருல்—என்ன பரிசு தந்தார்கள் என்று கேட்கலாம் பரிசு என்பது இலையும் மலரும் கொண்ட ஓர் மலர் வளையம். ஆலிவ் என்ற மரத்தின் இலைக்குச்சி மலர்களால் ஆன மலர் வளையம்! மலர் வளையமா? இதற்கா இத்தனைப்பாடு? இதற்காகவா இத்தனைப் போராட்டம்? ஆர்ப்பாட்டம்? ஆலிவ் மலர் வளையத்திற்கா இத்தனை ஓட்டம்! கூட்டம் எல்லாம்? ஆமாம்! அங்கேதான் கிரேக்கர்களின் தெய்வ பக்தியே நிறைந்து கிடக்கிறது. சிறந்து விளங்குகிறது.

புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலே வெற்றி பெற்ற வீரர்களுக்குத் தங்கப் பதக்கங்களும், வெற்றியைத் தொடர்ந்தோர்களுக்கு வெள்ளி, வெண்கலப் பதக்கங்களும் கொடுக்கின்ருர்கள். ஆனால், முன்ஞெள் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் ஆலிவ் மலர் வளையம் மட்டுமே சூட்டி மகிழ்ந்தார்கள். ஆலிவ் மலர்வளையம் செய்யப் பயன்படுகின்ற ஆலிவ் மரங்கள், தற்போது 'ரூபியா' என அழைக்கப் பெறும் ஆல்பியஸ் என்ற ஆற்றின் கரையிலே வளர்ந்தவை. அவை சிறப்பும் தெய்வாம்சமும் மிகுந்த சீயஸ் கோயிலின் அருகிலேவளர்ந்தமையால், மேலும் புனிதத் தன்மைபெற்று விளங்கின. அந்த ஆலிவ் மலர் வளையத்தை மணி முடியில் தாங்கிய வெற்றி வீரன் மாபெரும் புண்ணியம் செய்தவன்

என்று மக்களால் மதிக்கப் பெற்றான். பாராட்டப் பெற்றான்.

ஆலிவ் மலர் வளையம் சூட்டப்பெற்ற வீரன், அவன் பிறந்த நகரத்திலே சிறந்த பெரிய மனிதனாகக் கருதப் பட்டான். அவனுக்கு மக்கள் தந்த அன்பளிப்புகள், அரும் பரிசுகள் அனைத்தும் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கும். நகரத்தைச் சுற்றி மதில்களும், மக்கள் நுழைந்து உள்ளே வர பெரிய வாயில்களும் உள்ள அந்நகரத்திலே இந்த ஒலிம்பிக் வீரன் உள்ளே வர, பலர் பயன்படுத்தும் பாதையில் வராமல், நெடிதுயர்ந்த மதிலில் நுழைவாயில் ஒன்றை அமைத்து, தனியாக அவ்வீரனை மட்டும் வரச் செய்வார்களாம். இவ்வாறு தனி வழியே செல்லும் இனிய புகழ்கொண்ட அந்த எழில்மிகு வீரனுக்கு, காலமெல்லாம் உணவும், உடையும், உறங்க இல்லமும் இலவசமாகவே கிடைக்கும். இத்தனைக்கும் மேலாக, இன்னுமொரு பெருமையும் கிடைக்கும். வெற்றி பெற்ற வீரனின் பெயரைத் தெருக்களுக்கும் சூட்டுவார்கள் நகரத்தார்கள். அவன் வாழ்க்கையிலே ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைந்து விடுகிறான் என்பதைக் காணும் மக்கள், ஏன் ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்காக உயிரைக் கொடுத்துப் பழகமாட்டார்கள்! பயிற்சி செய்ய மாட்டார்கள்? நாடே போற்றும் நிலையை வீரர்களிலே வெற்றி பெற்றவனைக் கண்ட ஒருவன், தன் நண்பனைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்!

"உனக்கு வந்த புகழும் பொருளும் அளவு கடந்த நீ வாழ்க்கையில் பெற முடியாத இன்பத்தை யெல்லாம் பெற்றுவிட்டாய். இனி நீ இறந்துபோனாலும் பரவாயில்லை" என்று அவன் அடைந்த சுகத்தின் அளவை வருணிக்கும் தன்மையைப் பார்க்கும்போது, வெற்றி வீரன் பெற்ற பெரும் புகழ் இனிதே நமக்கு விளங்கும்.

வீரனுக்குப் புகழ் நிரம்பும். சிலை எழும்பும்—அவனைப் புகழ்ந்து பாடல்கள் பிறக்கும். இத்தனையும் வெற்றி வீரனுக்குத்தான்.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலே கலந்து கொண்டு தோற்றவனுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? தலை குனிவுதான்: அவமானம்தான். 'சரிதான் கிடக்கட்டும்' என்ற சமாதானம்கூட கூறவேண்டாம்!....எவரும் ஏறெடுத்துக்கூடப் பார்க்க மாட்டார்கள்:...ஏளனப் பார்வை எதிரே வந்து அவர்களை அம்பாய் குத்தும். புன்னகை புரிவோர் கூட இருக்க மாட்டார்கள் என்ற இழி நிலை ஏற்படும். அந்த அளவுக்குத் தோல்வியை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். பகைத்தார்கள்.

தோற்றவர்கள் படுகின்ற பாடுதான் அவர்களுக்குத் தெரியுமே! தோல்வியை வீரர்கள் தாங்கிக் கொண்டாலும் அவன் வசிக்கின்ற நகர மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். தோல்வியைத் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று போட்டியிடும் வீரர்களுக்கும் தெரியும்! சீயஸ் கோயில் முன்னே, பன்றி ரத்தத்தைத் தொட்டு, "நாங்கள் வெற்றி பெறுவதற்காகக் குறுக்கு வழியை, கீழ்த்தரமான செய்கைகளைப் பின்பற்ற மாட்டோம்" என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தாலும்கூட, ஒரு சிலர் வெற்றி பெறுவதற்காக குறுக்கு வழியைக் கையாளாமல் இல்லை.

98வது ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடந்தபோது ஒரு நிகழ்ச்சி. குத்துச் சண்டையில் கலந்து கொண்ட 'எபிலஸ்' என்ற வீரன், தன்னுடன் போட்டியிடுவதற்காக இருந்த மூன்று வீரர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, தன்னுடன் போட்டியிட வேண்டாமென்றும், தன்னை வெற்றி வீரனாக (Champion) ஆக்கி உதவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டான்.

பணம் வாங்கிக் கொண்டு: அவர்களும் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். இந்தச் செய்தி, அதிகாரிக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவனை அவமானப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்ல, அவனுக்குப் பெருந்தொகை ஒன்றையும் அபராதமாகவும் விதித்தார்கள்,

இவ்வாறு குறுக்கு வழிகளைக் கையாண்ட கோணல் மதி கொண்ட வீரர்களிடம், கொடுமையான முறையில் அபராதத்தை வசூலித்தார்கள். வசூலித்தத் தொகையை செலவழித்து, குற்றம் செய்த வீரர்களைப் போலவே சிலைகளை செதுக்கி, ஒலிம்பிக் பந்தயக் களத்தின் தலை வாசலிலே வரிசையாக நிறுத்தி வைத்தனர். 1800 ஆண்டுகள் ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடந்தாலும், இவ்வாறு அபராதம் தந்து சிலை வடிவானவர்களின் எண்ணிக்கை 13 பேர் தான் என்று நாம் அறியும் போது, குறுக்கு வழியை யாரும் அதிகமாக விரும்பவில்லை என்றே உணர முடிகிறது. இது போன்ற சிலைகளுக்கு 'சேன்' (Zane) என்று பெயர். இவ்வாறு சிலை அமைத்ததன் நோக்கம். இத்தகைய அலங் கோலமான, அவமானரகமான சிலைகளைப் பார்க்கும் போதாவது. மற்ற வீரர்கள் மனிதப் பண்பாட்டுடனும், வீரப் பெருந்தன்மையுடனும் நடந்து கொள்வார்கள் என்று நம்பியே, அயோக்கியர்களுக்கும் இந்நாட்டினர் சிலை சமைத்தனர்.

அதிகாரிகள் மட்டும் சிலை சமைக்கவில்லை. நாட்டு மக்களும் தாங்கள் விரும்பிய வீரனுக்கு, அவன் உண்மை யாக போரிட்டாலும், தவறினை இழைத்துச் சண்டையிட் டிட்டாலும் சரி, எதற்கும் கவலைப்படாமல் சிலை அமைத் தார்கள். அதற்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு.

தவறுகவே போட்டிகளில் போட்டியிடுவான் என்பதற் காக 'தியாஜனிஸ்' என்பவனை ஒலிம்பிக் பந்தயங்களி

திருந்தே பங்கு பெருமள் நீக்கி வைத்திருந்தார்கள் அதிகாரிகள் ஆனால், அவன் ஆற்றலையும் வெற்றிபெறும் விவேகத்தையும் கண்ட அந்நகர மக்கள், அவனுக்கு சிலை ஒன்றைச் செய்து வைத்திருந்தார்கள் அந்தச் சிலையைக் கண்டு, ஆத்திரமடைந்த ஒரு வீரன், ஏற்கனவே தியாஜனிசிடம்தோற்றவன் தான். 'அவனுக்கா சிலை' என்று ஆத்திரம் கொண்டு இரவிலே சென்று, அச்சிலையை உதைத்து உடைத்தான். உடைந்துபோன அச் சிலை, அவன்மீதே விழ, அவன் அதே இடத்திலே நசுங்கி இறந்து போனன். அதைக் கண்டு. சிலையான பிறகும் கூட, தன் எதிரியைக் கொன்று வீழ்த்தும் ஆற்றல் தியாஜனிசிடம் தான் உண்டு. என்று கூறி அந் நகர மக்கள் மகிழ்ந்தனராம். எப்படி கதை!

பங்கரர்சியம் (Pancratium) என்பது ஒரு போட்டி. அது குத்துச் சண்டையும், மல்யுத்தமும் கலந்த ஒன்று. அதற்கென்று குறிப்பிட்ட விதிகளே கிடையாது. எந்த முறைகளையாவது பின்பற்றி எதிரியை வீழ்த்தவேண்டும். 'யார் ஒருவன் கடைசியாகத் தன் கையை உயரே தூக்குகிருனே அவன் தன் தோல்வியைத் தானே ஒப்புக் கொண்டதாக அர்த்தம்' என்பதுதான் விதி.

இந்தப் பயங்கரப் போட்டியிலே, இதற்குமுன் நடந்திருந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி வீரனுகத் திகழ்ந்த 'அரேசியன்' என்பவன். இந்தப் பந்தயத்திலும் கலந்து கொண்டு, மீண்டும் வெற்றி பெறத் துடித்துக்கொண்டிருந்தான். போட்டி ஆரம்பமாயிற்று. இருவரும் வீராவேசத்தோடும், இரைமீது • பாய்கின்ற புலிபோலும் போரிட்டனர்.

அரேசியன்"தான் பலவானுயிற்றே! ஆகவே, அவன் தன் எதிரியின் காலைப்-பிடித்துக் கடுமையாக முறுக்கிக் கொண்டிருந்தான். எதிரியோ, அவன் கழுத்தைப் பிடித்து அழுத்தி நெறித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப்பிடி இறுகியதன்

காரணமாக, அரேசியன் அதே இடத்தில் இறந்துபோனான். அதே சமயத்தில், அவனது கைகள் எதிரியின் கால் வலிமையாகப் பிடித்து முறுக்கியதால், வலி பொறுக்க மாட்டாத எதிரி, தன் கையை உயரே தூக்கித் தன் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டான். எனவே, இறந்தவன் போட்டியில் வெற்றி பெற்றான் என்று அதிகாரிகள் தீர்ப்பு கூறினர். எப்படி இருக்கிறது முடிவு?

வெற்றிபெற வேண்டும் என்று வீரமாக வந்து, அதிகாரிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டப் பின்னும், நாளைக்கு குத்துச் சண்டைப் போட்டி உண்டு என்று அறிந்ததும் இரவோடு இரவாக ஒலிம்பியாவை விட்டே ஓடிவிட்டான் என்றும், அவன் பெயர் 'சாரபியன்' என்றும் ஓர் சரித்திரக் குறிப்புக் கூறுகின்றது.

ஆகவே, கோழையான வீரர்களும்கூட அக் கூட்டத்திலே இருந்திருக்கின்றனர் என்பது புரிகிறது

போட்டியிலே கலந்துகொள்ள வந்துவிட்டால், எக் காரணத்தைக் கொண்டும் பின் வாங்கக்கூடாது. இந்த விதியை மீறுவோர், 1500க்கு மேற்பட்ட ரூபாய்களை அவர்கள் அபராதமாகக் கட்டவேண்டும். அவனால் அபராதத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை என்றால் அவனிருக்கின்ற நகரம் அந்தப் பணத்தைக் கட்டவேண்டும். நகரத்தினரும் கட்ட மறுத்தால், ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலிருந்தே அந்நகரம் ஒதுக்கி வைக்கப்படும் என்ற விதி கடுமையாகப் பின்பற்றப் பட்டிருக்கிறது.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலே வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் அனைவரும், நாட்டின் புகழ் மிக்க நாயகர்களாக விளங்கினர் அவர்கள் இறந்துபோன பிறகுங்கூட சிறு தெய்வங்கள் பெறுகின்ற வழிபாட்டினைப்போல, வழிபாட்டை

யும் வணக்கத்தையும் மக்களிடமிருந்து பெற்றனர். வெற்றி பெற்ற வீரன் வசிக்கின்ற நகரம் அல்லது அவன் வாழ்கின்ற நகர எல்லை முழுவதும் கடவுள்களின் பெருங்கருணை எப்பொழுதும் பொழிகின்ற நிலமாக விளங்கும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. புனித ஆலிவ் மலர் வளையத்தோடு தான் பிறந்த நகரத்திற்கு வருகின்ற வீரனை, அந்நகர மக்களோ ஆரவாரத்துடன் வரவேற்பு தந்து வாழ்த்துரைப் பார்கள் அவர்கள் தரவில்லையென்றாலும் கூட அதுபோன்ற ஆனந்தமயமான கோலாகலமான வரவேற்பை ஒலிம்பிக் வெற்றி வீரன் எதிர்ப்பார்ப்பதும் உண்டு.

'சிபாடஸ்' என்ற ஒரு வீரன், 6வது ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றுத் தன் தாயகம் திரும்பினான். அவ்வீரனைக் கண்டு யாரும் எதிர்கொண்டு அழைக்கவில்லை. வரவேற்கவில்லை. வாழ்த்தொலி எழுப்பவில்லை. மலர்மாரித் தூவவில்லை மனம் திறந்து அழைக்கவில்லை. ஆத்திரம் கொண்ட அவ்வீரன். தன் நகரத்தைச் சபித்துவிட்டான். விளைவு என்ன தெரியுமா? அவன் இட்ட சாபம் 74வது ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடக்கும்வரை தொடர்ந்து வந்தது.

'அசையா' என்ற அந்த நகரத்தில் இருந்து ஒரு வீரன் கூட ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றிபெற முடியவில்லை! வீரன் வயிற்றெரிச்சலோடு இட்ட சாபமல்லவா அது! சாபம் நின்று பேசியது! எத்தனையோ முயன்றும் வெற்றியே அந்த நகரத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை.

இந்த அவமானம் அடைந்த அந்நகரத்திலுள்ள பெரியவர்கள் ஒன்றுகூடி. 'டெல்பி' என்ற இடத்திற்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கிக் கேட்டு என்ன காரணம்? என்று அறியத் துடித்தனர். அங்கிருந்து அசரீரி ஒன்று எழுந்தது.

அதன்படியே, சாபம் இட்ட வீரனை சிபாடஸுக்கு அந்நகர மக்கள் சிலை ஒன்றை அமைத்தனர். அதற்குப் பிறகு வந்த அடுத்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலேயே, ஓட்டப் பந்தயத்தில் 'சாஸ்தரதாஸ்' என்ற வீரன் வெற்றி பெற்றான் என்று ஒரு நிகழ்ச்சி நவில்கின்றது. செத்தும் சிலை பெற்றான் சிபாடஸ்!

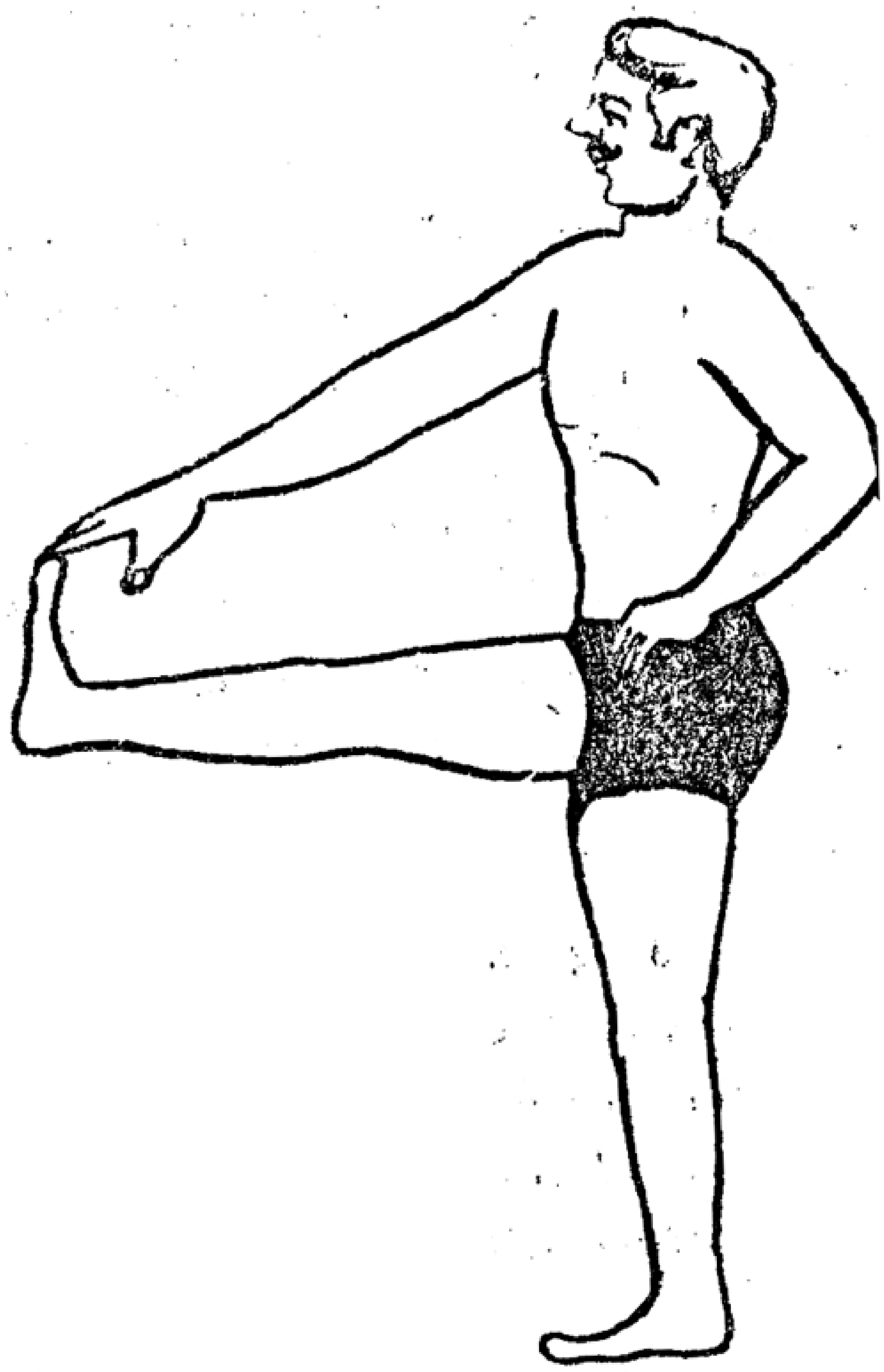

11. வலிமையும் திறமையும்

ஒலிம்பிக் பந்தயம் மத சம்பந்தமான நிகழ்ச்சி என்று முன்னரே குறிப்பிட்டோம். அதே நேரத்தில், உடல் வலிமைக்கும் உன்னத இடத்தை அளித்து, உயர்ந்த நோக்கத்தோடு இயங்குகின்ற ஒப்பற்ற பந்தயம் என்றும் கூறினோம். அவ்வாறு உடல் வலிமை பெற்று வாழ்ந்த வீரர்கள் ஒருசிலரைப் பற்றி வரலாறுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

போலிடோமஸ் என்ற வீரன் ஒருவன், வெறுங் கையாலேயே ஒரு சிங்கத்தை அடித்துக் கொன்றான் என்றும், காலாலேயே ஒரு காளை மாட்டை மிதித்துக் கொன்றான் என்றும், வெகுவேகமாக ஓடிய தேரை பின்னிருந்து இழுத்து நிறுத்தினான் என்றும் வரலாறு கூறுகின்றது. அது உண்மையோ பொய்யோ, எப்படி இருந்தாலும் உடல் வலிமைக்கு அவர்கள் மிகவும் முக்கியத்வம் அளித்தனர் என்பது மட்டும் நமக்கு நன்கு புலனாகின்றது.

உடல் வலிமையால் மட்டுமல்ல, உணவு உண்ணு வதிலும்கூட அவர்கள் பெரிய அசகாய சூரர்களாகத்தான் திகழ்ந்திருக்கின்றனர். கி. மு. ஆறும் நூற்றாண்டில், மிலோ என்ற ஓர் மல்யுத்த வீரன் 6 முறை ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றவன். அவன் ஒருவனே, ஒரு காளை மாடு முழுவதையும் ஒரே சமயத்தில் தின்றான் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறு வலிமைக்கு முதலிடம் கொடுத்துப் போட்டியை வைத்துக் கிரேக்கர்கள், மிருகங்கள் போல சில சமயங்களில் வெறித்தன்மையோடு விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். ஒரு சமயம், ஒன்பது மைல் தூரம் உள்ள தேர்ப் பந்தயப் போட்டியில் கலந்துகொண்ட நாற்பது பேர்களில், பந்தயத்தின் கடைசிக் கோட்டைக் கடந்தவன் அதாவது உயிரோடிருந்தவன் 'அர்சிலஸ்' என்ற ஒரே ஒரு வீரன்தான். மீதி முப்பத்தொன்பது வீரர்களும், வரும் வழியிலேயே தேர்ச்சக்கரங்களிலே இடிபட்டும், கீழே வீழ்ந்தும் தேரிலிருந்து வீழ்ந்து மிதிபட்டும், இறந்து ஒழிந்தனர். இவ்வாறு நசுங்கிச் சாகும் முரட்டுத்தனமான பந்தயங்களிலும்கூட அவர்கள் அதிக ஈடுபாடு காட்டியுள்ளனர்

இவ்வாறு நாட்டின் தற்காப்புக்காகவும், நாட்டு மக்களின் நல்லெழில் நிறைந்த உடலழகுக்காகவும், உறுதிக்காகவும், மதத்தோடு இயைந்த பக்தி வாழ்க்கை வாழ்வதற்காகவும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் உண்டாயின. தோன்றிய தன் பணியை, பந்தயங்களும் பாரபட்சமற்ற முறையில் நாட்டினருக்கும் செய்தன. கிரேக்க நாடு கீர்த்தியுடனும், செழிப்புடனும் செம்மாந்த நிலையில் வாழ்ந்த வரைக்கும், ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் பீடும் பெருமையும் பெற்றுத்தான் விளங்கின. ஆனால், காலம் தன் கோலத்தை செய்யத் தொடங்கியது. அதன் விளைவு...?

ஒலிம்பியாவில் நடந்தது வெறும் விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் மட்டுமல்ல, வேடிக்கையாகப் பொழுதுபோக்கும் நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் அல்ல; அவை ஆண் மக்களின் திறமைக்கும், வலிமைக்கும் உரைகல்லாக இருந்தன. நாட்டு மக்களின் நலத்தைக் காக்கும் நிறைகளமாக விளங்கின.

அந்தப் பந்தயங்களிலே மாபெரும் மன்னர்கள் மட்டுமல்ல; வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்த குடிமக்கள்

வரை சமமாகப் பங்கு பெற்று போட்டியிட்டனர். வெற்றி பெற்றனர். விரும்பிய புகழ் பெற்றனர்.

முதன் முதலாக நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலே வெற்றி பெற்ற வீரனின் பெயர், எல்லிஸ் நகரத்தைச் சேர்ந்த 'கரோபஸ்' என்பதாகும். அவன் செய்த தொழில் சமையல். சமையல்காரனாக வாழ்ந்த கரோபஸ், உணவை மட்டும் சமைக்கக் கற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. உடலையும் சீரும் சிறப்புமாக அமைக்கக் கற்றுக் கொண்டிருந்தான். வெற்றி பெற்றான். சாதாரண குடிமகன் அவன் மட்டுமா வெற்றி பெற்றான்?

பேரறிஞர் என்று புகழப்பட்ட 'பிளேட்டோ' கூட தன் இளமை வாழ்வில் ஒரு முறை மல்யுத்தப் போட்டி ஒன்றில் வெற்றி வீரராக வந்து பரிசு பெற்றிருக்கின்றார்.

339327

சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டிக் காத்த, நம்மால் மகா அலெக்சாந்தர் என்று வருணிக்கப்பட்ட அலெக்சாந்தர் கூட போட்டியிட்டுத் தோற்றிருக்கிறார். யார் தோற்றார் யார் வென்றார் என்பது அங்கு பிரச்சினை இல்லை. திறமை தான் அங்கு ஆட்சி செய்தது.

796.48 NAV
REFERENCE

கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலே பெரிய சரித்திர ஆசிரியரான 'கிரடோடசும்' தத்துவ மேதையான 'சாக்ரடீஸும்' பெருங்கவியான பிண்டாரும், சீயஸ் என்ற கடவுளின் சிலையை செதுக்கிய ஓவிய மேதையான 'பிடிலசும்' உலவிய இடத்திலே, மாமன்னன் அலெக்சாந்தரும் மகாகர்வம் நிறைந்த நீரோ மன்னனும் பங்கு பெற்ற பந்தயக் களத்திலே, தனி மனிதனின் திறமையே கொடி கட்டிப் பறந்தது. திறமையை மட்டுமே வாழ்த்தினர்.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
- 5 MAR 1985

வரவேற்றனர். சிலையாக்கினர், சிறப்புமிக்கப் பாடல்களா புகழ்ந்தனர்.

'சிறந்த உடல் உள்ளவர்களால்தான் சிறந்த கலைக யும், சிறப்பான இலக்கியங்களையும் உருவாக்க முடியு என்று தமிழினம் காட்டிய வரலாற்றுக்கு, இன்னும் ஒ சான்று கிரேக்க இனந்தான் வளமான உடலில்தா வளமான மனம் வாழும், வளரும். உண்மைதானே!

ஒன்றுக்கொன்று பகை நாடாக இருந்தாலும் கூட ஒலிம்பிக் பந்தயத்திலே ஒற்றுமையும் அமைதியுமே ஓங் இருந்தது. பங்கு பெற்றவர்கள் பயமில்லாமல் வந்தன பகையில்லாமல் பழகினர் போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலே பொருதினர், பந்தயங்களிலே படபடப்பு இருந்தது பரபரப்பு இருந்தது. உணர்ச்சி மயம் நிறைந்து இருந்தது உற்சாகம் பொங்கி வழிந்தது. வெற்றி பெற்றவர்கள் சிரித்தார்கள். ஆனந்த வெறியிலே விழுந்து புரண்டார்கள் தோற்றவர்கள் துடித்தார்கள். துவண்டார்கள் அழுதா கள். கூனிக்குறுகிப் போனார்கள். போட்டியாளர்க மட்டுமல்ல—பார்வையாளர்கள் கூட தோற்றவர்களுக்கா அழுதார்கள். வெற்றி பெற்றவர்களுக்காகக் கைதட் மகிழ்ந்தார்கள். விண்ணளாவக் கத்தி வாழ்த் னார்கள்.

இவ்வாறு, ஒலிம்பிக் பந்தயம் முழுவதும் உணர்ச் மிக்கக் கலை வண்ணமாகவே திகழ்ந்தது. எத்தனையே பகுதிகளிலிருந்தும், பட்டி தொட்டிகளில் இருந்து மூலை முடுக்குகளில் இருந்தும் வீரர்கள் போட்டியி வந்தார்கள். அவர்கள் வந்த பகுதியை, வாழ்ந்த இடத்தை மறந்து, ஒலிம்பியா பந்தயக் களத்திற்குள் நுழைந் வுடன் தன்னையே மறந்து, தான் ஒரு ஒலிம்பிக் வீர

என்ற ஒரே நினைவுடன் ஒரே இனத்தவராக மாறிவிட்டனர் இறைவனது திருப்பெயரைக்கூறி, தன் திறமையை வெளிப்படுத்த முனைந்தனர் என்ற அளவிலேதான் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் நடந்து வந்தன. இன்பங்களை அள்ளித் தந்தன.

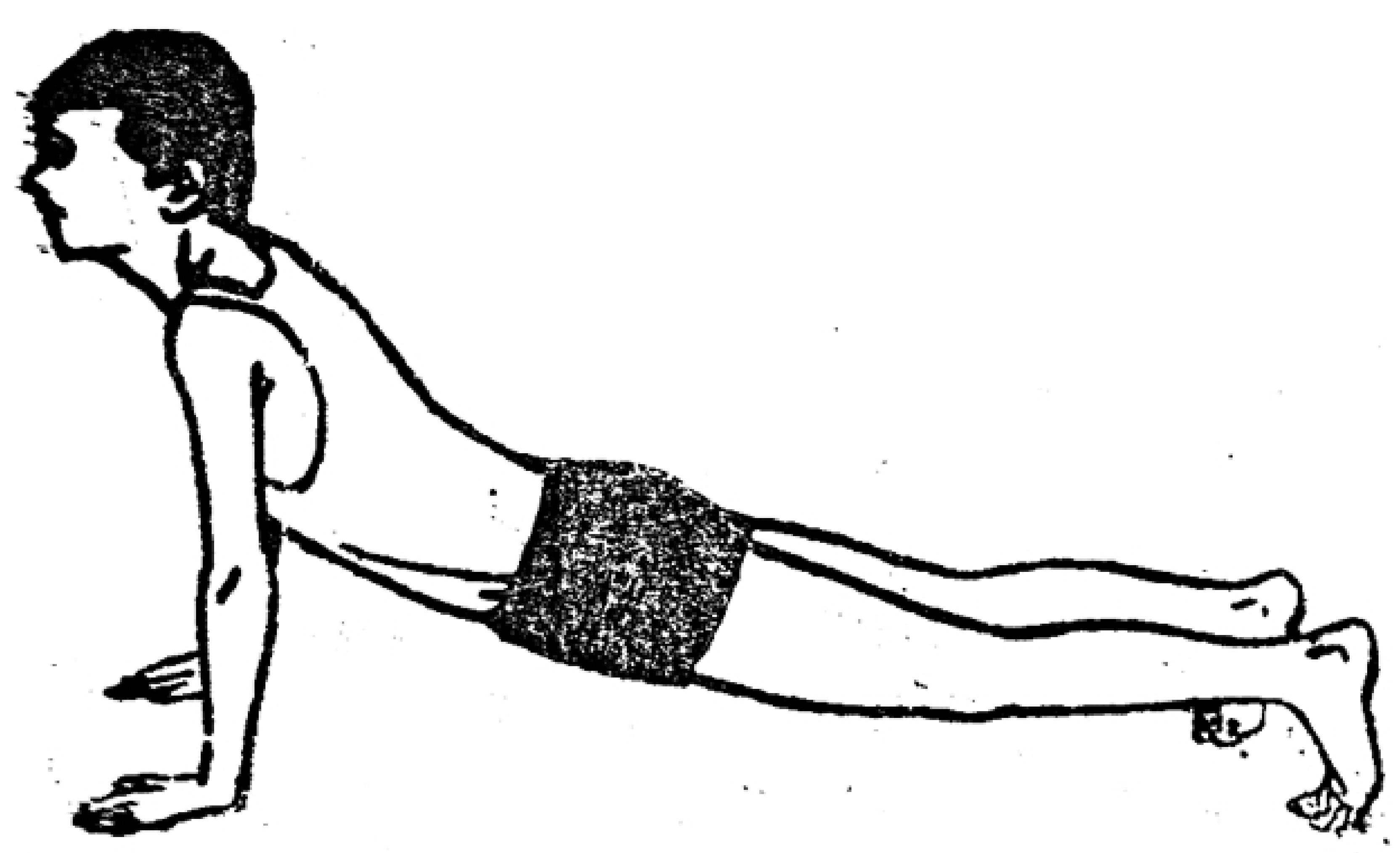

12. ஒலிம்பிக் பந்தயங்களின் வீழ்ச்சி

உதயமாகி, ஒளிதந்து, உலகைக் காத்து, ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியில் மக்களை ஆழ்த்திய சூரியன், ஒளி குறைந்து உலகைவிட்டே மறைந்து போவதுபோல், கற்பனையில் காணுகின்ற இன்பங்கள் அனைத்தையும் கண்ணெதிரே கொண்டுவந்து நிறுத்தி, காட்சியாக்கி, மாட்சிமை நிறைந்த மனிதகுலத்தின் சக்தியை மன்பதைக்கு, வெளிப்படுத்திக் களித்த கிரேக்க மக்களுக்குக் காலம் கடும் சோதனையைக் கொடுத்தது. அருகே இருந்த ரோமானிய சாம்ராஜ்யம் புகழிலும், பெருமையிலும், வலிமையிலும், வாழ்க்கைத் தரத்திலும், நாகரீகத்திலும் மேம்பாடடையத் தொடங்கிய போது, கிரேக்க நாடு பீடிழந்தது. பெருமையிழந்தது. ஆமாம். கிரேக்கர்களை வென்று, ரோமானியர்கள் ஆளத் தொடங்கினர். நாட்டின் சரித்திரப் பெருமை சிறப்பாற்றல் நலியத் தொடங்கவே, மக்களின் மனதிலே மாபெரும் பெருமையுடன் மங்கலப் பொருளாய் வீற்றிருந்த விளையாட்டுக்களின் மகிமையும் நலியத் தொடங்கியது.

விளையாட்டுக்களிலே மக்கள் எவ்வளவு ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை நாம் அறிந்திருந்தாலும், இதோ இந்த சான்றினைப் படித்துப் பாருங்கள். விளையாட்டு வீரர்களின் திறமையைக் கேளுங்கள். எல்லா வீரர்களுமே, எல்லா போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பெற்றனர். போட்டியிடுகின்ற அத்தனை வீரர்களுக்கும், இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு

இந்த நிகழ்ச்சிதான் வரும் என்பதே தெரியாது. வரைமுறையோ, விதிமுறையோ கிடையாது என்றாலும், அவர்கள் ஆர்வத்துடன் அயராது போட்டியிட்டனர். அந்த அளவுக்கு, அவர்களுக்கு உடலில் நெஞ்சுரமும், பேராற்றலும் நிறைந்திருந்தன.

முதலாவதாக, எல்லோரும் நீளத்தாண்டலில் பங்கு பெற்றனர். அதிலே குறிப்பிட்ட அளவு தாண்டியவர்கள் மட்டுமே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே வேலெறியும் போட்டியில் (Javelin Throw) கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப் பெற்றனர். அவர்களிலே அதிக தூரத்தை எறிந்த நான்கு பேர்களே விரைவோட்டத்திற்குத் (Sprint) தேர்வு செய்யப் பெற்றனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் முதலாவதாக வந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள், விரைவோட்டம் ஓடியபிறகு, மூன்று பேரை மட்டுமே சிறந்தவர்கள் என்ற தெரிவு செய்தனர். இவ்வாறு முன்னால் ஓடிவந்த மூன்றுபேர் மட்டுமே நான்காவது நிகழ்ச்சியான தட்டெறியும் (Discus Throw) போட்டிக்கு அனுமதிக்கப் பெற்றனர். இந்நிகழ்ச்சியிலும் இறுதியாக அதிக தூரத்தை எறிந்த இருவரும் வெற்றி வீரர்களாகக் கருதப்பட்டனர். இந்த இருவரும் 'வெற்றி வீரன்' (Champion) எனும் விருதைப்பெற 'மல்யுத்தம்' செய்தனர் அதில் வெற்றி பெற்றவனே 'வீரன்' என அழைக்கப் பெற்று பாராட்டப் பெற்றான், பரிசளிக்கப் பெற்றான். ஆக, ஒரு போட்டியிடும் உடலாளன் (Athlete) வெற்றி வீரனாக வர, அவன் நீளத்தாண்டல், வேலெறிதல், விரைவோட்டம் ஓடுதல், தட்டெறிதல், மல்யுத்தம் செய்தல் என்ற ஐந்து நிகழ்ச்சிகளிலும் வெற்றி பெறவேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு மூன்று முறை தொடர்ந்து வெற்றி பெற்ற ஒரு வீரனுக்குப் பரிசு மட்டும் அல்ல, சிறப்புப் பரிசும் தந்து கௌரவித்தார்கள். அதுதான் அவனைப் போன்ற சிலை சமைத்துப் பெருமைப் படுத்தியது.

இத்தகைய பெருமை மிக்க விளையாட்டுக்களை நடத்திய கிரேக்க நாடு, ரோமானியர்கள் கையிலே பிடிபட்டுப் போனவுடன் புகழிலே மட்டும் கீழ் நிலையடையவில்லை. "தூய கலப்பற்ற கிரேக்கர்கள் மட்டுமே கலந்து கொள்ளலாம்" என்று காக்கப்பட்டு வந்த கடுமையான விதி, தூள் தூளாகப் பொடிபட்டுப் போக தூக்கி எறியப்படுவதையும், மணியான மரபு மண்ணாகிப் போவதையும் கண்டு சகித்துக்கொண்டு மாற்றார்களையும் போட்டிக் களத்திற்குள் புகவிட்ட இழி நிலைக்கு ஆளாயினர். கிரேக்கர்களுக்கு மட்டுமே உரிமையாக இருந்த பந்தயம், மெசபடோமியா, ரோம் போன்ற வேற்று நாட்டு வீரர்களுக்கும் பொதுவாகிப் போனது.

அடிப்படை விதியே ஆட்டம் காணத் தொடங்கிய போது, அங்குள்ள மக்களும் ஆர்வமிழக்கத் தொடங்கினர். விளையாட்டுக்களில் முன்பிருந்த ஆர்வம் மட்டுமல்ல மத சம்பந்தமான மரபும் புனிதத் தன்மையும் வீழத் தொடங்கின. நாடும் வலிமையை இழக்கத் தொடங்கியது. உள் நாட்டு ஒற்றுமையிலும் ஊறு நேர ஆரம்பித்தது. புனித பக்தியில் பாசி படியலாயிற்று. பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ளக் கூடிய விதிமுறைகளைப் பற்றியே, போட்டியாளர்கள் கொஞ்சம் யோசிக்கத் தொடங்கினர். அதாவது மாறுபட்ட முறையில் !

போட்டியில் பங்கு பெற பத்து மாதங்கள் பயிற்சி செய்யவேண்டும் என்பது அந்த விதி! அவ்வாறு பத்து மாதங்கள் பயிற்சி செய்யவேண்டும் என்றால், அவனால் வேறு எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. அதற்குத் தேவையான பொருளாதார வசதியும் வேண்டும். பயிற்சிக்குப்பிறகு தேவைப்படுகின்ற ஓய்வைப் பெறுகின்ற நலமார்ந்த குடும்பச் சூழ்நிலையும் துணைதர வேண்டும். இத்தனையும் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், ஆர்வத்துடன் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் பங்கு பெற விரும்பும் ஒரு போட்டியாளனுக்கு ஆகின்ற செலவு முழுவதையும் அவனே அல்லது

அவனது குடும்பமேதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பயிற்சிக்கு மட்டுமல்ல, அவன் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களுக்குப் போய் வருகின்ற செலவைக் கூட அந்தத் தனி மனிதனேதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு, பயிற்சிக்கும், பந்தயம் நடக்கும் ஒலிம்பியாவுக்கும் போய்வர செலவழித்து, போட்டி ஒன்றில் வெற்றி பெற்றால், அந்த வெற்றியை ஆர்ப்பாட்டமாக, ஆனந்தத்துடன் கொண்டாட வேண்டுமென்றால், அந்தக் கொண்டாட்டத்திற்காகும் செலவைக்கூட, அவனே தான் ஏற்க வேண்டிய நிலையில் அந்நாளில் அவன் இருந்தான். இந்தச் செலவை, கஷ்டத்தை மட்டுமா போட்டியாளர்கள் நினைத்தார்கள்? இன்னும் என்னென்னமோ நினைத்தார்கள்?

தேர் ஓட்டப் பந்தயங்களில் பங்குபெறும் தேரோட்டியேதான், குதிரைகளையும் தேரையும் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது. அப்பந்தயக் குதிரைகளைப் பராமரிக்கும் செலவு எவ்வளவு ஆகும் என்பதை அனுபவிக்கும்போது தான் நமக்குப் புரியும். உயிரை வெறுத்து, தேரோட்டப் போட்டியில் பங்குபெற்று ஒருவன் வெற்றி பெற்றால், பரிசு கிடைப்பது தேரோட்டியான வீரனுக்கு அல்ல; அவனுக்குக் குதிரைகளைத் தந்த குதிரைச் சொந்தக்காரனே பரிசுக்கு உரியவனாக இருந்தான். ஆகவே, இந் நிகழ்ச்சியின் கொடுமையையும் எண்ணிப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் வீரர்கள்.

இவ்வளவு செலவையும் ஏற்றுக்கொண்டு, சிரமத்துடன் துடன் பயிற்சி செய்து, உயிரை துரும்பாக நினைத்துப் போட்டிகளில் பங்கு பெற்று வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு என்ன பரிசு கொடுத்தார்கள்? ஆலிவ் மலர் வளையம்தானே! இறைவன் கோயில் அருகே வளர்ந்த ஒரே காரணத்தால் ஆலிவ் மரங்கள் புனிதம் மிகுந்தவை என்பதை பக்திப் பெருக்கில் வாழ்ந்த முற்கால மக்கள் ஒத்துக்கொண்டனர்.

உண்மையுடன் வழிபட்டனர். பெருமையுடன் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால், பாதை மாறிப்போன பிற்கால மக்களுக்கு, அந்நியர் ஆட்சியில் அடங்கிக் கிடந்த மக்களுக்கு எவ்வாறு புரியும்? "இலையாலான மலர் வளையப் பரிசு எங்களுக்குத் தேவையில்லை" என்ற அளவுக்கு கிரேக்க நாட்டு வீரர்கள் கேவலமாகப் பேசத் தொடங்கினர். வெறும் புகழ் ஆரவாரம், வெற்றுக் கூச்சல், வீணான பேச்சு வார்த்தை அலங்காரம் எல்லாம் வாழ்க்கைக்கு உதவாது என்று வாதாடவும் தொடங்கி விட்டார்கள். இவ்வாறு பேசியவர்கள் இறுதியாக, வெற்றிக்குப் பரிசாகப் பணமும், விலையுயர்ந்த பரிசுப் பொருள்களுமே வேண்டும் என்று விரும்பினர், வற்புறுத்தினர் வேறு வழியில்லை... அவர்கள் வளர்ந்த வளர்ப்பு அவ்வாறு? பெற்ற பண்பாடு அப்படி.

நாட்டுப் பற்றோடும், நல்லிறைவன் திருப்பெயரோடும், தனிசான்ற உடல் ஆற்றலோடும் இணைந்த மத விழா வாகவும், மாண்புமிகு விளையாட்டு விழாவாகவும், கிரேக்க நாட்டிலே கொண்டாடப்பெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள், நாளாவட்டத்திலே தமக்குரிய மகத்துவத்தை, மேம்பாட்டை இழக்கத் தொடங்கின. புனித விழாவாகப் புவியிலே பிறப்பெடுத்த பந்தயத் திடல், மேலும் மேலும் வியாபாரத் தலமாக, வம்பர்கள் கூடி வாயாடி மகிழும் மடமாக, வேடிக்கைக் காட்டும் சர்க்கஸ் கூடாரமாக, பொழுது போகாதவர்கள் ஏதோதானோவென்று வேடிக்கைப் பார்த்துப் பொழுதைக் கழிக்கும் இழிநிலை அரங்கமாக மாறத் தொடங்கியது.

இத்தனைக்கும் மேலாக, இன்னொரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. மண்ணாளும் மன்னன் நீரோ செய்த அக்கிரமங்கள் தான் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் ஒழிந்து போவதற்கே காரணமாய் அமைந்தன. 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்', 'மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி' என்பது தன்னிக

கில்லாமல் தரணியிலே வாழ்ந்த தமிழர்களின் கொள்கை. 'தாயே தன் குழந்தைக்கு நஞ்சு ஊட்டினால் தடுப்பார் யார்? என்பது போல, ஆண்டவன் திருத்தலத்தோடு தொடர்புள்ள அரங்கத்தில், அருமையான விதிகளையுடைய பந்தயங்களை அரசனே மாற்றினான் என்றால், மக்கள் எப்படி மதிப்பார்கள்? 'ரோம் எரியும்போது பிடில் வாசித்தான் நீரோ' என்பார்களே, அதே நீரோதான், கிரேக்கர்கள் கட்டிக்காத்த, கண்ணான கோட்டையை மண்மேடாக்கினான். அவ்வாறு அவன் என்ன செய்தான்?

நீரோ என்ற அந்த மன்னன், பந்தயத்தில் போட்டியாளனாகப் பங்கேற்று, பல வெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கின்றான்! எப்படி? அங்கேதான் மன்னனின் மாபாதகச் செயலும் அடாவடித்தனமும் அடங்கிக் கிடக்கிறது. சாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்த நீரோ மன்னன், தன்னுடைய ஆட்சியின்கீழ் அடங்கிய கிரேக்க மண்ணிலே ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடக்கும்பொழுது, தானும் பங்கு பெறுவான். தனக்குள்ள 5000 மெய்க்காப்பாளர்களோடு அவன் போட்டியிடுவான். போட்டியிடும் அத்தனை பேரும் மன்னனுக்கு வேண்டியவர்கள். அவர்கள் போட்டியிடுவது போல 'பாவனை' செய்வார்கள். கடைசியாக, போட்டியில் வெல்பவன் நீரோவாகத்தான் இருப்பான். இப்படியாக எல்லாப் போட்டிகளிலும், தான் கலந்துகொண்டு அத்தனைப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் அவனே முதலாவதாக வந்தான், தன்னைத் தவிர, வெற்றி வீரன் வேறு யாரும் இல்லை. வேறு யாரும் இருக்கக்கூடாது என்ற ஓர் இழிந்த சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணி விட்டான். அது மட்டுமல்ல; ஒலிம்பிக் போட்டிகளிலே இல்லாத புதிய புதிய போட்டி நிகழ்ச்சிகளை, அவ்வப்போது, தனக்கேற்ற வகையில், தனக்கேற்ற முறைகளில் உண்டாக்கியும், மாற்றி அமைத்தும் வெற்றி பெற்றான். அவன் இசைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றான். சிறந்த பாடகனை வெற்றி பெற்றான். சிறந்த வீரனைக்கூட வெற்றி பெற்றான். அவன் தேர் ஓட்டப் போட்டியிலும்

வெற்றி பெற்றான். எப்படி? வெற்றி பெற்ற லட்சணம் இப்படித்தான்.

தேர் ஓட்டப் பந்தயத்தில் மன்னன் நீரோவும், அவனைச் சேர்ந்த மற்ற (உடலாளர்களும்) வீரர்களும் போட்டியிட்டனர். வேகமாகத் தேரோட்டி வந்த மன்னன் பாதி வழியிலே திடீரென்று தேரிலிருந்து விழுந்துவிட்டான். மற்றவர்களுக்கு என்ன? தேரை ஓட்டிக்கொண்டு முதலாவதாகச் சென்று வெற்றி பெறவேண்டியதுதானே முறை? போட்டியில் பங்குகொண்ட அத்தனை பேரும், கீழே விழுந்த மன்னன் எழுந்து, தேரில் ஏறிக்கொண்டு, மீண்டும் தேரை ஓட்டும் வரை அதே இடத்தில் காத்துக்கொண்டு நின்றனர். மன்னன் பிறகு தேரில் ஏறி ஓட்டிச் சென்று முதலாவது இடத்தை அடையும் வரை, அவர்கள் அவன் பின்னால்தான் ஓட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். மன்னனுக்குப் பயந்து கொண்டு மற்றவர்கள் போட்டிகளில் பின்வாங்க, மன்னன் நீரோ, தானே எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் போட்டியிட்டு அத்தனைப் போட்டிகளிலும் தானே முதலாவது இடத்தைப் பிடித்து வெற்றி வீரனாக வந்திருக்கிறான். புகழ் மிக்க, போற்றல் மிக்கதோர் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தைப் புழுதியிலும் கேவலகாக, பொய் நிறைந்த களமாக மாற்றிவிட்டான்.

அத்துடன் விட்டானா! அந்த நாட்டை ஆள்கின்ற அரசன் என்ற ஆணவத்தாலோ என்னவோ, தானே தலையாய வீரன் என்று எண்ணிக்கொண்ட கர்வத்தாலோ என்னவோ, "ஆண்டவனே வந்துஅளந்து கட்டிமுடித்து ஆரம்பித்த விளையாட்டுப் பந்தய மைதானம்" என்று மக்கள் நம்பி வழிபட்ட மைதானத்திற்குள்ளே, ஒரு வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டு வாழத் தொடங்கிவிட்டான். கடவுள் குடியேறியிருந்த இடம் என்று மக்கள் வணங்கிய திடலில் மனிதன் குடியேறி, அந்த புனிதத் தன்மையையும் [illegible]ாறு மரபையும் மதிப்பையும், மண்ணோடு மண்ணாக்கி

விட்டான். இந்த நிலையில்தான் 'இறப்பா பிழைப்பா' என்ற இழுபறி நிலையில் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் இருந்தன.

நீரோவினால் மக்கள் நெஞ்சங்கள் புண்ணாயின. மன்னனின் மாபாதகச் செயலாலும், மக்களுக்கு மதத்தின் மேல் இருந்துவந்த பிடிப்பும் துடிப்பும் நழுவிப் போனதாலும், ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை. கிரேக்கன் ஒருவன் வெற்றி வீரனாக வரக் கூடிய வாய்ப்பை ரோம் நாட்டினர் அளிக்கவும் இல்லை. அனுமதிக்கவும் இல்லை. ஆட்சியாளருக்கு முன்னால், ஆற்றலும் திறமையும் போட்டியிட முடியவில்லை, இவ்வாறு ஒலிம்பிக் பந்தயம் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து தாழ்ந்த நிலையை ஆரத் தழுவிக் கொண்டிருந்தது. நீரோவுக்குப் பின் வந்த ரோம் நகரை ஆண்ட மன்னனான 'முதலாம் தியோடசிஸ், என்பவன், மத எரிச்சலின் காரணமாக, கி.மு, 394ம் ஆண்டு ஒலிம்பிக் பந்தயத்தைத் தடை செய்தான்.

காலங் காலமாக, கிரேக்கர்களால் 292 முறை கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்த ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள், மன்னன் இட்ட சட்டத்தால் மறைக்கப்பட்டன. புனிதமான விழாவும் ஆழப் பெருங் குழியில் இட்டுப் புதைக்கப்பட்டது, பந்தயம் மட்டும் நிறுத்தப்படவில்லை பந்தய மைதானத்திலே புனிதத்தின் திருவுருவாக வைத்துக் காக்கப்பட்ட சீயஸ் சிலை, பந்தயம் நிறுத்தப்பட்ட மறு ஆண்டே (கி.மு. 393) உடைக்கப்பட்டது,

விழா நிறுத்தப் பெற்ற பிறகு, நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும், 'இப்படி ஒரு அதிசயமான பந்தயம் அவனியிலே இருந்ததா' என்று எல்லோரும் ஆச்சரியத்துடன் கேட்குமளவுக்கு, மறையத் தொடங்கின. கோதர்கள் (Cothe) அடிக்கடி படையெடுத்து வந்து கொள்ளையடிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இவ்வாறு அந்நியப் படையெடுப்பால், ஒலிம்பியா பாதிப்பட்ட பொழுது, ரோமை ஆண்ட மன்னன் இரண்டாம் தியோடசிஸ் இட்ட ஆணையால், எல்லாக் கோயில்களும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. கண்ணுக்குத் தோன்றக்கூடிய சான்றுகள் எல்லாம் காவலர்களால் அழிக்கப்பட்டன. கோயில்கள் மட்டும் இடிபடவில்லை கோயிலின் முன்னே அமைந்திருந்த சுற்றுச் சுவர்கள் அனைத்தையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்குமாறு மன்னன் கொடுத்த கட்டளை சிறப்பாக நடந்தேறியது. 45000, 50000 மக்களுக்கு மேல் அமர்ந்து வேடிக்கைப் பார்க்கும் அளவுக்குச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டப்பட்ட ஒலிம்பிக பந்தய மைதானமும், அதனைச் சார்ந்த மதில்சுவர் களும் மண்மேடாயின.

இந்தக் கொடுமையைக் கண்ட இயற்கைக்கே பொறுக்க வில்லை போலும். தானும் தன் கை வரிசையைக் காட்டத் தொடங்கியது, சீயஸ் கோயிலை நெருப்பு எரித்துப் பொசுக்கியது. ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, அங்கே எழுந்த பூகம்பத்தால், எஞ்சியிருந்த இடங்களும், மறைந்தொழிந்து மண்ணுள் அடங்கின. சுவடே இல்லை. சான்றுகள் எங்கே இருக்கப்போகின்றன! வரலாற்றுக் கருவூலங்களை பூகம்பம் மட்டும் புதைக்கவில்லை.........புனிதமான ஆலிவ் மரங்களை வளர்த்த புனிதமான ஆல்பிபஸ் ஆறும் பொங்கியெழுந்து பெரு வெள்ளத்தைக் கொண்டு வந்து மீதியிருந்த மண் மேட்டையும் கரைத்து, சாதாரணத் தரையாக மாற்றி அமைதி கொண்டது. அழகுபடுத்திய ஆறே அந்த இடத்தை அழித்து ஆறுதல் அடைந்தது.

அழகான பள்ளத்தாக்கிலே, ஒப்புயர்வற்ற ஒலிம்பியா பகுதியிலே அதற்குப் பிறகு கோயிலும் இல்லை. குடியிருப்பும் இல்லை இறைவனை வணங்கவும் அதைப் பற்றி நினைக்கவும் யாரும் இல்லை. காலம் மனிதனைக் கொண்டு வளர்த்தது காலமே மனிதனைக் கொண்டு அழிக்க

வைத்தது. ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் பீடும் பெருமையும், சீரும் சிறப்பும் எல்லாம் காலத்தால், மனிதனின் அலட்சியக் கோலத்தால் அழிந்தன. அடுத்தடுத்து ரோமை ஆண்ட அரசர்கள். பந்தயத்தைப் பற்றிக் கிஞ்சித்தும் கவலைப்பட கூட இல்லை.

பதினைந்து நூற்றுண்டுகள் பறந்தோடின. ஒலிம்பிக் பந்தயம் என்று ஒன்று இருந்ததாகவும், அது கிரேக்க நாட்டிலே நடந்ததாகவும் மக்கள் பேசிக் கொண்டனர். ஒரு சில குறிப்புக்கள் அவர்களுக்கு உதவின. பழைய ஒலிம்பிக் மறைந்தாலும். அது கிரேக்க நாட்டுக்குள்ளே அடைபட்டுக் கிடந்து அழிந்தாலும், இன்று அகில உலகமெங்கும் பீடு நடை போட்டு வருகிறதே? எவ்வாறு புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் பிறந்தது, வளர்ந்தது என்ற கதையை இனி காண்போம்

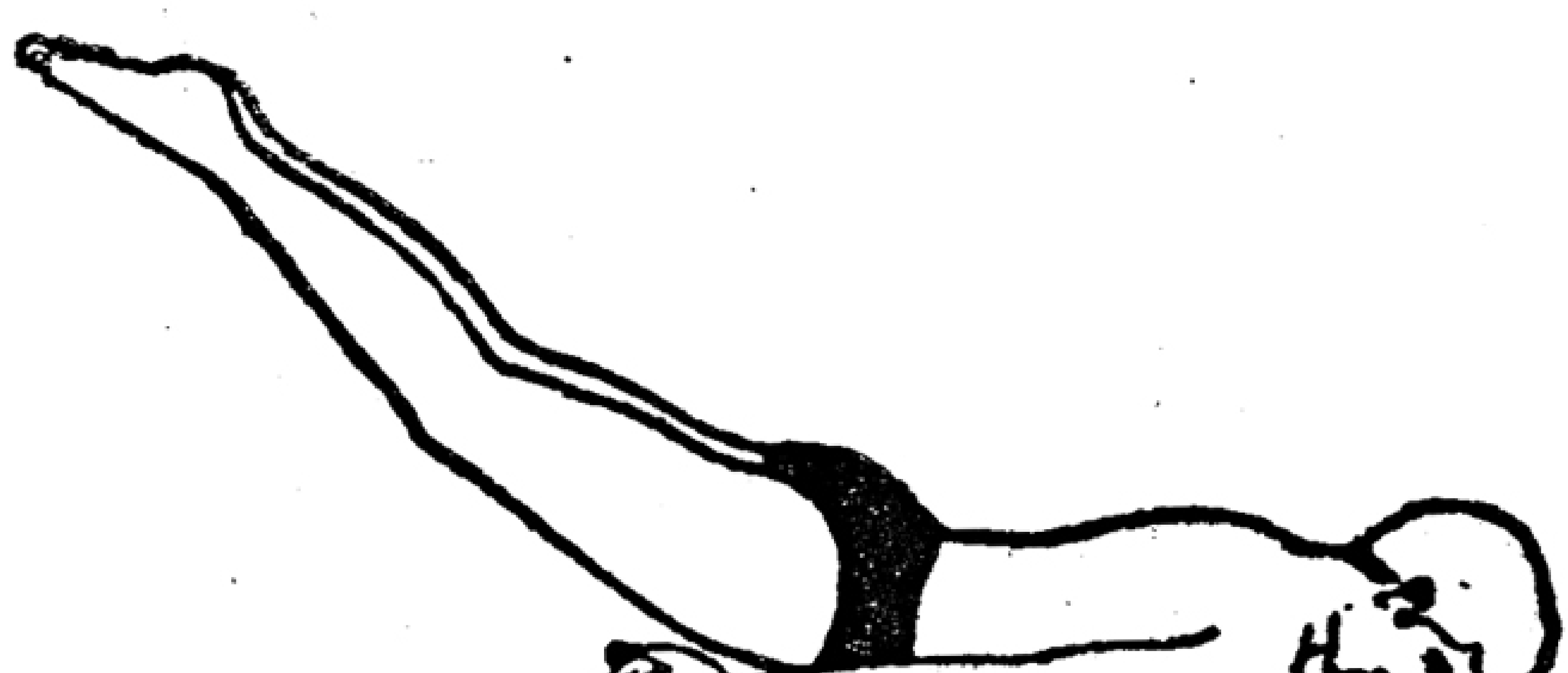

13. புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் பிறந்த கதை

"ஒலிம்பிக் பந்தயங்களிலே பங்கு பெறும் நோக்கம் வெற்றி பெறுவதற்காக மட்டும் அல்ல; போட்டியில் பெருமையோடு பங்கு பற்றுவதற்காகத்தான் வாழ்க்கையிலே மிகவும் முக்கியமானது—வாழ்க்கையில் வெற்றி கொள்ளும் இலட்சியம் மட்டும் அல்ல- வாழ்க்கையோடு வளமாகப் போராடுவதுதான்."

5 அடி 3 அங்குலம் உயரமே உள்ள ஒரு மனிதன் பாரிஸ் நகரத்திலிருந்து முழங்கினான். பாரெங்கும் அவன் குரல் சிங்கநாதம் போல் சிதறி ஒலித்தது. செவி மடுத்தவர்கள் சிரத்தை அசைத்தனர். அது அவரவர் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு ஏளனமாகவும், ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் அமைந்திருந்தது. புதுப்பாதை காண விரும்பி, இன்று புகழின் சிகரத்தில் வீற்றிருக்கும் போராளன். பெருந்தன்மை நிரம்பிய பெரும் பண்பாளன். ஆற்றல்மிகு மறவன், அவனி போற்றும் ஆண்மையாளன் திரு. பியரி கூபர்டின் பிரபு புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் தன்னைத் தோற்றுவித்தான். பழையதை புதுப்பித்தான் என்பதைவிட, மறைந்ததை மண்ணுலகில் மீண்டும் பிறப்பித்தான் என்பதே சாலப் பொருந்தும்.

பிரெஞ்சு நாடு பெற்றெடுத்தத் திருமகன் கூபர்டின் பிரபு. 1862ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் நாள், பல்வேறு துறைகளில் புகழ் பெற்று விளங்கும் பாரிஸ் நகரம்

மீண்டுமொரு புகழாரம் சூட்டிக் கொண்டது; அந்நாளில் தான் கூபர்டினை இவ்வுலகுக்குத் தந்த கோலாகலமான செயல் நிகழ்ந்தேறியது, செல்வப் பெருங் குடியில் தோன்றிய பியரி கூபர்டின், சிங்காரமாகவே வாழ்க்கையைத் தொடங்கினர்.

"இராணுவத்திலே சேர்ந்து தாய் நாட்டுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும்" என்பது அவரது பெற்ரேரின் ஆவல். 'பணக்காரக் குடும்பத்திலே வந்திருக்கிரேமே, உடம்பை ஏன் வருத்தி வாழ வேண்டும்' என்ற உலுத்தர்களின் கூட்டத்திலே சேராமல், பெற்ரேரின் பேராவலைத் தீர்க்க வேண்டி, இராணுவக் கல்லூரியிலே சேர்ந்தார், 'வாழ்வு என்பது தியாகத்தின் அடிப்படையில்தான் துவங்குகிறது என்பதை நன்கறிந்த அவர், இராணுவப் படிப்பை மேற் கொண்டார்.

என்ருலும், இராணுவப் படிப்பிலே அவருக்கு அதிக நாட்டமிருக்கவில்லை கருத்தோட்டமும் கண்ணேட்டமும் மற்ற காரியங்களிலே தலையெடுத்து நின்று, தவழ்ந்தாடத் தொடங்கின. அரசியல் அவருக்கு அறிவு முகம் காட்டும் கண்ணுடியாக, ஆன்ற புகழ் தரும் முன்னேடியாக வந்து நின்றது. ஆகவே இராணுவ வாழ்க்கைத் தமக்கு சிறிதும் ஒத்து வராது என்ற உண்மையை உணர்ந்து இராணுவக் கல்வியில் பட்டம் பெறுவதற்கு முன்னதாகவே, கல்லூரியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார் பிறகு, சிறிது சிறிதாக, தன்னுடைய பொருள் முழுவதையும் அரசியலுக்கே அர்ப் பணித்ததோடல்லாமல் வாழ்க்கையையும் அதற்காகவே செலவழிக்கத் தொடங்கினர் அன்ருடப் பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்ந்து அறிவு தரும் ஆன்றக் கல்வியைப் பரப்பித் தொண்டாற்றக் கருதினர், "திண்ணியராக இருந்தால் எண்ணியதை எய்தலாம்" என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக் கேற்ப, அகில உலகக் கல்விதனை ஆய்வு செய்யும் பணியினை

மேற்கொண்டு அயராது உழைத்தார், கல்விக்கென்று ஒரு புதிய தத்துவத்தைப் படைத்து, நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்கள் எழுதி தாமே வெளியிட்டார்

''கல்வியும் விளையாட்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து சென்றால்தான் சிறந்த கல்வி அமையும்'' என்று அவர் கண்டெடுத்த மணியான கொள்கை— 'நல்ல உடலில் நல்ல மனம்' என்று கிரேக்கர்களது கொள்கைக்கு உடன்பாடாக இருந்தது. 'விளையாட்டு — உடலையும், கல்வி — மனதையும் பண்படுத்துகிறது. பதப்படுத்துகிறது' என்ற உயர்ந்த நெறியை உலகம் உணர்ந்து உய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார். அகில உலகில் உள்ள அத்தனை நாடுகளும் அமைதியோடும், ஆனந்தத்தோடும் ஒன்றாக சேர்ந்து வாழவேண்டுமானால், அதற்குப் பாலமாக அமைவது விளையாட்டுக்களாகத் தான் இருக்க முடியுமே தவிர, வேறு எதனாலும் முடியவே முடியாது என்ற கொள்கையில் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார்.

''உடல் வளர்ச்சியும் மனவளர்ச்சியும் என்றும் இணை பிரியாத, பிரிக்க இயலாத ஒன்று'' என்ற அந்தத் தத்துவத்தில் அவர் ஆழ்ந்த நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். சிறந்த கல்வியை ஒருவன் பெற வேண்டுமானால், அவன் சிறந்த உடல் நலம், வளம் வாய்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அவரின் கொள்கை

அகில உலகக் கல்விதனை ஆராயும் பொறுப்பு மேற்கொண்ட பின். பல நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு பிரியக்கு ஏற்பட்டது. வாய்ப்பு வந்த பொழுது. தன் இன்பத்தைப் பற்றியே எண்ணாமல், தனக்குரிய பொறுப்பை உணர்ந்தார். தம்மைப் பற்றிய சிந்தனையும் படாடோபமுமே நிறைந்த பிரபுக் குடும்பத்திலே பிறந்த அவர், பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தகையாளராக வாழ்ந்தார். அவருடைய

அரிய ஆராய்ச்சியின் விளைவாக, தெளிவான கொள்கை ஒன்று தோன்றியது

'ஒப்பற்றக் கல்வியின் தரம் உன்னத நிலையைப் பெற வேண்டுமானால், உலகில் உள்ள எல்லா நாடுகளும் அடிக்கடி கலந்துறவாட வேண்டும் அவ்வாறு கலந்துறவாட, கனிவுடன் பேச, எளிதான இயல்பான வழி, உலக நாடுகளுக்கிடையே விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடப்பதால் தான் வரும்' என்றதோர் நல்ல முடிவு பிறந்தது. அதற்கு சரிய ஒரே வழி, ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை மீண்டும் கொண்டு வருவதுதான் என்ற எண்ணத்தையும் மேற்கொண்டார்.

இயற்கையிலே, செல்வம் கொழிக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ஆதலாலும், சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற விருப்பமும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்ததாலும், அவாது கருத்தை மற்ற நாட்டினருக்குத் தெளிவாக விளக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது எந்தப் பதவியில் உள்ளவராக இருந்தாலும் அவர்களை எளிதில் சந்திக்கக் கூடிய உயர்ந்த பதவியையும், எவரையும் தம் சொல்லாற்றலால் வயப்படுத்தக்கூடிய வசீகர சக்தியையும் பெரிதும் பெற்றிருந்ததும் அவரது வெற்றிக்குத் துணையாகவும் நிலையாய காரணங்களாகவும் அமைந்தன.

பிரபு கூபர்டின் தனது இருபத்தி ஐந்தாம் வயதில் இங்கிலாந்து செல்ல நேர்ந்தது. எத்தனையோ எழில் மயமான காட்சிகளும் மாட்சிகளும் கவர்ந்திழுக்கின்ற பேரழகமிக்க அந்த நாட்டில், அவரைக் கவர்ந்திழுத்தக் காட்சி ஒன்றே! அதுதான்— இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இன்பமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த காட்சி. ஆர்வத்தோடும் ஆவலோடும் அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கலானார்.

மெய்மறந்து நின்று கொண்டிருந்தபொழுது, அவரது நெஞ்சமோ அவரது கனவை நினைவூட்டி அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தது. எங்கெங்கு சென்றாலும், இளைஞர்களின் இன்பப் பொழுதுபோக்காக விளையாட்டு • விளங்குவதைக் கண்டு, அவருக்கு உணர்ச்சி பிறந்தது. எழுச்சி மிகுந்தது. தனது பொறுப்பு இன்னும் அதிகமாவதையும், அந்தப் பொறுப்பை செயல்படுத்த வேண்டிய அத்யாவசியமான நிலைமையையும் அவர் உணர்ந்தார். அதற்கான காரியங் களில் செயல்படத் தொடங்கினார்.

1870-ம் ஆண்டு ஜெர்மனிக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே நடந்த கடும் போரின் கொடுமையான காட்சிகள் அவர் மனக்கண்முன்னே தோன்றின. வருங்கால வாலிபர்கள் போர்ப் பயம் நீங்கி, பேரமைதியுடன் வாழவேண்டும் என்று விரும்பினார் கூபர்டின், தனக்குத்தானே நிர்ண யித்துக் கொண்ட இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற, தன் தாய்நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். வழிதனைக் கண்டார்.

1888-ம் ஆண்டு தனது இருபத்தி ஆறும் வயதில், பிரெஞ்சு நாட்டிலுள்ள கல்லூரிகள், பள்ளிகள் அனைத் திலும் உடலியற் கல்வி நிகழ்ச்சிகள் துரிதமாக நடைபெறும் அளவுக்கு வழியமைத்துத் தந்தார். 1889-ம் ஆண்டு, உடலாண்மை நிகழ்ச்சிகள் (Athletics) பற்றிய மாத இதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி, நாடு தழுவிய விளையாட்டு உணர்ச் சியை, உற்சாகத்தை ஊட்டினார். பிரெஞ்சு நாட்டின் கல்விக் குழுவின் மூலமாக, பல்வேறு நாடுகளுக்கு மீண்டும் பயணம் செய்தார்.

ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உடலியற் கல்வி எவ்வாறு செயல்படுகின்றது என்பதனை

உன்னிப்பாக ஆராய்ந்ததோடல்லாமல், உருவிழந்து போயிருந்த ஒலிம்பியாவையும் சுற்றிப் பார்த்து மனம் நெகிழ்ந்தார் 1875லிருந்து 1881-ம் ஆண்டுவரை ஜெர்மானிய புதைபொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள், ஒலிம்பியா பள்ளத்தாக்கு முழுவதையும் அகழ்ந்தெடுத்து, ஆராய்ந்து வெளியிட்ட அறிக்கைகள் அனைத்தும், அவரது முயற்சிக்குப் பெருந்துணை அளிப்பனவாக அமைந்தன.

1500 ஆண்டுகள் ஆழப் பெருங்குழியில் அமைதியாக உறங்குவதுபோல் இருக்கும் அற்புதமான 'ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை' மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தாலன்றி, நாடுகள் அனைத்தும் எதிர்பார்க்கின்ற நன்மை எதுவும் கிடைக்காது. ஆகவே, இளைஞர்களை ஊக்குவித்து உற்சாகப்படுத்த, பிரெஞ்சு மக்கள் மட்டுமன்றி, பிற நாட்டினரும் பெரு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். விளையாட்டுப் போட்டிகள் விரைவில் நடை பெறல் வேண்டும் என்ற தனது கருத்தை வெளியிடத் தக்கத் தருணத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

எல்லா வளமிக்க நாடுகளிலும் விளையாட்டுக்கள் வளர்ந்துகொண்டேதான் வருகின்றன. தனியே கிடக்கும் மலர்களை நூல் கொண்டு மாலையாக்குதல் போல், தனித் தனியே விளையாடும் நாடுகளை ஒன்று சேர்த்து. ஓர் அரங்கத்திலே ஆடவிட்டால்?... சிறு தீப்பொறியாக இருந்த ஆசை, காட்டுத் தீயாக உள்ளத்தில் பரவி விட்டிருந்தது. சென்ற இடங்களிலெல்லாம் அவர் தன் அடக்க இயலாத ஆசையை வெளியிட்டபொழுது, கேட்டவர்கள் அனைவரும் "தவறான வழி காட்டும் தத்துவ வாதி" என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி விட்டு ஒதுங்கி விட்டனர் அவர்கள் அவ்வாறு கூறுவதற்கும் காரணம் இருக்கத்தான் செய்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அதாவது 1859-ம் ஆண்டும் அடுத்த ஆண்டும், கிரேக்கர்கள் முழு முயற்சி

யுடன் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை வெற்றிகரமாக ஏதென்சில் நடத்த முயன்றார்கள். இவாஞ்சலீஸ் ஸப்பாஸ் என்ற கிரேக்க செல்வந்தர் கொடுத்த பெருங்கொடையின் மூலமாக, இருமுறை நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயங்களும் திட்டமிட்டு செயல்படாத முறையினால், கவனக்குறைவினால் முறைதவறிய செயல்களினால் குழப்பத்திலே முடிந்தன. கூடிய கூட்டமும், பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருந்ததனால், கிரேக்கர்களிடையே ஆர்வம் குறைந்து காணப்பட்டது என்றே எல்லா நாட்டினரும் எண்ணினர். ''கிரேக்கர்களாலே, கிரேக்க நாட்டிற்குள்ளேயே, ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை நடத்த முடியவில்லை என்றால், உலக நாடுகளுக்கிடையே ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை எவ்வாறு நடத்த முடியும்'' என்ற கேள்விகள் உலகமெங்கிருந்தும் கணையாக வந்து கூபர்டினை தாக்கத் தொடங்கின.

''நானே இந்த முழு விழாவுக்கும் பொறுப்பாளி'' என்று பியரி கூபர்டின் அறைகூவல் விடுத்தார். அடக்கமாக அல்ல. ஆவேசமாகவே தான் ஆணை வருக்கும் கூறினார். கிரேக்கர்கள் செய்ய இயலாத ஒன்றை, அனைத்துலகுக்கும் தான் செய்து காட்டவேண்டும் என்ற ஆவேசத்துடன் அவர் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

1892-ம் ஆண்டு, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை அதாவது, கிரேக்க நாட்டிலே கிரேக்கர்களுக்கு மட்டும் என்று இருந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை, உலக அரங்கிலே நடத்த வேண்டும் என்ற தனது தணியாத ஆசையை, பிரெஞ்சு நாட்டின் விளையாட்டு வீரர்கள் மத்தியிலே வெளியிட்டார். அவர்கள் அவரது கருத்தை ஆமோதிக்கவுமில்லை; ஆதரிக்கவுமில்லை பயன் ஏதும் விளையவில்லை என்ற உடன், அவர் படபடக்கவும் இல்லை. பதைபதைக்கவும் இல்லை. தனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தை ஏமாற்ற, இக்கருத்தை உலகெங்கிலும்

பரப்பினால் தான் முடியும் என்ற முடிவுக்கு, ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பிறகு வந்தார்.

ஏனென்றால், அவர் வாழ்ந்த சூழ்நிலை அவ்வாறு இருந்தது. பதவிக்குப் போட்டியும் பொறாமையும் மிகுந் திருந்த காலம். நடந்து கொண்டிருக்கும் உலகப் போர் முடிவதற்குள்ளாகவே, அடுத்த சண்டையை ஆரம்பிக்க ஆவலோடு திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்த நாடுகள் ஏராளம். நிற வேற்றுமை நாகமென சீற, மதவெறி வாய் பிளந்து அலையும் முதலையெனத் திரிய, தொழி லாளர்களை வதைத்து முதலாளிகள் முழக்கமிட, துயர்ப் பட்டத் தொழிலாளிகள் உரிமை கேட்டுப் போராடிய நிலை விளையாட்டுக்களை வணிக முறையாக்கி மக்கள் மகிழ்ந்திருந்த நேரம். விளையாட்டுக்களிடையே குழப்பமும், சச்சரவுகளும், தருக்கித் திரியும் பேயர்களும் இருந்து பேயாட்டம் ஆடிய சூழ்நிலையில்தான், பியரி கூபர்டின் தனது கருத்தை உலக அரங்கிலே சமர்ப்பித்தார்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள, புகழ் வாய்ந்த, தன்னைப்போல "விளையாட்டுக்களிலே தான் விழுமிய வைகள் கிடைக்கும்" என்று நம்பிக்கையுள்ள சிறந்த மனிதர்களைத் தெரிந்து, தேர்ந்தெடுத்து அவர்களைத் தன் முயற்சிக்கு ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்

அதன் தொடர்பாக, கருத்தரங்கு ஒன்றையும் கூட்டினார். இங்கிலாந்து நாட்டின் சார்லஸ் ஹெர்பர்ட், அமெரிக்க நாட்டின் பேராசிரியர் வில்லியம் சுலோன், ரஷ்ய நாட்டின் ஜெனரல் போந்தவஸ்கி, ஸ்விடனின் கர்னல்விக்டர் பால்க், கங்கேரி நாட்டின் கெம்னி போன்ற ஆற்றல் மிக்க பேராசிரியர்கள், அனைவரும் தங்களது ஆதரவையும்

ஒத்துழைப்பையும் தருவதாக உறுதி கூறினர். அதன் பயனாக 1894ஆம் ஆண்டில் பாரிஸ் நகரத்தில், ஒலிம்பிக்

பியரி கூபர்டின் பிரபு

பந்தயத்தை நடத்துவது என்றும், அதிலே பங்கு பெற உலக நாடுகள் அனைத்திலிருந்தும் [விளையாட்டு

-வீரர்களை] உடலாளர்களை அழைப்பதென்றும் முடிவு செய்தனர்.

உலக நாடுகளுக்குப் பியரி விடுத்த அழைப்பிறுக்கு செவிமடுத்தவை சில நாடுகளே. அவைகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், ஸ்பெயின், இத்தாலி, பெல்ஜியம், ரஷ்யா, கிரேக்கம், பிரான்சு போன்ற நாடுகளே. பங்கு பெற்ற பல்வேறு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளின் கூட்டத்திலே, தனது கொள்கையை விளக்கி, அழகான சொற்பொழி வாற்றினர். 1900ஆம் ஆண்டு பிரான்சு நாட்டு உடலியற் கல்விக் கழகத்தின் சார்பாக, ஒலிம்பிக் பந்தயம், பிரான்சு நாட்டில் நடைபெற இருக்கிறது என்று தனது முடிவையும் கூறினர். ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை மீண்டும் தொடங்க வேண்டும் என்று ஏகமனதாக ஒத்துக் கொண்ட பிரதிநிதி கள், எந்த இடத்தில் பந்தயம் நடைபெற வேண்டும் என்கிற பொழுது, விவாதம் செய்யத் தொடங்கினர். கிரேக்க நாட்டுப் பிரதிநிதியின் கோரிக்கைக்கு, மற்ற நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் ஆதரவு தெரிவிக்கவே, பியரியும் ஒப்புக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் போயிற்று. பியரியின் ஒப்புதலின்படியே, ஒலிம்பிக் பந்தயம் 1896 ஆம் ஆண்டு கிரேக்க நாட்டிலே நடைபெற வேண்டும் என்று எல்லோரும் முடிவு செய்தனர்.

"இவ்வளவு பெரிய காரியத்தை எப்படி சாதிக்கப் போகிறர்கள் பார்க்கலாம்" என்று எட்டி ஒதுங்கிக் கொண்டு வேடிக்கைப் பார்த்தவர்கள், விநயத்தோடு பேசியவர்கள். "இது முடியக்கூடிய காரியமா" என்று மூலையில் இருந்து முனகியவர்கள்; 'மலையைக் கிள்ளி எலியைப் பிடிக்கப் போகிறர்கள்' என்று முன்விட்டுப் பின் பேசிய முயற்சி முடவர்கள் அத்தனை பேரும் வாயடைத்துப் போக, விழா நடத்தும் பொறுப்பை கிரேக்க நாட்டுப் பிரதிநிதி ஏற்றுக்கொண்டார்.

கிரேக்க நாட்டினரும் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை மீண்டும் தங்கள் நாட்டிலேயே தொடங்கிவைக்கும் முடிவை மனமார ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதுமா ? ஏற்ற காரியம் வெற்றி பெறுவதற்கும், எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிகளுக்குப் பக்க பலமாக இருக்கும் பணபலம் வேண்டாமா?

அரசியல் தலைவர்களிலிருந்து சாதாரண குடிமக்கள் வரை, ஆவலோடு செயலாற்ற விழைந்த போதும் தங்கள் நாடு மீண்டும் பெரும் புகழ் அடையப் போகிறது என்பதை புரிந்தபோதும் கொண்ட மகிழ்ச்சியான அது, தங்களது நாடு பொருளாதார வளத்தில், செழிப்பில் முன்போல் இல்லை என்று அறியத் தொடங்கியதும் நாட்டினர் துவண்டு போயினர். ஆகவே, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தை வேறு எங்கே யாவது நடத்தி விட்டால்கூட பரவாயில்லை என்ற நிலை அங்கே எழத் தொடங்கியது. ஒரு சமயம் இதை ஹங்கேரியில் நடத்தி விடலாமா என்றும் யோசனை செய்யும் அளவுக்கு அவர்கள் முயற்சி தொடர்ந்தது என்றாலும், கிரேக்கர்கள் தங்கள் கொண்ட ஆர்வத்தில் சிறிதும் குறையாமலே வேறு வழிகளை ஆராயத் தொடங்கினார்கள்.

பியரி கூபர்டின் தன் எண்ணம்தான் நிறைவேறப் போகிறதே என்ற நிம்மதியாக உறங்கவில்லை. நிலையை உணர்ந்துகொண்டு ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்கான முன்னேற் பாடுகளைக் கவனிக்கக்கூடிய பல கூட்டமைப்புக்களைக் கூட்டினார். அதிர்ஷ்டவசமாக, அவருக்கு கிரேக்க நாட்டு இளவரசர் கான்ஸ்டான்டின் அவர்களுடன் தொடர்பு கிடைத்தது. அவரையே ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடத்துகின்ற கழகத்தின் தலைவராக இருக்கச் செய்தார் அந் நாட்டு மூன்றால் மேயர் பிலமின் என்பவரை செயலாளராக ஆக்கி காரியங்களை விரைவாகச் செயல்படுத்தச் செய்தார்.

உலகமே வந்து கூடுகின்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்கான அரங்கம், அதற்காக ஆகின்ற செலவுகள் அனைத்திற்கும் என்ன செய்வது? திடகாத்திரமான கிரேக்கர்கள் கூட திணறிப் போய்விட்டார்கள். இளவரசரின் ஈடிலா முயற்சியும் சேவையும், அந்த நிலையை மாற்றியது பன்னிரெண்டு பேர் அடங்கிய குழு ஒன்றை நியமித்து, பணம் திரட்டும் பணியை தொடங்கினார். 8 முறை அஞ்சல் தலைகளை அரசாங்கமே வெளியிட்டும், செல்வந்தர்களையும். வணிகர்களையும் தாராளமாகக் கொடை வழங்கச் செய்தும், கோடிக்கணக்காக ரூபாய்களைத் திரட்டினார்கள். எத்தனையோ எண்ணற்ற தான தருமங்களை ஏதென்ஸ் நகரம் முழுவதிற்கும் எடுத்தீந்து இன்னல் தீர்த்த பேருபகாரி கொடை.வள்ளல் 'ஜார்ஜ் ஆவராப்' என்பவர் கோடி கோடியாகப் பணத்தைக் கொட்டிக்கொடுத்தார் கொடையின் பலத்தால் கொள்கை உயர்ந்தது குன்றுகளுக்கிடையே ஒலிம்பிக் பந்தய அரங்கம் கோட்டையென எழுந்தது. முன்னே ஒலிம்பிக் நடந்த ஒலிம்பியாவிலேயே பந்தய அரங்கம் எழுப்பலாம் என்ற ஓர் திட்டம் அது படுபள்ளமாக இருந்து விட்டதால் பயனளிக்கவில்லை. ஆகவே, அதை ஏதென்ஸ் நகரத்திலேயே அமைத்துப் பந்தயங்களை நடத்திவிட, அரங்கத்தை நிர்மாணித்து, ஏற்ற பல காரியங்களையெல்லாம் எழிலுறச் செய்து, கிரேக்கர்கள் காத்திருந்தனர்.

இதற்கிடையில், பியரி கூபர்டின் தன் இடைவிடா பணியைச் செய்துகொண்டே இருந்தார் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் உள்ள விளையாட்டுக்களை நடத்தும் பொறுப்பேற்றிருக்கும் தலைவர்களுக்கு, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும், மீண்டும் தொடங்க இருக்கும் பந்தயங்களுக்குத் தங்கள் ஆதரவைத் தருமாறும் அடிக்கடி கடிதம் எழுதிக் கொண்டே இருந்தார் எல்லாம் பாலைவனத்தில் பெய்த மழைபோல் ஆயின. அயல்நாட்டுச் செய்தித்தாள்களுக்கு அவர் எழுதிய கடிதங்கள் கூட

ஏதோ ஒரு மூலையில்தான் இடம்பெற்றனவே தவிர, முதல் பக்கத்திலே, முதன்மையான இடத்திலே வரவில்லை. இவ்வாறு எதிர்பார்த்த ஒத்துழைப்பும் இயல்பாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற நேரத்தில், ஒலிம்பிக் கமிட்டியில் இடம் பெற்ற நாடுகளின் பிரதிநிதிகள்கூட, அந்நாட்டை ஆள்வோர்களுக்கு எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், கேளாக்காதர்களாக ஆகிவிட்டக் கோலத்தைக் கண்டு, கொஞ்சம் அதிர்ச்சி அடையத்தான் செய்தனர் பிரபு கூபர்டின் பேரழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள் முடிவில் செயலில் இறங்கவில்லை நூற்றுக்கணக்கான அரசுகள் இருந்தும்கூட, நேர்மையான நியாயமான இந்தப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ள வந்த நாடுகள் ஒன்பது தான் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது. எவ்வளவு வேதனை இருந்திருக்கும்? அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், ஸ்பெயின், இத்தாலி, பெல்ஜியம், ரஷ்யா, கிரேக்கம் பிரான்சு போன்ற ஒன்பது நாடுகளில் இருந்து 59 பேர்கள்தான் போட்டியில் பங்கு கொண்டனர்.

துருக்கியர்களின் பிடியிலிருந்து விடுதலைபெற்ற கிரேக்கத்தின், எழுபத்தி ஐந்தாவது சுதந்திர தின விழா நாளான 1896-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ந்தேதி, ஏதென்ஸ் நகரத்திலே, பதினைந்து நூற்றாண்டுகள் கழித்து, புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் துவங்கப்பெற்றது. வானமே மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தது போல, பந்தயத்தின் முதல்நாளன்று பெருமழை பெய்து மண்ணைக் குளிரச் செய்து, தன் பேரானந்தத்தைக் காட்டி நின்றது.

கிரேக்க நாட்டு கீர்த்திமிகு மன்னர் முதலாம் ஜார்ஜ், அரசியார் மற்றும் அரச பரம்பரையினர் அனைவரும் மாலை மூன்று மணிக்கு அளவிற்கு, அரங்கத்திற்குத் தமக்கே உரிய

பேராடம்பரத்துடன் வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர். இளவரசர் கான்ஸ்டான்டி சொற்பொழிவு ஆற்றிய பிறகு, ஜார்ஜ் மன்னர், 'அகில உலகத்திற்கான முதலாவது ஒலிம்பிக் பந்தயத்தைத் துவக்கி வைப்பதில் பெருமையடைகிறோம்', என்று கூறி விழாவினைத் துவக்கிவைத்தார். புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயம் மண்ணுலகில் மறுபிறவி எடுத்தது. 70,000க்கு மேலாக பார்வையாளர்கள் வந்து கண்டு களிக்க, பந்தயங்கள் சிறப்பாக நடந்தேறின.

மலையேறுதல், உடலழகுப் பயிற்சிகள் செய்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் போட்டிகள் நடைபெற்றாலும், அனைவரையும் கவர்ந்திழுத்த நிகழ்ச்சிகள் "உடலாண்மைப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளே" (Athletic Events)

100 மீட்டர், 400 மீட்டர், 800 மீட்டர், 110 மீட்டர் தடை தாண்டி ஓட்டம் போன்ற விரைவோட்ட, நெட்டோட்ட நிகழ்ச்சிகள் ; ஓடி வந்து நீளத் தாண்டல், ஓடி வந்து உயரத்தாண்டல், ஓடி வந்து கோலூன்றித் தாண்டல், மும்முறைத் தாண்டல், குண்டு எறிதல், தட்டெறிதல் போன்ற 11 நிகழ்ச்சிகளில் போட்டிகள் நடந்தன.

பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் இல்லாத ஒரு புது நிகழ்ச்சி, புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் இடம் பெற்றது. அதுதான் மாரதான் ஓட்டப் பந்தயம். கிரேக்க வரலாற்றிலே, கீர்த்திமிக்க நிகழ்ச்சியாகப் புகழப்படும் இவ்வரலாறு, தேசப்பற்றும் தியாக நெஞ்சமும் கொண்ட ஒரு மாவீரனின் வீரம் செறிந்த வாழ்க்கையாகும்.

கி. மு 490-ம் ஆண்டு பெர்சியர்களுக்கும் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த ஏதென்ஸ் நகரத்தினருக்கும் "மிலிட்டியாட்ஸ்" என்ற இடத்தில் கடுமையான போர் ஒன்று நிகழ்ந்தது. வாழ்வா சாவா' என்ற மரணப் போராட்டத்திலே இறங்கி போராடிக் கொண்டிருந்தனர் ஏதென்ஸ் படை வீரர்கள். கப்பலில் இருந்து அணி அணியாக இறங்கி வந்த பெர்சியர்களை, கலங்கடித்து விரட்டினால் ஒழிய ஏதென்ஸ் நாடும் நகரமும் நாமும் வாழமாட்டோம் என்ற முடிவிலே, ஏதென்ஸ் நகர மக்கள் அனைவரும் ஏக்கத்திலே மூழ்கியிருந்தனர்.

அன்றாடம் கூடும் சந்தைப் பகுதியிலே, ஏதென்ஸ் நகரத்தின் முக்கியத் தலைவர்கள் எல்லோரும் கூடி நின்று, போர்க்களத்திலிருந்து 'நல்ல சேதி வாராதா' நிம்மதியைத் தாராதா' என்று நீண்டதோர் வீதியினைப் பார்த்து, நெடு மூச்சு எறிந்து கொண்டிருந்த நேரம் ஈசல்போல் கப்பலிலிருந்து புறப்பட்டு வரும் பத்தாயிரம் பெர்சிய வீரர்களைப் புயலாகத் தாக்கி, மலையடிவாரத்தின் கீழ் இருந்த சமவெளியில் விரட்டி விரட்டி அடித்துக் கடலுக்கே ஓட்டி, கப்பலுக்குள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டு, பின்னோக்கிச் செல்லும் அளவுக்கு ஏதென்ஸ் வீரர்கள் போரிட்டார்கள்... வெற்றியும் பெற்று விட்டார்கள்.

எதிரிகளை வெற்றி கொண்ட சேதியை, எவ்வாறு தங்கள் நகர மக்களுக்குத் தெரிவிப்பது என்ற ஏக்கம், ஏதென்ஸ் நாட்டுப் படைத் தலைவனுக்கு ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் இருப்பது போன்ற வாகன வசதிகள் அக்காலத்தில் இல்லையே? மிலிட்டியாட் என்ற போர்க்களப் பிரதேசத்திற்கும். ஏதென்ஸ் நகரத்திற்கும் இருந்த தூரமோ 40 கிலோ மீட்டர் (அதாவது 24 மைலும் 1600 கெஜமும்). வெற்றிச் செய்தியை ஒரு வீரனே கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான் படைத் தலைவன். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றவன் "பிடிப்பைட்ஸ்"

(Philippides) என்னும் வீரன். அவன் ஏற்கனவே ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றிருந்த மாவீரன்.

நாள் முழுதும் போர்க்களத்திலே கிடந்து நலிந்ததை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை, களைத்த உடலைப் பற்றியும் அவன் கவலை கொள்ளவில்லை. இவ்வளவு தூரத்தை எப்படிக் கடக்கப் போகிறோம் என்று எண்ணிப் பார்க்கக் கூட அவனுக்கு நேரமில்லை. சலிப்பும், மலைப்பும், களைப்பும், இளைப்பும் அவனை சிறிதளவும் தீண்டவில்லை.

கையிலே பிடித்திருந்த ஈட்டியுடன், கேடயத்துடன், போட்டிருந்த போர்க்கால கவசங்களுடன் ஓட்டமும் நடையுமாகப் புறப்பட்டான். 'சிந்தை இனிக்கும் சேதியைச் சொல்ல வேண்டும்' என்ற எண்ணம் சிந்தை முழுவதுமே நிறைந்திருந்தால், அவனுக்கு வழியில் கிடந்த கல்லும், முள்ளும், சேறும் சகதியும், இயற்கை வாரியிறைத்தப் பனியும் புயலும் அவனை எதிர்த்துக்கூட நிற்க முடியவில்லை, ஓடினான், ஓடினான். ஓடிக் கொண்டேயிருந்தான்.

வழி நெடுகிலும் வேட்டை நாய் போல வேகமாக ஓடினான். இதற்கு முன்னே, போருக்குப் படைகள் தேவை என்பதைக் கூற பக்கத்து 'ஸ்பார்ட்டா' எனும் நகரத்திற்கு ஓடித் திரும்பிய சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் ஓடினான். பாதங்கள் வெடித்தன. ரத்தம் சிதறி வழிந்தது. உதடுகள் காய்ந்தன, கால்கள் தள்ளாடின. கண்கள் இருண்டன. மூச்சு விடுவதற்குக் கூடத் திணறினான். இருந்தாலும் ஓடினான். வேகத்தைக் குறைக்கவே இல்லை. இதோ! ஏதென்ஸ் நகர எல்லையைக் கடந்து, தெருக்களில் நுழைந்து, வீதிகளில் புகுந்து, சந்தைப் பகுதியை நெருங்கி விட்டான். வழிமேல் விழி

வைத்துக் காத்திருந்த மக்கள், வீரன் ஒருவன் ஓடி வருவதை ஆவலோடும் கவலையோடும் பார்த்தனர். தள்ளாடித் தள்ளாடி ஓடி வந்த வீரன், "வென்று விட்டோம் மகிழ்ச்சி கொள்ளுங்கள்" என்று கூவினான்.

ஆனந்த வெறியிலே கூவியது அவனது வாய். மூச்சு விடத் திணறியது அவன் நாசி. இனிமேல் ஒத்துழைக்க முடியாது என்பது போல் கால்கள் பின்னிக் கொள்ள, கீழே திடீரென்று வீழ்ந்தான் வீரன். மீண்டும் அவன் எழுந்திருக்கவேயில்லை. ஒலிம்பிக் பந்தய வீரனாக வாழ்ந்தவன், கடமை வீரனாக இருந்தவன், இறந்தான், கொண்டு வந்த கற்கண்டு சேதியைக் கொடுத்து விட்டும் படுத்து விட்டான், பெரும் புகழ் தொடுத்து விட்டான்.

அவனது புகழ் பாடும் பெருமைமிகு வரலாற்றை நினைவு படுத்தும் வண்ணம், அவன் ஓடி வந்த தூரத்தை "மாரதான் ஓட்டம்" என்ற பெயரிட்டு, புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் சேர்த்தனர்; அந்நிகழ்ச்சியைச் சேர்க்கத் தூண்டியவர்—மைக்கேல் பிரேல் என்பவர்: அவர் பியரியின் சிறந்த நண்பரும் ஆவார்.

ஒன்பது நாடுகளே உவகையுடன் ஈடுபட்டுத் துவக்கிய ஒலிம்பிக் பந்தயப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள உலக நாடுகளே இன்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்து சேருகின்றன. ஒலிம்பிக் பந்தயம் என்றாலே உலக மக்களிடையே ஒரு கலகலப்பும் கிளு கிளுப்பும் சேர்ந்து, இனந்தெரியாத இன்பத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது. 1896 ஆம் ஆண்டு 9 நாடுகள் பங்கேற்றன. 1928ஆம் ஆண்டு 46 நாடுகள் கலந்து கொண்டு பெருமை தேடிக் கொண்டன. 1970ஆம் ஆண்டு 139 நாடுகளுக்கு மேல் உலக ஒலிம்பிக் பந்தயக் கழகத்தில் அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து,

கொண்டு, போட்டிகளில் பங்கேற்கத் தங்களைத் தயார் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. 1972 ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியி லுள்ள "ஜெர்மனியின் சொர்க்கம்" என்று போற்றப்படும் மியூனிக் என்ற இடத்திலே ஒலிம்பிக் பந்தயம் 16 நாட்கள் இனிதே நடந்தேறின.

இனி, ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் எவ்வாறு தொடங்கு கின்றன என்பதைக் காண்போம்.

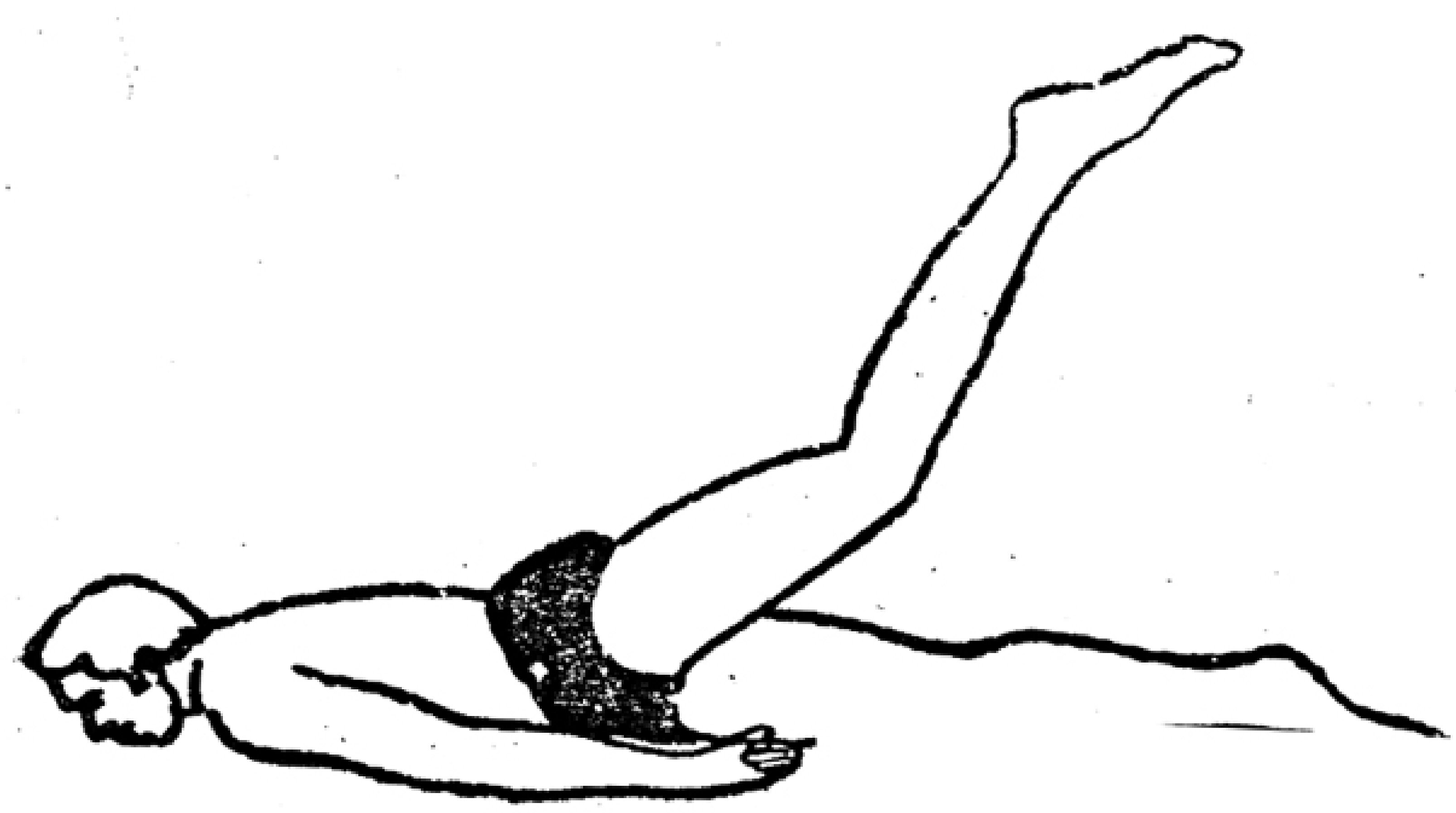

14. ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் தொடக்கம்

அகில உலக ஒலிம்பிக் கழகத்தின் தலைவர் முதலில் எழுந்து, வந்திருக்கும் விழா நடக்கும் நாட்டின் தலைவரை வரவேற்று, பின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்திருக்கும் தலைவர்களை அறிமுகப்படுத்தி வைப்பார். அவரைக் கௌரவிக்கும் வண்ணம், அவரது நாட்டுத் தேசிய கீதம் இசைக்கப்படும்.

இசை முழங்கும், வீரர்கள் வீராங்கனைகளின் வரிசையான அணிவகுப்பு நடைபெறுகின்ற முறை மிகவும் சிறப்பாகவும், காணக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகவும் இருக்கும். ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் துவக்கத்திற்குக் காரணமான கிரேக்கர்கள் முதலாவதாகவும், ஒலிம்பிக் பந்தய விழாவினை நடத்துகின்ற நாட்டினர் இறுதியாகவும் இருக்க, மற்ற நாடுகள் ஏ. பி. சி. என்ற அகர வரிசையின் படி நிற்க, அணிவகுப்பு முறை அழகுடன் நடக்கும். அவர்கள் வந்து பந்தய அரங்கத்தின் முன்னே நிற்பார்கள்.

அமைதியின் சின்னமாக நூற்றுக்கணக்கான புறாக்கள், பலூன்கள் விண்வெளியில் பறக்கவிடப்படும். விழா நடக்கும் நாட்டின் சிறந்த உடலாளர் (Athlete) ஒருவர், ஒலிம்பியாவிலிருந்து சூரிய ஒளியிலிருந்து நேரடியாகப் பெற்று, தீ ஏற்றப்பெற்ற தீபச் சுடரை ஏந்திக்கொண்டு ஓடி வந்து, ஒலிம்பிக் சுடரை அதற்குரிய இடத்தில் ஏற்றி வைப்பார்.

வெள்ளைத் துணியிலே பதிக்கப்பெற்ற நீலம், மஞ்சள், கறுப்பு, பச்சை, சிவப்பு வண்ணமுள்ள 5 வளையங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கப் பெற்றிருக்கும் ஒலிம்பிக் கொடி ஏற்றி வைக்கப்படும்.

பிறகு, விழாத் தலைவர் எழுந்து வந்து, 'இதில் ஒலிம்பிக் பந்தய விழாவைத் துவசகி வைப்பதில பெருமை படைகிறேன் என்று கூறி துவக்குவார். பந்தயங்கள் இனிதே தொடங்கும்.

பந்தயத்தின் முடிவுகள் : எல்லா விளையாட்டுப் போட்டிகளும் முடிந்து, இறுதிப் போட்டியும் நடந்த பிறகு, முன்போலவே, அந்தந்த நாட்டின் அணியின் முன், அந்த நாட்டின் பெயர் தாங்கிய அட்டையும் பின்னால் கொடியும் பறப்பதுபோல் உள்ள அணிவகுப்பு நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, அனைவரும் வந்த பிறகு, ஒலிம்பிக் கழகத்தின் தலைவர் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி, அடுத்தப் பந்தயம் நடக்க இருக்கும் நாட்டின் பெயரைக் கூறி, நான்காண்டுகள் கழித்து அங்கே வருமாறு எல்லா வீரர்களுக்கும் வீராங்கனை களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அழைப்பு விடுவார்.

அடுத்தப் பந்தய விழாவினை நடத்தப் பொறுப்பேற்கும் நாட்டின் கொடியை மேல கம்பீரமாக ஏற்றுவார்கள். பிறகு, பந்தயத்தை நடத்திய நாட்டின் கொடியும், அதை அடுத்து, கிரேக்க நாட்டின் கொடியும் அதன் கீழாகப் பறக்கும்.

பின்னர், ஒப்பற்றப் பந்தயமான ஒலிம்பிக்கின் சின்னமான கொடி, சகல மரியாதைகளுடன் இறக்கப்படும். அந்தக் கொடியின் நான்கு மூலைகளையும் வீரர்கள் தலைக்கு மேலே விரித்துப் பிடித்திருக்க ஏந்தி வந்து ஒலிம்பிக் கழகத்தின் தலைவரிடம் தந்து நிற்பர்.

இவ்வாறு இனிதே பந்தயங்கள் நிறைவுறும்.

15. பந்தயத்தின் நோகக‌ம்

விரைக (Faster) உயர்க (Higher) வலிவு பெறுக (Stronger) என்பதே பந்தயத்தின் நோக்கம்.

போட்டியிடுகின்ற வீரர்களின் ஆற்றலிலும், நிகழ்ச்சிகளிலும் புதிய திறன் நுணுக்கங்களும் (Techniques), வேறு பல நுண்ணிய, தெளிவான செயல்களும் புகுந்திருக்கின்றன என்பதற்கு சான்றுகள்-ஒவ்வொரு புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களிலும் ஏற்படுகின்ற வெற்றிச் சாதனைகள் (Records), நமக்குத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில், போட்டியில் பங்கு பெற வருகின்ற வீரர்கள் அனைவரும் தங்களுடன் ஒவ்வொரு புறாவைக் கொண்டு வருவார்களாம். தாங்கள் ஓட்டப் பந்தயத்தில் கலந்து ஓடுவதற்கு முன், புறாக்களை வானில் பறக்க விடுவார்களாம். கூட்டமாக வான வீதியில் பறக்கும் புறாக்களின் கூட்டத்தைக் கண்ட நகர மக்கள், பந்தயம் தொடங்கிவிட்டது என்று அறிவார்களாம். அதே முறையைப் பின்பற்றியும், அமைதியின் சின்னமாகவும்தான் இன்று புறாக்கள் பறக்கவிடப்படுகின்றன என்றும்.

ஓடிக் களைத்த வீரர்களுக்குக் களைப்புத் தீர கோப்பையில் (Cups) மதுவைக் கொடுப்பார்களாம். அந்த மது கொடுத்த கோப்பையின் மறு வடிவமாகத்தான் இன்று வெற்றிபெற்ற வீரர்களுக்கும் 'கோப்பைகள்' பரிசளிக்கப்படுகின்றன என்றும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் கூறுகின்றன.

ஒவ்வொரு பந்தயத்திலும் சராசரி 10 நிகழ்ச்சிகளி ரவது புதிய சாதனைகள் தோன்றாமல் இல்லை. உயரத் ாண்டும் போட்டியிலே 7 அடிக்கு மேல் பங்கு பெறுகின்ற அத்தனை பேரும் தாண்டிக் குதிக்கின்றனர். கோலூன்றி ாண்டும் போட்டியில், 17 அடியை மிக எளிதாகத் தாண்டு ின்றனர். 10 விநாடிகளுக்குள்ளே 100 மீட்டர் தூரத்தைக் டக்கின்றனர். 16 பவுண்டு இரும்புக் குண்டை 70 அடி ாரத்திற்கு அப்பாலேயே எறிகின்றனர் என்பதை நாம் ண்கூடாகப் பார்க்கும்போது, விரைக, உயர்க, வலிவு பறுக என்ற நோக்கம் எவ்வளவு சரியாகக் காட்டப் ட்டிருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர்ந்து களிபேருவகை காள்ள முடிகிறது.

"மனித சக்தி மாபெரும் சக்தி, அதனை முறையாக வளர்த் ால் எதையும் எளிதாக வெல்லலாம்" என்பதற்கு ஒலிம்பிக் ந்தயங்களே சான்றாகும், ஆனந்தமயமான உறவையும், முகமான சூழ்நிலையையும் அனைத்துலகத்திற்கு ஏற்படுத்த ம், உடலில் அழகை, பொலிவை, தெளிவை, வலிவை ற்றிக்கொள்வது ஒவ்வொருவருடைய கடமை என்பதை ணர்த்தவும், "நல்ல உடலில் நல்ல மனம், சொல்லும் சயலும் இன்ப குணம்" என்ற தன்மையை செயல் றையில் நடத்திக் காட்டவும், வாழ்வின் நோக்கம் ளமாக வாழ்வது, பிறரை வளமாக வாழவிடுவது ன்பதை நடைமுறையில் பிறர்க்கு உணர்த்தவும், "வெற்றி காள்ளும்போது வெறிக்கு ஆளாகாதே, தோல்வி காணும் பாது துவண்டு போகாதே, வெற்றியையும் தோல்வியையும் ன்றாக ஏற்கும் எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்தவர் ளாக எல்லோரையும் ஆக்கவேண்டும்" என்று இவ்வுலகில் ழுந்த ஒலிம்பிக் பந்தயம் உண்மையிலேயே மனித குலத் ற்கு மாபெரும் வழிகாட்டியாகவே விளங்குகிறது.

பரந்த மனப்பான்மையை, பலமுள்ள உடலை வளர்க்கும் ந்த அமைப்பாக மட்டுமன்றி, பலத்தையும் பண்பையும்

பிறநாட்டும் வாய்ப்பையும் வசதியையும் அளிக்கின்ற இடமாக மட்டுமின்றி, "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற தமிழர் கொள்கையின் வழி நின்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வாழவைக்கும் வளமார்ந்த ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் பங்கு பெற நல்ல பல 'உடலாளர்களை வளர்த்து, நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் பெருமை தேடித் தருவது நம்முடைய கடமையாகும்.

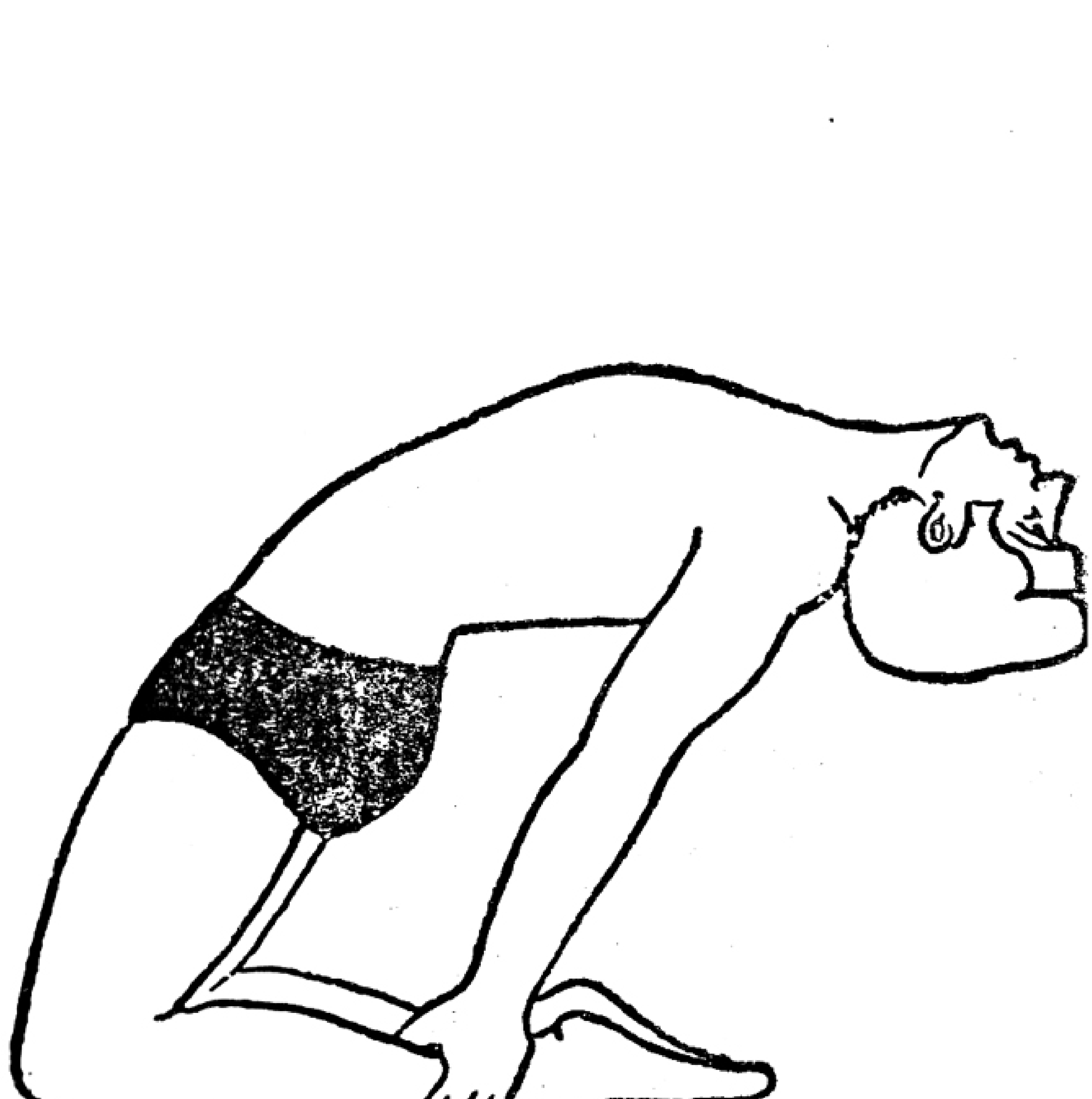

16. ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் ..டுத்துக் கொள்ளும் உறுதிமொழி

"ஒலிம்பிக் பந்தய விளையாட்டுக்களின் பண்பு நிறைப் போட்டிகளில் பங்கு பெறுகின்ற நாங்கள், நடைமுறை விதிகளை மனமார ஏற்று, மதித்து, நிறைந்த விருப்போடும் நிலையான உணர்வோடும், பெருந்தன்மையுள்ள உடலாளர் களாக நடந்து கொண்டு, நாட்டின் பெருமையும் விளையாட்டுகளின் புகழும் வீறுபெற்று ஓங்கப் போட்டி யிடுவோம் என்று உறுதி கூறுகிறோம்."

இவ்வாறு உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டு போட்டி யில் கலந்து கொள்கின்ற வீரர்களின் நோக்கமும், நினைவும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களின் லட்சியத்தை அடையும் வழி களிலேயே இருக்க வேண்டும்.

"ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்வதின் நோக்கம் வெற்றி பெறுவதில் அல்ல, பங்கு கொள்கின்ற பாங்கிலேதான் அடங்கி இருக்கிறது. வாழ்க்கையின் சிறப்பான அம்சம்கூட, வெற்றி பெறுவதில் அல்ல... ..ளமாக உளமாரப் போராடுவதில்தான் சிறந்து விளங்கு கிறது. பிறரை வெற்றி கண்டு விடுவதில் தான் பேரின்பம் இருக்கிறது என்பதல்ல. அவருடன் எவ்வாறு போரிட்டோம் என்பதில்தான் நிறைந்திருக்கிறது. மேற்கூறிய கருத்துக் களை மனதிலே நிறுத்தி, வலிமையான, பெருந்தன்மை நிறைந்த, மனிதாபிமானம் உள்ள சமுதாயத்தைப் படைப் பதில் தான் ஒவ்வொரு உடலாளனும் கண்ணும் கருத்துமாக

இருக்க வேண்டும். ஆகவே, வெற்றி வீரன் ஒருவனது வரலாற்று நிகழ்ச்சியை எந்த ஆசிரியராவது எழுதமுனையும் பொழுது, அவன் எத்தனை முறை வெற்றி பெற்றான். எத்தனை முறை தோல்வியுற்றான் என்று எழுதமாட்டார். அவன் எவ்வாறு சிறப்பாக, திறன் நுணுக்கங்களுடன் விளையாடினான் என்றுதான் அதியற்புதமாக எழுதுவார் என்பதை மட்டும் நினைவில் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் செயல்பட வேண்டும்.

பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் முதல் வெற்றி வீரனாக வந்தவன் 'கரோபஸ்' என்பவன். அவன் ஓடிய நேரத்தின் 'வெற்றிச் சாதனையை' (Record) 1200 ஆண்டுகள் வரை யாரும் மீற இயலவில்லை. அதேபோல் புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் முதல் வெற்றி வீரனாகத் திகழ்ந்தவர் ஜேம்ஸ் கனோலி என்ற அமெரிக்க வீரர். அவர் மும்முறைத் 'தாண்டும்' போட்டியில் முதன் முதலாக வெற்றி பெற்றார்

பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் ஐந்தே நாட்கள்தான் நடைபெற்றன. புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத் துவக்கமே பத்து நாட்கள் நடந்தன. அதாவது ஏதென்சில் நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் 1896ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6-ந் தேதி தொடங்கி, ஏப்ரல் மாதம் 15-ந் தேதியன்று இனிதே நிறைவுற்றன. இப்பொழுது 16 நாட்கள் பந்தயங்கள் நடைபெறுகின்றன.

17. போட்டிகளும் நிகழ்ச்சிகளும்

ஆண்களுக்கான உடலாண்மைப் போட்டி நிகழ்ச்சிகள் (Athletic Events) 25 ஆகும். அவைகள் பின்வருமாறு :

100 மீட்டர் விரைவோட்டம்
200 ,, ,,
400 ,, ,,
800 மீட்டர் இடைநிலை ஓட்டம்
1500 ,, ,,
3000 மீட்டர் தடை நெட்டோட்டம்
5000 ,, நெட்டோட்டம்
10000 ,, ,,
5000 ,, நடைப்போட்டி
10000 ,, ,,
20000 ,, ,,
110 மீட்டர் தடைதாண்டி ஓட்டம்
400 ,, ,, ,, ,,
4 X 100 மீட்டர் தொடரோட்டம்
4 X 400 மீட்டர் தொடரோட்டம்
மாரதான் ஓட்டம்
நீளத் தாண்டுதல்
உயரத் தாண்டல்

மும்முறைத் தாண்டல்

கோலூன்றித் தாண்டல்

இரும்புக் குண்டு எறிதல்

இரும்புக் குண்டு வீசி எறிதல்

தட்டெறிதல்

வேலெறிதல்

பத்து நிகழ்ச்சிகள் (Decathlon)

நிகழ்ச்சிகளில் போட்டிகள் (Pentathlon)

1. நீளத் தாண்டல்
2. வேலெறிதல்
3. 200 மீட்டர் ஓட்டம்
4. தட்டெறிதல்
5. 1500 மீட்டர் ஓட்டம்

10 நிகழ்ச்சிகளில் போட்டிகள் (Decathlon)

1. 100 மீட்டர் ஓட்டம்
2. நீளத் தாண்டல்
3. இரும்புக் குண்டு எறிதல்
4. உயரத் தாண்டல்
5. 400 மீட்டர் ஓட்டம்
6. 110 மீட்டர் தடை தாண்டி ஓட்டம்
7. தட்டெறிதல்
8. கோலூன்றித் தாண்டுதல்
9. வேலெறிதல்
10. 1500 மீட்டர் ஓட்டம்

18. பெண்களுக்கான போட்டி நிகழ்ச்சிகள்

100 மீட்டர் விரைவோட்டம்

200 மீட்டர் „

400 „ „

800 „ இடைநிலை ஓட்டம்

80 மீட்டர் தடை தாண்டி ஓட்டம்

4X100 மீட்டர் தொடரோட்டம்

நீளத் தாண்டல்

உயரத் தாண்டல்

இரும்புக் குண்டு எறிதல்

தட்டெறிதல்

வேலெறிதல்

ஐந்து நிகழ்ச்சிகள் (Pentathlon)

ஆண்மையுள்ள ஆண்களும், அழகே உருவான பெண்களும் நிறைந்த உலகமாய் இருந்தது கிரேக்கம். அவர்கள் ஆழி நீங்கி, எழுகின்ற ஆதவன் அழகையும் அற்புதத்தையும் அந்திவானத்து சூரியனின் மந்தகாச ஒளியையும், பொங்கி வரும் புது நிலவின் புன்னகையையும் பூரிப்பையும், இயற்கையின் தோற்றத்தையும் ஏற்றத்தை யும், மாற்றத்தை எல்லாம் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள் புகழ்ந்தார்கள்.

இத்தனை சக்தியையும் இயக்குகின்ற இன்பவுலகம் ஒன்று, தங்களுக்கு மேலே வானில் இருக்கிறது என்று நம்பினர். பிறரையும் நம்பச் செய்தனர். நம்பியதோடல்லாமல், நடைமுறையிலே செயல்படவும் தொடங்கினர். "வலிமை யுடையவர்கள், வளமாக வாழ்கின்றவர்கள், நல்லவர்கள் வல்லவர்கள் என்று வாழ்வதால்தான், நமக்கும் அவர்கள் உதவுகின்றார்கள்' என்று, மேலுலகத்தாரை நம்பினர். அவர்களை ஆத்மசுத்தியோடு வணங்கினால், அன்புடன் தம்மையும் தம் குடும்பத்தாரையும் காப்பார்கள்' என்று உறுதியுடன் முடிவு செய்தனர். முடிவின் வழி தொடர்ந்தது. அந்த அற்புத சக்திகளை எல்லாம் ஆண்டவனுக்கிப் பாடினர்—பரவினர்—வழிபட்டனர்.

இத்தனைக்கும் மேலாக, கிரேக்க நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஒலிம்பஸ் மலையில்தான் அத்தனை தெய்வங்களும் வாழ்கின்றன என்று அதைப் புனிதமான மலைப் பகுதி என்று போற்றினர். அதன்மேல் ஏறுவது பாவம், பழி நிறைந்த செயல் என்றும் ஒதுக்கினர். இந்த மலைப் பகுதியில் தான், புனிதமான ஒலிம்பியா பகுதியில் தான் விளையாட்டுப் பந்தயங்களைத் தோற்றுவித்துப் பெருமையோடும் திறமையோடும் விளையாடி மகிழ்ந்தனர்.

அவர்கள் தொடங்கி வைத்த பெருமைமிகு விளையாட்டுக்கள் இன்று பீடுநடை போடுகின்றன ஈடிலா இன்பத்தை, இனிய சுகத்தை எல்லா நாட்டினருக்கும் தங்குதடையில்லாமல் வாரி வழங்குகின்றன. நடமாடும் தெய்வங்களான நாட்டு மக்கள், நலம் நாடும் தெய்வங்களாக நாட்டிலே நடமாடக் கண்டு, உவகையோடும் உளமாரப் போற்றி வளர்த்த பந்தயங்கள், இன்று ஒய்யாரமாய் உலகிலே பவனி வருகின்றன. நான்காண்டுகளுக்கு ஓர் முறை வரும் பந்தயங்களை நம் குலம் வாழ, நாடு வாழ வாழ்த்தி நாமும் வரவேற்போம்.

பாரி போற்றும் பந்தயங்களில் பற்று வைத்தும், பயன் தரும் பயிற்சிகளைச் செய்தும், பொழுதெலாம் பங்கேற்று புகழ்தரும் பரிசுகளைப் பெற்றும், பெறற்கரிய பேறுகளை எந்நாளும் பெற்று இனிதே வாழ்வோமாக!

தொடங்கிய நாளிலிருந்து ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் எங்கெங்கே எந்தெந்த ஆண்டுகளில் நடைபெற்றன எத்தனையெத்தனை நாடுகள் பங்கேற்றன. வீரர்கள் வீராங்கனைகள் எவ்வளவு பேர் பங்கேற்றனர் என்று பட்டியலை அடுத்து வரும் பக்கங்களில் காண்போம்.

CONNEMARA
-5 MAR 1985
MADRAS

-5 MAR 1985

வ. எண்	பந்தயம் நிகழ்ந்த ஆண்டு	பந்தயம் நிகழ்ந்த இடம்	பங்கேற்ற நாடுகள்	வீரர்களின் எண்ணிக்கை
1.	1896	ஏதென்ஸ் (கிரேக்கம்)	9	484
2.	1900	பாரீஸ் (பிரான்ஸ்)	16	1505
3.	1904	செயின்ட் லூயிஸ் (அமெரிக்கா)	17	1609
4.	1908	லண்டன் (இங்கிலாந்து)	22	2363
5.	1912	ஸ்டாக்ஹோம் (ஸ்வீடன்)	27	4742
6.	1916	பெர்லின் (ஜெர்மனி)	முதல் மகாயுத்தத்தால் நடைபெறவில்லை.	—
7.	1920	ஆன்ட்வெர்ப் (பெல்ஜியம்)	26	2741
8.	1924	பாரீஸ் (பிரான்ஸ்)	45	3385
9	1928	ஆம்ஸ்டர்டாம் (ஹாலந்து)	46	3905
10.	1932	லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் (அமெரிக்கா)	39	2408

11.	1936	பேர்லின்	(ஜெர்மனி)	51	4069
12.	1940	டோக்கியோ	(ஜப்பான்)	இரண்டாம் மகாயுத்தத்தால் நடைபெறவில்லை.	—
13.	1944			நடைபெறவில்லை.	—
14.	1948	லண்டன்	(இங்கிலாந்து)	59	6005
15.	1952	ஹெல்சிங்	(பின்லாந்து)	69	5867
16.	1956	மெல்போர்ன்	(ஆஸ்திரேலியா)	67	3539
17.	1960	ரோம்	(இத்தாலி)	85	8000
18.	1964	டோக்கியோ	(ஜப்பான்)	105	8500
19.	1968	மெக்ஸிகோ	(அமெரிக்கா)	116	8856
20.	1972	மியூனிக்	(மே. ஜெர்மனி)	126	9000
21.	1976	மான்ட்ரியல்	(கனடா)		
22.	1980	மாஸ்கோ	(ரஷ்யா)		